

ผลของการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง
เพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี

นางประภาศิริ ทรัพย์วีริยา

การศึกษาครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2558

**The Effects of Group Psychological Counseling Based on Reality Therapy Theory
to Enhance Commitment to Learning of Mathayom Suksa IV Students at
Phanat Pittayakarn School in Chon Buri Province**

Mrs. Prapasiri Supviriya

An Independence Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Guidance and Psychological Counseling

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

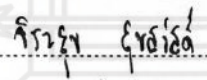
2015

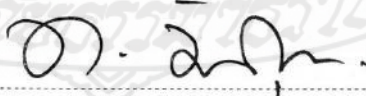
หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลของการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญ
ความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี
ชื่อและนามสกุล นางประภาสรี ทรัพย์วีริยา
แขนงวิชา การแนะแนว
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิรนาท แสนสา

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2559

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิรนาท แสนสา)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. จิระสุข สุขสวัสดิ์)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลของการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี

ผู้ศึกษา นางประภาศิริ ทรัพย์วีริยา รหัสนักศึกษา 2572800759

ปริญญา ศีษาศาสตรมหาบัณฑิต (การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา)

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรินาท แสนสา ปีการศึกษา 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบระดับความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร ก่อนและหลังการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง และ (2) เปรียบเทียบระดับความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนในระยะหลังการทดลองกับในระยะติดตามผล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยมีแบบแผนการวิจัยเชิงกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2558 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงนักเรียนที่มีระดับคะแนนจากแบบวัดความมุ่งมั่นในการเรียน ที่อยู่ในระดับต่ำ และสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง และ (2) แบบวัดความมุ่งมั่นในการเรียน มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบของวิลคอกซัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ภายหลังจากให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการเรียนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (2) ความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนระหว่างระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ทฤษฎีเผชิญความจริง ความมุ่งมั่นในการเรียน
มัธยมศึกษา

Independent Study title: The Effects of Group Psychological Counseling Based on Reality Therapy Theory to Enhance Commitment to Learning of Mathayom Suksa IV Students at Phanat Pittayakarn School in Chon Buri Province

Author: Mrs. Prapasiri Supviriyaya; **ID:** 2572800759;

Degree: Master of Education (Guidance and Psychological Counseling);

Independent Study advisor: Dr. Niranart Sansa, Assistant Professor;

Academic year: 2015

Abstract

The objectives of this research were (1) to compare the levels of commitment to learning of Mathayom Suksa IV students at Phanat Pittayakarn School before and after receiving group psychological counseling based on reality therapy theory; and (2) to compare the levels of commitment to learning of the students at the end of the experiment and during the follow up period.

This study was an experimental research with the quasi-experiment research design of One Group Pre-Test Post-Test Design. The research sample consisted of 10 Mathayom Suksa IV students of Phanat Pittayakarn School in Chon Buri province during the 2015 academic year. They were purposively selected because their scores on commitment to learning, as measured by a commitment to learning assessment scale, were at the low level and because of their willingness to joint this research project. The employed research instruments were (1) a program of group psychological counseling based on reality therapy theory; and (2) a commitment to learning assessment scale, with the reliability coefficient of .95. Statistics employed for data analysis were the percentage, mean, standard deviation, and Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test.

Research findings showed that (1) after receiving group psychological counseling based on reality therapy theory, the students' post-experiment scores on commitment to learning were significantly higher than their pre-experiment counterpart scores at the .05 level of statistical significance; and (2) the levels of commitment to learning of the students at the end of the experiment and during the follow up period were not significantly different.

Keywords: Group psychological counseling, Reality therapy theory, Commitment to learning, Mathayom Suksa

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา และอาจารย์ ดร.จิระสุข สุขสวัสดิ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำให้ การปรึกษา ตรวจสอบ แก้ไขและติดตามการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระอย่างสม่ำเสมอ นับตั้งแต่ เริ่มต้นจนสำเร็จเสร็จสิ้นเรียบร้อยผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร. มนูญ เชื้อชาติ ผู้อำนวยการ โรงเรียนพนัสพิทยาคาร และ นางสาวกัลยา อนันตชาติ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพนัสพิทยาคารที่ได้กรุณาช่วยเหลือ ตรวจสอบเครื่องมือ อำนวยความสะดวก แก้ไข แนะนำและให้กำลังใจในการทำงานวิจัยฉบับนี้

ขอขอบพระคุณนางสาวเพ็ญศรี จินดาศักดิ์ หัวหน้างานแนะแนว วิทยฐานะเชี่ยวชาญ โรงเรียนหัวถนนวิทยานางสาวจรรยา ชินวุฒิ หัวหน้างานแนะแนว วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนพานทองสภานูปถัมภ์ และนางสาวอารี มั่งคั่ง หัวหน้างานแนะแนว วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัดชลบุรี ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการ ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้ให้เสร็จสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการคณะกรรมแนะแนวทุกท่านที่ให้กำลังใจช่วยเหลือแนะนำทำ ให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จด้วยดี

ขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4 ซึ่งตั้งใจและให้ความร่วมมือในการตอบ แบบสอบถามและเข้าร่วมการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงจน สามารถเก็บข้อมูลได้อย่างเรียบร้อยคุณค่าและประโยชน์อันพึงเกิดจากการศึกษาค้นคว้าอิสระเล่มนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านด้วยความ เคารพ

ประภาสิริ ทรัพย์วีริยา

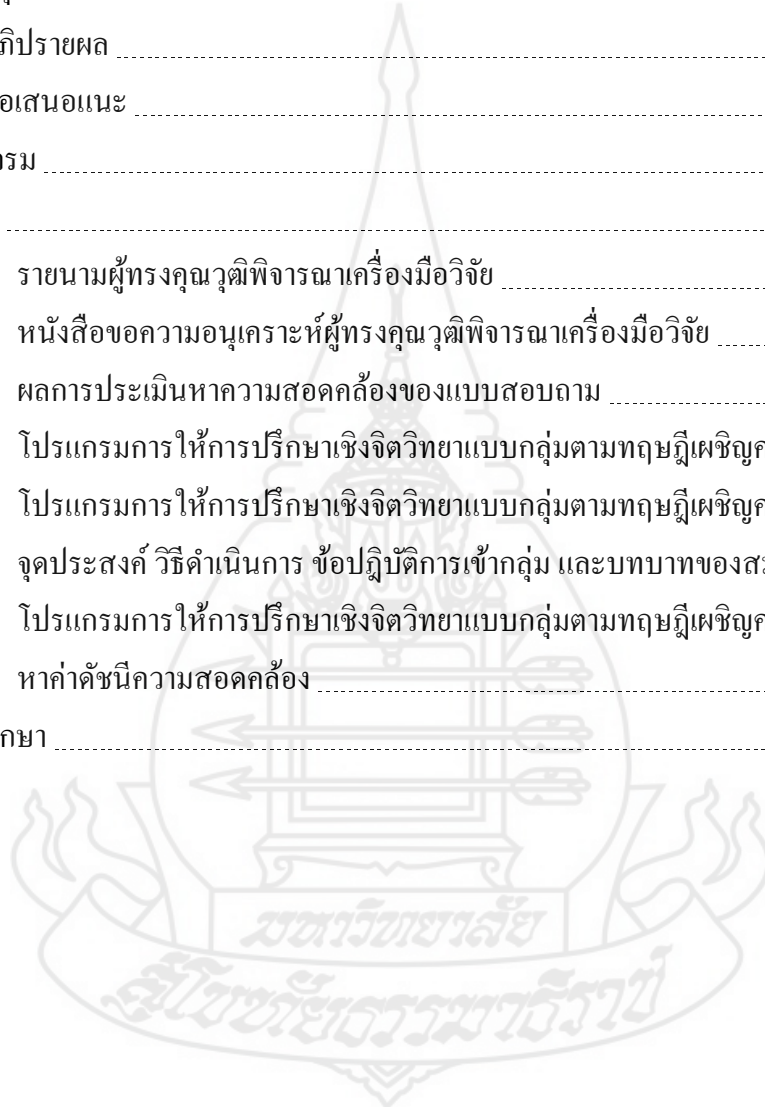
กันยายน 2559

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตและวิธีการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งมั่นในการเรียน	9
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ตามทฤษฎีเผชิญความจริง	16
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล	45
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	46
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	47
การเสนอผลการวิจัย	47

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุป อธิปราชผล และข้อเสนอแนะ	60
สรุปผลการวิจัย	60
อภิปราชผล	62
ข้อเสนอแนะ	68
บรรณานุกรม	70
ภาคผนวก	76
ก ราชานามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย	77
ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย	79
ค ผลการประเมินหาความสอดคล้องของแบบสอบถาม	86
ง โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง	114
จ โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง	118
ฉ จุดประสงค์ วิธีดำเนินการ ข้อปฏิบัติการเข้ากลุ่ม และบทบาทของสมาชิกการเข้าร่วม โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง	134
ช หาค่าดัชนีความสอดคล้อง	137
ประวัติผู้ศึกษา	142

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 ตารางแสดง วัน และเวลา การใช้โปรแกรมการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ตามทฤษฎีเผชิญความจริง	41
ตารางที่ 4.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนความมุ่งมั่น ในการเรียนก่อนได้รับการปรึกษา และหลังได้รับการปรึกษา จำแนกรายข้อ	48
ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนความมุ่งมั่น ในการเรียนก่อน และหลังได้รับการปรึกษา รวมทั้ง 4 ด้าน	51
ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนความมุ่งมั่น ในการเรียนก่อนและหลังได้รับการปรึกษา	52
ตารางที่ 4.4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนความมุ่งมั่น ในการเรียนระหว่างระยะหลังการได้รับการปรึกษากับระยะติดตามผล	52

ญ

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย 5

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักการจัดการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2552 – 2559) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554) ได้เน้นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม สอดคล้องกับกรมวิชาการ (2545, น. 1) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฝึกพัฒนาคุณลักษณะทางอารมณ์ ศิลธรรม และจริยธรรมให้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาว่า จะต้องฝึกและพัฒนาให้เป็นผู้มีคุณลักษณะทางอารมณ์ไปพร้อมกับเขาวัดปัญญาในการแก้ปัญหา และเขาวัดปัญญาทางด้านศีลธรรมและจริยธรรมจึงจะช่วยให้เด็กและเยาวชนเป็นคนที่มีความสมดุล ทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย อารมณ์และสังคม ซึ่งจะทำให้ความสามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น อย่างสร้างสรรค์ และมีความสุข ประสบความสำเร็จในชีวิตเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา ที่มุ่งให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข

สังคมไทยในปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมเทคโนโลยีที่ทันสมัย และความเจริญก้าวหน้าทางการสื่อสาร ส่งผลถึงการปฏิบัติตัวของผู้คนในสังคม ที่ต้องปรับเปลี่ยนไปตามสภาวะการณ์ของสังคม โดยเฉพาะเด็กที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งอยู่ในวัยที่กำลังเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ถ้าเด็กไม่สามารถวางแผนการดำเนินกิจกรรมต่างๆของตนเองในแต่ละวัน กับสิ่งที่ต้องทำตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ไม่สามารถควบคุมหรือจัดการตนเองได้อย่างสมดุลก็จะส่งผลเสียต่อตัวเองและก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาเช่น การเรียน ความเครียด และการปรับตัวให้เท่าทันกับสถานการณ์ ทำให้ไม่สามารถดำเนินชีวิตให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับกรมสุขภาพจิต (2554, น. 74-77) กล่าวว่า นักเรียนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น ว่าเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงตนเองทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ ต้องการการเป็นที่

ยอมรับของกลุ่มในวัยเดียวกัน เป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม มีความคิดเป็นของตนเองที่เป็นอิสระ การประพุดิตคนไม่เหมาะสมได้ง่ายขาดการยั้งคิด โดยไม่ได้ไตร่ตรองถึงการกระทำของตนเองว่า ถูกหรือผิด เหมาะสมหรือไม่สมควรทำหรือไม่สมควรทำต่อตนเอง ผู้อื่นและสังคมอย่างไรบ้างจึง เป็นวัยที่เสี่ยงต่อการแสดงพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ดังนั้นการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ที่จะช่วยให้วัยรุ่นได้เข้าใจตนเอง มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ศีลธรรมและจริยธรรม สามารถปรับเปลี่ยน แนวคิดวิธีการที่เหมาะสมในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขจึงต้องมีการส่งเสริมให้วัยรุ่น มีความพร้อมในการพัฒนาด้านอื่นๆด้วย

ความมุ่งมั่นในการเรียนเป็นทักษะพื้นฐานที่เอื้อให้นักเรียนเรียนรู้อย่างตั้งใจเอาใจใส่ ทุ่มเท ให้กับการเรียนอย่างเต็มที่ เช่น เอาใจใส่ตั้งใจฟังคำอธิบายของครูปฏิบัติงานที่ได้รับ มอบหมายอย่างเต็มที่ เต็มความสามารถ มีความรับผิดชอบ ตั้งใจ หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอย่าง สม่ำเสมอ เพราะหากผู้เรียนมีความพร้อมหรือมีคุณลักษณะดังกล่าวแล้วการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ย่อมมีโอกาสประสบผลสำเร็จสูง ซึ่งลักษณะทั่วไปของผู้ที่มีความตั้งใจ มุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จ มักเชื่อว่าจะต้องทำให้ดีกว่า เก่งกว่า เก่งที่สุดเท่าที่จะเก่งได้ ทำทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำให้ เกิดการพัฒนาให้ดีขึ้น พัฒนาจิต พัฒนากาย และเทคนิคต่างๆ เพื่อให้เกิดความเป็นเลิศให้ได้ ตั้งเป้าหมาย อย่างชัดเจนและดำเนินตามนั้นอย่างแข็งขันยืนกรานที่จะเผชิญหน้ากับอุปสรรค ทั้งหลายและทุ่มเททุกอย่างเท่าที่จะทำได้ พิสิฐ ตรีหัตถกรรม (2549, น. 22, อ้างอิงมาจาก Orlick, 2005, p. 41) ดังนั้นจึงสมควรอย่างยิ่งในการส่งเสริมผู้เรียนให้มีความมุ่งมั่นในการเรียนนอกจากนี้ ความมุ่งมั่นอุตสาหกรรมยังส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอีกด้วยกล่าวคือการที่นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในทางกลับกันถ้านักเรียนมีความมุ่งมั่นอุตสาหกรรมมากก็จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและยังส่งผลให้เป็นผู้ที่มีความรู้กว้างขวางมีปัญญาเฉลียวฉลาดและมีไหวพริบดีทำให้ประสบความสำเร็จในด้านต่างๆ Erikson (1968, p. 123)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่จำเป็นและสำคัญต่อการสร้างเสริมให้แก่วัยรุ่นคือ ความมุ่งมั่นในการเรียน เพราะวัยรุ่น เป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตจากเด็กไปเป็นผู้ใหญ่ ถ้าได้รับการ ฝึกฝนพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์มุ่งมั่นในการเรียน เช่น ความตั้งใจและความรับผิดชอบใน หน้าที่การเรียนด้วยความเพียรพยายามและอดทนเพื่อให้ประสบความสำเร็จ จากการศึกษาเล่าเรียน มีความรับผิดชอบไม่ย่อท้อต่อปัญหาถ้าที่จะยอมรับและพร้อมที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอจะทำให้ สามารถฟันฝ่าอุปสรรคประสบความสำเร็จนำพาชีวิตไปในทิศทางที่ตนตั้งไว้ได้ ดังที่ กรียงศักดิ์ เจริงศ์ศักดิ์ (2551, น. 123) กล่าวว่าทุกคนต้องมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนรู้และกล้าที่จะ ชักถาม วิพากษ์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็นของตนนักเรียนที่ดีจะต้องมีชีวิตที่ถูกต้องมีความ รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นว่า มีหลายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความมุ่งมั่นซึ่งพบว่าคนที่มีความสามารถในการเผชิญปัญหาและฟันฝ่าอุปสรรคสูง จะสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีมีความอดทนต่อปัญหาที่เกิดขึ้นเรียนรู้ที่จะเอาชนะหรือประสบความสำเร็จจากความล้มเหลวของตนเองและมีความมุ่งมั่นมีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ส่งผลให้เกิดความสำเร็จในทุกๆด้านได้ส่วนคนที่มีความสามารถในการเผชิญปัญหาฟันฝ่าอุปสรรคต่ำจะไม่สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีเท่ากับคนที่มีความสามารถในการเผชิญปัญหาและฟันฝ่าอุปสรรคสูงมีความอดทนต่ออุปสรรคได้น้อยทำให้เรียนรู้ที่จะเอาชนะหรือประสบความสำเร็จจากความล้มเหลวของตนเองได้ยากขาดความมุ่งมั่นที่ดีต่อการเรียนส่งผลให้เกิดความสำเร็จในด้านต่างๆได้ยาก Stoltz (1997, p. 112) นอกจากนี้ยังมีผลการวิจัยที่พบว่า ตัวแปรความสามารถในการเผชิญปัญหาและฟันฝ่าอุปสรรคมีอิทธิพลทางตรงและมีผลทางบวกต่อความมุ่งมั่นในการเรียน กมลทิพย์ อัจหาญ (2553, น. 80)

ตามที่ได้ศึกษาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา ทำให้เชื่อว่าการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงน่าจะนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาของนักเรียนในโรงเรียนของ ผู้วิจัย ได้ ให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงคือการเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีความตั้งใจ และรับผิดชอบในการเรียนให้สำเร็จ พัฒนาปรับปรุงการเรียนของตนเองโดยการทุ่มเทเอาใจใส่ต่อการเรียน อดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการเรียนมีกระบวนการกลุ่มที่มีผู้นำที่ต้องฝึกฝนตนเอง และมีสมาชิกเข้าร่วมเรียนรู้จักตัวเอง เรียนความมุ่งมั่น และพัฒนาความมุ่งมั่น ดังนั้นผู้ศึกษา จึงคิดว่าการศึกษาการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงสามารถพัฒนาความมุ่งมั่น ได้กระบวนการกลุ่มการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง และการมีสมาชิกเข้าร่วมเรียนรู้ตนเองเพื่อพัฒนาให้เกิดความมุ่งมั่นในการเรียนสอดคล้องกับ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546, น. 189) ที่เห็นว่าคุณลักษณะพึงประสงค์ที่สำคัญและจำเป็นในการสร้างเสริมให้แก่ นักเรียน คือ พฤติกรรมความมุ่งมั่นเพราะนักเรียนเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตจากเด็กไปเป็นผู้ใหญ่ ถ้าได้รับการฝึกฝนและพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความมุ่งมั่นนี้ จะส่งผลให้เป็นคนมีความรับผิดชอบ มีความตั้งใจจริงขยันอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคใดๆ กล้าที่จะยอมรับความจริงและพร้อมที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ซึ่งจะทำได้สามารถฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ประสบความสำเร็จ และนำพาชีวิตไปในทิศทางที่ตนเองตั้งใจไว้ได้

จากเหตุผลและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้สังเกต สอดถามข้อมูลจากครูที่ปรึกษาและครูผู้สอนในรายวิชาท่านอื่นๆ เห็นด้วยว่า นักเรียนขาดความตั้งใจ ความรับผิดชอบ ความเอาใจใส่ไม่มีความมุ่งมั่น ในการเรียน

อย่างจริงจังด้วยเหตุนี้ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะนำวิธีการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบเผชิญความจริง มาใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4 ที่มีผลการเรียนต่ำซึ่งอยู่ในระยะวัยรุ่นและเป็นปีแรกของ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่นักเรียนกำลังมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ทั้งการเรียน และเพื่อนๆในชั้นเรียนผู้ศึกษาเห็นว่าเหมาะสมกับการให้การศึกษาแบบนี้เนื่องจากการให้ การปรึกษาแบบเผชิญความจริงเป็นกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้หา วิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตนเองสามารถปฏิบัติได้จริงโดยใช้กระบวนการที่มีเป้าหมายอย่างเป็น ระบบ และมีขั้นตอนเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนให้กับนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญประภา เทียมสม (2551, น. 61-62) ที่ศึกษาผลการให้การศึกษา เชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการปรับตัวทางสังคมของผู้พิการทางด้านร่างกาย พบว่าผู้พิการทางด้านร่างกายหลังได้รับการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญ ความจริงสามารถปรับตัวทั้งโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ด้านการเข้าใจตนเองด้านเจตคติที่ดีต่อ ผู้อื่นและด้านความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นดีขึ้นจากก่อนได้รับการให้การศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ.01เนื่องจากการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการ ปรับตัวทางสังคมของผู้พิการนั้นส่งผลให้ผู้พิการสามารถเข้าใจตนเองมีเจตคติที่ดีต่อผู้อื่นและมี ความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดีขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง

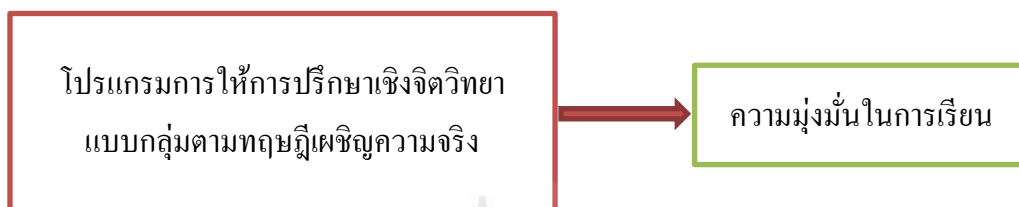
2.2 เพื่อเปรียบเทียบความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนระหว่างระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผล

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้าง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความมุ่งมั่นในการเรียน

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 ความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง สูงกว่าก่อนได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง

4.2 ความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

5. ขอบเขตและวิธีการวิจัย

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.1 ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2558 จำนวน 240 คน

5.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2558 จากประชากรจำนวน 240 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนจำนวน 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงนักเรียนที่มีระดับคะแนนจากแบบวัดความมุ่งมั่นในการเรียนที่อยู่ในระดับต่ำและสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 10 คน

5.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

5.2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ โปรแกรมการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง

5.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความมุ่งมั่นในการเรียน

5.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา คือ ผลของการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง เพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ความมุ่งมั่นในการเรียน หมายถึง การที่นักเรียนแสดงพฤติกรรมความตั้งใจ เอาใจใส่ ขยัน มีความมานะพยายาม อดทน ทุ่มเทแรงกายแรงใจอย่างแน่วแน่ ไม่ย่อท้อ อดทนต่อความยากลำบากในการเรียนและการทำที่บ้านที่ครูมอบหมาย ใช้สติปัญญาของตนจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ คุณลักษณะของนักเรียนมีองค์ประกอบย่อยๆ มีดังต่อไปนี้

6.1.1 ความตั้งใจ หมายถึง การมีความมุ่งมั่นในการเรียน เอาใจใส่ไม่วอกแวก มีจิตใจจดจ่อต่อการเรียนและทุ่มเทในการทำงานต่างๆ ที่ครูมอบหมาย

6.1.2 ความรับผิดชอบ หมายถึง ความกระตือรือร้น เข้าเรียนตรงเวลา ไม่ทำงานผลัดวันประกันพรุ่งในการทำบ้านหรืองานที่ครูมอบหมาย มีการจัดการวางแผนการเรียนอย่างเป็นระบบ

6.1.3 ความเพียรพยายาม หมายถึง มีความขยันทนทานบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ แม้ว่าเนื้อหาบางเรื่องจะยากก็จะพยายามอย่างไม่ย่อท้อ มีความใฝ่เรียนใฝ่รู้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ตลอดเวลา

6.1.4 ความอดทน หมายถึง ความมานะบากบั่น แม้ว่าบางครั้งจะรู้สึกท้อแท้ เบื่อหน่ายก็ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคต่างๆ จะต้องอดทนต่อความยากลำบากแม้ว่าจะถูกตำหนิก็จะแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้นเพื่อไปให้ถึงเป้าหมายแห่งความสำเร็จด้วยความภาคภูมิใจ และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้น

6.2 การให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม หมายถึง กระบวนการที่ผู้ให้การศึกษาจัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ที่สมาชิกมีปัญหาลักษณะคล้ายคลึงกัน โดยสมาชิกในกลุ่มมีโอกาสสำรวจตนเอง ทั้งความคิด ทัศนคติ ความรู้สึก โดยการอภิปรายแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และความคิดร่วมกันเพื่อให้สมาชิกในกลุ่มสามารถแลกเปลี่ยนแนวทางแก้ปัญหาด้วยบรรยากาศที่อบอุ่น ปลอดภัยมีความเข้าใจซึ่งกันและกันให้กำลังใจกันโดยไม่รู้สึกว่าการตนเองโดดเดี่ยว

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 เพื่อให้เราเข้าถึงผลของการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของความมุ่งมั่นในการเรียน โดยการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง

7.2 เพื่อเป็นแนวทางเสนอแนะให้แก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทางการศึกษานำแนวปฏิบัติตามทฤษฎีเผชิญความจริงไปประยุกต์ใช้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านความมุ่งมั่นในการเรียนของเยาวชนในระดับการศึกษาที่แตกต่างกันตามความเหมาะสม

7.3 เพื่อเป็นแนวทางในการนำการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง ไปเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอื่นๆ เช่น การตรงต่อเวลา ความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ความอดทน ความมีระเบียบวินัยในตนเอง เป็นต้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตามการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องครอบคลุมหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งมั่นในการเรียน
 - 1.1 ความหมายของความมุ่งมั่นในการเรียน
 - 1.2 ความสำคัญของความมุ่งมั่นในการเรียน
 - 1.3 ลักษณะของความมุ่งมั่นในการเรียน
 - 1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งมั่นในการเรียน
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญ

ความจริง

- 2.1 ความหมายการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง
- 2.2 การพิจารณาธรรมชาติของมนุษย์
- 2.3 หลักการของการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง

เชื่อมโยงสู่วัยรุ่น

- 2.4 จุดประสงค์ของการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญ

ความจริง

- 2.5 ลักษณะที่สำคัญของการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญ

ความจริง

- 2.6 บทบาทและหน้าที่ของผู้ให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญ

ความจริง

- 2.7 เทคนิคและวิธีการในการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญ

ความจริง

- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญ

ความจริง

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งมั่นในการเรียน

1.1 ความหมายความมุ่งมั่นในการเรียน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546, น. 867) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า ความมุ่งมั่น หมายถึง ตั้งใจอย่างแน่วแน่

ชัยรัตน์ ชูสกุล (2544, น. 9) ได้อธิบายว่าความมุ่งมั่นเป็นความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการที่จะเป็นและความต้องการที่จะมี ทั้งในด้านบวก ด้านลบและควบคู่กันทั้งด้านบวกและลบ

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546, น. 189) สำหรับนักจิตวิทยากลุ่มมนุษยนิยมมีความเชื่อว่าทุกคนมีพลังแรงจูงใจที่จะทำกิจกรรมอยู่เสมอ เป็นแรงขับเคลื่อนให้มนุษย์เจริญเติบโตและพัฒนา หรือพฤติกรรมของมนุษย์เป็นผลของ “growth principle” หรือ หลักการเจริญเติบโตภายในตัวของทุกคน Maslow กล่าวถึงความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ในขั้นที่ 4 คือความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า (Esteem needs) ซึ่งมีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีคุณค่า มีเกียรติ ถ้าได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่นส่งผลให้เกิดพฤติกรรมกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่น ตั้งใจในการเรียน ทุกคนควรมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนรู้ และกล้าที่จะซักถาม วิพากษ์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็นของตนเอง นักเรียนที่ดีควรใช้ชีวิตที่ถูกต้อง มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและทำงานเป็นทีมได้

กรมวิชาการ (2545, น. 4) ความมุ่งมั่น หมายถึง ความตั้งใจ และกระตือรือร้นในการเรียน โดยไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง ซึ่งมีลักษณะเด่น 2 ประการ คือ

1. มีความกระตือรือร้นและตั้งใจที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด อาสาทำหรือทำทันที
2. การกระทำดังกล่าวนั้นมีความคงที่ สม่ำเสมอหรืออย่างต่อเนื่อง

นงลักษณ์ เขียนงาม (2549, น. 47)ความมุ่งมั่น หมายถึง ความรู้สึกที่ไม่ย่อท้ออดทนอดกลั้นต่อความทุกข์ยากมีความมุ่งมั่นทางจิตใจ ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งที่มากระทบหรืออุปสรรคใดๆ ยืนหยัดต่อสู้ให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายคนทุกคนควรรู้จักอดทน มีความพยายามในการเรียนและทำงานกิจการต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายหรือที่กำหนดไว้ว่ามีความพยายามมางานทุกงานต้องใช้เวลา ไม่ทอดทิ้ง หรือยอมแพ้ ต่ออุปสรรคหรือความยากลำบากนำมาซึ่งความสำเร็จที่คุ้นเคยมาแต่โบราณกาลว่า “ความพยายาม อยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น”

วัฒนา สุนทรชัย (2550, น. 24) ความมุ่งมั่น หมายถึง ความตั้งใจ ล้นเปี่ยม ในอันที่จะทำสิ่งใดๆ ให้บรรลุผลสำเร็จให้จงได้ไม่ว่าจะต้องทุ่มเทแรงกาย แรงใจ และกำลังสติปัญญา มากน้อยแค่ไหน ไม่ว่ามันจะต้องเปลืองเวลาเนิ่นนานสักเท่าใด และไม่ว่าจะยากสักปานใดก็จะไม่

ย่อท้อโดยเด็ดขาด โดยพลังอำนาจแห่งความมุ่งมั่น จะแสดงตัวออกมาภายนอกผ่านพฤติกรรมของ การมีมานะพยายาม ความบากบั่นหมั่นเพียร ความอดทนต่อความเหนื่อยล้า แลพความกล้าหาญต่อ การฝ่าฟันอุปสรรคปัญหา ซึ่งมันจะช่วยให้คุณสมารถทำงานใดๆ ได้อย่างต่อเนื่อง จนกว่าจะ ประสบผลสำเร็จได้

เกรียววัลย์ ภูมิศรีแก้ว (2552, น. 106) ได้กล่าวว่า ความมุ่งมั่นหรือความตั้งใจแน่ว แน่ที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ตนตั้งใจไว้ ทำให้เราคิดเสมอว่าสิ่งนั้น จะต้องเกิดขึ้นและเป็นจริงได้ ความมุ่งมั่นไม่ใช่เพื่อแข่งขันกับผู้อื่น แต่เพื่อกระทำในสิ่งที่ตน ประารถนามากที่สุด ความมุ่งมั่นที่แน่วแน่ทำให้เกิดแรงขับที่จะกระทำสิ่งนั้นตามแรงปรารถนาให้ สำเร็จให้ได้

เติมศักดิ์ สุวรรณ (2553) ขยันหมั่นเพียรหมายถึงว่าการปฏิบัติหน้าที่การทำงานและ การประกอบอาชีพที่สุจริตกระตือรือร้น และตั้งใจจริงให้สำเร็จด้วยความอดทนการปลูกฝังและ สร้างเสริมเรื่องความขยันหมั่นเพียรในระดับมัธยมศึกษา ต้องการความมุ่งมั่นให้นักเรียนมุ่งมั่นใน การเรียนในหน้าที่ของตนเองให้ประสบความสำเร็จ มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก หรืออุปสรรคที่เกิดขึ้น

Choosakul (2004, p. 9) ความมุ่งมั่น (Commitment) เป็นการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง หรือความรับผิดชอบที่มากพอกับการปฏิบัติที่รู้สึกเหมือนเป็นพันธะผูกพัน โดยมีจุดมุ่งหมายของ การกระทำเพื่อให้ได้ในสิ่งที่ต้องการหรือสิ่งที่ต้องทำ

Hirschi (1971, p. 37) ความมุ่งมั่น คือ การที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ทุ่มเท พลัง เวลา ของตนไปกับการกระทำบางสิ่งบางอย่างโดยหวังว่าจะได้รับผลตอบแทน และเมื่อใดก็ตามที่บุคคล นั้นกระทำออกนอกกลุ่มนอกทางที่เขาเคยกระทำอยู่เขาต้องคำนึงถึงเวลา พลังงานที่ได้ทุ่มเทไปกับสิ่ง นั้นๆ ว่าคุ้มหรือไม่

Yair (1990) ได้อธิบายว่า ความมุ่งมั่น (Commitment) เป็นการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง (to Connect) หรือความรับผิดชอบ (to Entrust) ที่มากพอๆ กับการปฏิบัติที่รู้สึกเหมือนเป็นพันธะ ผูกพัน โดยมีจุดมุ่งหมายของการกระทำเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ (want to) หรือสิ่งที่ต้องมี (Has to)

Becker (2002, pp. 32-40) ได้อธิบายคำว่า ความมุ่งมั่น (Commitment) ว่าเป็น เงื่อนไขต่างๆ ที่ช่วยให้บุคคลดำเนินอยู่ในวิถีทางของการกระทำนั้นอย่างมั่นคงและอย่างถาวร

Orlick (2006) ความมุ่งมั่น หมายถึง เป็นเรื่องของความตั้งใจและเป็นองค์ประกอบ แรกที่ทำให้ถึงชัยชนะ เนื่องตาคคนเรานั้นไม่เพียงต้องการมีชีวิตอยู่เท่านั้น แต่ยังคงแสวงหาสิ่งที่ ตนเองต้องการ ซึ่งต้องทำอย่างทุ่มเททำให้ดีกว่า เพื่อให้เกิดการพัฒนา และพยายามทำให้ดีที่สุด มี เป้าหมายในการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ทุ่มเททำสุดความสามารถจนประสบความสำเร็จ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความมุ่งมั่นในการเรียน หมายถึง การที่นักเรียนแสดงพฤติกรรมความตั้งใจ เอาใจใส่ สนใจ มีความมานะพยายาม อุตุน ทุ่มเท แรงกายแรงใจอย่างแน่วแน่ ไม่ย่อท้อ อุตุนต่อความยากลำบากในการเรียนและการทำบ้านที่ครูมอบหมาย ใช้สติปัญญาของตนจนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

สุรชาติ วงศ์อารีย์ (2535, น. 5) ความขยัน หมายถึง การอ่านหนังสือ หรือการทำบ้านในเวลาว่าง และส่งเป็นประจำ พร้อมทั้งจะเรียนเมื่อครูเข้าสอน ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตามที่ครูผู้สอน

วัชร ทรัพย์มี (2551, น. 247) ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง การที่บุคคลสามารถตอบสนองความต้องการของตนซึ่งการกระทำนั้นจะต้องไม่กระทบกระเทือนสิทธิของผู้อื่น โดยไม่มีข้อแก้ตัวถึงอุปสรรคในอดีต ปัจจุบันที่เกิดจากบุคคลอื่น ถ้าบุคคลไม่มีความรับผิดชอบก็จะไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

กัญญารัตน์ จิราสวัสดิ์ (2550, น. 67) ความรับผิดชอบ หมายถึง การทำงานของตัวเองให้เสร็จเรียบร้อย การทำตามสัญญา หรือการรักษาสัญญา ต่อคนอื่นด้วย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยสรุปได้ว่าความรับผิดชอบ หมายถึง ความกระตือรือร้น ไม่ผลัดวันประกันพรุ่งในการทำงานที่คุณครูมอบหมาย มีการจัดการวางแผนการเรียนอย่างเป็นระบบ

อรรวรรณ พานิชปฐมพงษ์ (2542, น. 23) ความอดทน หมายถึง ความเข้มแข็ง ความหนักแน่นของจิตใจในการควบคุมอารมณ์ ร่างกาย ให้สามารถยืนหยัดต่อสู้กับการกระทบกระทั่งของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ โดยสามารถวัดได้จากความสามารถที่ยืนหยัดต่อความเจ็บปวด ความเมื่อยล้า ความยากลำบากและคำวิจารณ์ต่างๆ โดยไม่แสดงอาการหวั่นไหวใดๆ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545, น. 146) ความอดทน หมายถึง ใช้สติปัญญาควบคุมการกระทำของตนเองให้อยู่ในอำนาจของเหตุผลได้ ไม่แสดงอาการทุนทุราย หรือร้องครวญคราง หิวโหยเมื่อร่างกายต้องการอาหาร ไม่กล่าวคำหยาบคาย เมื่อถูกผู้อื่นช่วยอารมณ์ ไม่ทำร้ายผู้อื่นที่ทำให้เกิดการโกรธ ควบคุมกิริยาอาการให้เป็นปกติได้เมื่อเจ็บแค้นใจ เมื่อผิดหวังก็ไม่แสดงอาการเสียใจ เมื่อมีอุปสรรคในการเรียน การทำงาน ก็ไม่ย่อท้อ พยายามทำงานที่ยากให้สำเร็จตามเป้าหมาย ยอมรับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในชีวิตว่ามีทั้งความสำเร็จและความล้มเหลว มีทั้งยากและง่าย มีทั้งถูกและผิด มีทั้งแพ้และชนะ มีทั้งการได้มาและเสียไป ความสำคัญของความอดทน ความอดทนเป็นธรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการที่บุคคลจะกระทำกิจใดๆ ที่จะประสบผลสำเร็จได้ด้วยดีนั้น จำเป็นที่จะต้องมีความอดทนเป็นพื้นฐาน ดังนั้นต้องฝึกฝนให้ชินกับความยากลำบากความเหน็ดเหนื่อยความเจ็บใจต่อการปฏิบัติได้ง่ายดาย ความอดทนจึงเป็นเกราะ

ป้องกันไม่ให้บุคคลในสังคาลพลั้งกระทำสิ่งใดๆ ตามอำนาจของกิเลส ความโกรธความโลภ ความหลงอันจะเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆ จากต้นเหตุ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยสรุปได้ว่าความความอดทน หมายถึง ความเป็นผู้ที่มีจิตใจเข้มแข็งไม่ท้อถอยต่ออุปสรรคใดๆ มุ่งมั่นที่จะเรียนหรือทำงาน ให้บังเกิดผลดี โดยไม่ให้ผู้อื่นเดือดร้อนอดทนต่อความยากลำบาก ไม่ทิ้งงานพินฝ้าอุปสรรค อดทนต่อความเจ็บใจ ไม่แสดงอาการโกรธ ไม่อาฆาตพยาบาท อดทนต่อกิเลส ไม่อยากได้ของผู้อื่นจนเกิดความทุกข์ ไม่ได้ตอบคนที่ทำเราโกรธ นักเรียนที่ผู้วิจัยได้ให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาช่วงแรกๆ ไม่ค่อยมีความอดทนนักขาดความตั้งใจความมานะพยายาม แต่ฝึกให้พวกเขาคิดถึงการทำของตนเอง ข้อดีข้อเสียถ้าไม่ตั้งใจขาดความอดทนในการเรียนแล้วผลจะเป็นอย่างไรพวกเขาก็คิดได้และมีความอดทนมากขึ้นเรื่อยๆตามลำดับจนเป็นที่พอใจมากขึ้นผลตามมาประสบผลสำเร็จ

1.2 ความสำคัญของความมุ่งมั่นในการเรียน

ความมุ่งมั่นในการเรียนเป็นลักษณะของความเป็นนักเรียนที่ดีอย่างหนึ่งซึ่งมีความจำเป็นและสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเร่งพัฒนาเสริมสร้างหรือปรับปรุงเพื่อให้วัยรุ่นที่อยู่ในวัยเรียนเกิดความมุ่งมั่นในการเรียนด้านความตั้งใจ ความรับผิดชอบ ความเพียรพยายาม และความอดทนซึ่งเป็นลักษณะอันพึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือมีในกลุ่มวัยรุ่นเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทั้งด้านสติปัญญาและด้านบุคลิกภาพปฏิบัติตามกฎระเบียบของการเรียนโดยทำตนเป็นผู้ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนไปในทางบวกเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีคุณค่ามีความภาคภูมิใจในตัวเองและสามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขบุคคลที่มีความมุ่งมั่นในการเรียนจะส่งผลดังต่อไปนี้

1.2.1 เป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบในการเรียนและการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ทุกอย่างสำเร็จตามเป้าหมายและเวลาที่กำหนด

1.2.2 เป็นบุคคลที่มีผู้คนให้ความเคารพ นับถือ ให้การยกย่องสรรเสริญเป็นคุณประโยชน์ต่อตัวเองและสังคม

1.2.3 เป็นบุคคลที่ช่วยเหลือเกื้อหนุนซึ่งกันและกันทั้งต่อตนเองและต่อผู้อื่นมีการประพฤติตนให้สอดคล้องกับกฎระเบียบในการเรียนของทางโรงเรียนสามารถปฏิบัติตามจริยธรรม ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี ของสังคม โดยไม่ต้องมีการบังคับจากบุคคลอื่น

1.2.4 ทำให้เกิดความก้าวหน้าสุขภาพในในห้องเรียน และในสถานศึกษา

1.2.5 คนที่ขาดความมุ่งมั่นในการเรียนเป็นเหตุแห่งความเสื่อมส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อตัวเองและสังคม

1.3 ลักษณะของความมุ่งมั่นในการเรียน

ความมุ่งมั่นในการเรียน เป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความตั้งใจจริง เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ประสบความสำเร็จ ซึ่งผู้ที่มีความตั้งใจจะมีลักษณะดังต่อไปนี้ Orlick (2006, p. 41)

1. ทำให้ดีกว่า
2. เก่งที่สุด
3. ทำทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำให้เกิดการพัฒนาดีขึ้น
4. พัฒนาจิต ภาย และเทคนิคต่างๆ เพื่อให้เกิดความเป็นเลิศให้ได้
5. ตั้งเป้าหมายอย่างชัดเจนและดำเนินตามอย่างเข้มแข็ง
6. ยืนกรานที่เผชิญหน้ากับอุปสรรคทั้งหลาย
7. ทุ่มเททุกสิ่งทุกอย่างเท่าที่จะทำได้

การปฏิบัติของมนุษย์นั้นมิจิตเป็นผู้ควบคุม ความมุ่งมั่นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างแรกที่จะนำไปสู่ความเป็นเลิศ เคอริน ลี การ์ดเนอร์ (Kerrin Lee Gartner) แชมป์โอลิมปิกประเภท Alpine Skiting กล่าวว่าเมื่อไรก็ตามความมุ่งมั่นหายไปเมื่อนั้นเราก็ไม่มีวันที่จะชนะได้เลย ความมุ่งมั่นจะทำให้ผู้ปฏิบัติต้องทุ่มเททุกวิถีทางเพื่อสิ่งที่ต้องการให้ดีและพัฒนาขึ้น ทั้งนี้ผู้ปฏิบัติจะต้องมีระเบียบวินัยในตนเอง พยายามฝึกปฏิบัติในแต่ละวันให้ดีขึ้น มีความพร้อมด้านร่างกาย จิตใจ และเทคนิคต่างๆ มีความรู้สึ้อย่างแรงกล้า หรือมีความรักในสิ่งที่ปฏิบัติมีความทุ่มเทอย่างแท้จริง

หรืออีกนัยหนึ่งความมุ่งมั่นในการเรียน คือ คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ ความรับผิดชอบในการทำหน้าที่ในการเรียนด้วยความพากเพียร พยายาม อดทน เพื่อให้การเรียนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้และเป็นบุคคลที่ ยอมรับผลการกระทำทั้งข้อดีและข้อเสียของตนเองได้ เพื่อให้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญของความมุ่งมั่นในการเรียน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาปรับปรุง เปลี่ยนแปลงและพัฒนาในด้านการเรียนให้ดียิ่งขึ้น นักเรียนที่เป็นคนที่มีความมุ่งมั่นในการเรียนจะมีลักษณะดังนี้ คือ

1. ตั้งใจเรียน
2. เข้าห้องเรียนทันเวลา
3. เข้าห้องเรียนทุกชั่วโมง
4. ส่งงานคุณครูทันตามกำหนด
5. ผลการเรียนดีขึ้น
6. ร่วมกิจกรรมการเรียนทุกชั่วโมง

7. มีการทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้วและศึกษาค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ
8. มีความมานะ อดทน พยายามฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่เรียนให้ผ่านพ้นไปได้
9. สามารถยอมรับข้อดี และข้อเสียของตัวเองได้
10. เชื่อฟังคำสั่งสอนของคุณครู
11. เมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจบทเรียนจะพยายามศึกษาค้นคว้า สอบถามจากเพื่อนๆ และครู ให้เข้าใจ
12. รู้สึกภูมิใจในตนเองเสมอเมื่อมีคนกล่าวชื่นชม ยกย่อง
13. แบ่งเวลาระหว่างการเรียนและเล่นเป็นเวลา
14. เตรียมบทเรียนล่วงหน้าตามที่คุณครูมอบหมาย
15. ติดตามบทเรียนเมื่อขาดเรียน
16. ตรวจสอบงานหรือการบ้านที่คุณครูมอบหมายอย่างมีคุณภาพ

1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งมั่นในการเรียน

ความมุ่งมั่นในการเรียนเป็นสิ่งที่ควรมุ่งเน้นให้นักเรียนปฏิบัติเนื่องจากส่งผลต่อตัวเองที่เกี่ยวกับการเรียนให้ประสบความสำเร็จและพยายามปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้นสำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวกับความมุ่งมั่นในการเรียนมีดังนี้

ณัฐพร สตาภรณ์ (2540, น. 94) ได้ทำการศึกษาถึงองค์ประกอบของความมีวินัยในตนเองของทหาร โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าทุกชั้นปี จำนวน 508 คน และนิสิตนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 522 คน รวมทั้งสิ้น 1,030 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นจากผลการศึกษาพบว่าองค์ประกอบด้านความรับผิดชอบความตั้งใจจริง ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทน และการทำตามระเบียบสังคมมีความสัมพันธ์กับวินัยในตนเอง

สุมาลี จันทร์ชโล (2541, น. 59) ได้ทำการศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนรัฐบาล เอกชน และโรงเรียนสาธิต สังกัดกระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัย ของปีการศึกษา 2539 ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด จำนวน 1,517 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่า การเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งหรือแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อ ความสามารถในการคิดหา

เหตุผล และความมุ่งมั่นในการเรียน ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบสิทธิเท่าเทียมหรือแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมุ่งมั่นทางการเรียน

อรวรรณ พาณิชปฐมพงศ์ (2542, น. 54) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเองและความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2540 ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตตลิ่งชัน จำนวน 389 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ความอดทน ความเชื่อมั่น ในตนเอง การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังพบว่า ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ความอดทน ความเชื่อมั่นในตนเอง การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันการส่งผลทางบวกต่อความมีวินัยในตนเองและความมุ่งมั่นในการเรียน

ศิริพันธ์ วรรณกิจ (2545, น. 110) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนร่วม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 435 คน ซึ่งมาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบทดสอบด้านความเชื่อมั่นในตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีวินัยในตนเอง ความซื่อสัตย์ การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ความรับผิดชอบต่อตนเอง และความรับผิดชอบต่อส่วนรวมผลการศึกษาพบว่า ค่าน้ำหนักความสำคัญคานาโนคอลระหว่างปัจจัยบางประการ กับความรับผิดชอบต่อตนเองและความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ในตัวแปรคานาโนคอลทั้งสองชุดนั้น พบว่าในชุดแรกมีน้ำหนักความสำคัญของชุดตัวแปรอิสระของปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความมีวินัยในตนเองส่งผลซึ่งกันและกันกับชุดตัวแปรตาม คือความรับผิดชอบต่อตนเองและความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ส่วนในชุดที่สองมีน้ำหนักความสำคัญระหว่างตัวแปรสองกลุ่มเป็นไปในสองแบบ คือ ความรับผิดชอบต่อตนเอง และในแบบที่สองชุดตัวแปรอิสระของปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ความซื่อสัตย์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ส่งผลซึ่งกันและกันกับความรับผิดชอบต่อตนเอง และความรับผิดชอบต่อส่วนรวมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ศักดิ์นาถันท์ อัครเสนากุล (2558, น. 144-151) กล่าวถึงการปรับพฤติกรรมทางปัญญาเพื่อพัฒนาวินัยในตนเองและความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 50 คนโดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือโปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญาแบบวัดการมีวินัยในตนเองและความมุ่งมั่นทางการเรียนผลการวิจัยพบว่าภายหลังการทดลองนักเรียนที่เข้าร่วม

โปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญามีคะแนนสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง

กลาสเซอร์ (Glasser) สนใจทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ (Freud) และพัฒนาปรับปรุงวิธีการบำบัด และเริ่มทำการทดลอง เรียกว่าการบำบัดตามทฤษฎีเผชิญความจริง สำคัญของการบำบัดตามทฤษฎีเผชิญความจริง คือ สอนให้คนได้รู้และทราบถึงสาเหตุในสิ่งที่เราเลือกที่จะทำ เพราะการบำบัดตามทฤษฎีเผชิญความจริงให้ความสำคัญกับปัจจุบันมากกว่าอดีตที่ผ่านมา กลาสเซอร์ (Glasser) เชื่อว่าเราสามารถควบคุมสิ่งที่เรากำลังทำอยู่ในปัจจุบันได้ และมันอาจเป็นผลผลิตของเราในอดีตที่ผ่านมา แต่เราจะต้องไม่ตกเป็นเหยื่อของเหตุการณ์อดีตที่ผ่านมาเว้นเสียแต่เราจะเลือกอย่างนั้น

การบำบัดตามทฤษฎีเผชิญความจริงยึดหลักสมมติฐานที่ว่าคนเราพยายามค้นหาวิธีที่จะควบคุมชีวิตของเรา เพื่อตอบสนองความต้องการ การบำบัดตามทฤษฎีเผชิญความจริง เน้นที่จะช่วยผู้รับการปรึกษาในการแก้ปัญหา และหาทางออกกับความ ต้องการเพื่อให้มีประสิทธิภาพ คนเราสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตัวเองได้ ด้วยการตรวจสอบความต้องการ ความจำเป็น และรับรู้ของเรา สมาชิกกลุ่มถูกท้าทายโดยผู้นำและสมาชิกอื่นๆ เพื่อประเมินพฤติกรรมโดยทั่วไป มีการวางแผนสำหรับการเปลี่ยนแปลง และปฏิบัติตามแผนด้วยตัวเองตามความมุ่งมั่นและตั้งใจไว้

กลาสเซอร์ (Glasser, 2001, 2005; อ้างอิงจาก Corey, 2008, p. 399) ให้เหตุผลพื้นฐานของสาเหตุของปัญหาเกือบทั้งหมดของผู้รับการปรึกษา คือ การขาดความพึงพอใจต่อสัมพันธภาพ

ในปัจจุบันกลาสเซอร์ (Glasser) เชื่อว่าปัญหาส่วนใหญ่ของผู้รับการปรึกษา คือ ไม่สามารถเข้ากับผู้อื่นอย่างที่ตนเองต้องการได้ เพราะหลักทฤษฎีทางเลือก คือทุกสิ่งที่เราทำคือทางเลือกที่เราสามารถเรียนรู้เพื่อให้เกิดทางเลือกที่ดีกว่าเพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิต ซึ่งกลาสเซอร์ได้อาศัยเทคนิคของการรู้ การคิด และพฤติกรรมมาใช้เพื่อช่วยให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลง (Corey, 2008, pp. 400-403; วัชร ทรัพย์มี, 2549, น. 252-255; พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา, 2544 น. 124; ดวงมณี จงรักษ์, 2549, น. 294-295)

2.1 ความหมายของการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง

การให้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง เหมาะสมสำหรับที่จะใช้กับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของ ผู้รับการปรึกษาโดยเฉพาะเน้นถึงสภาพปัญหาปัจจุบันของผู้รับการปรึกษาโดยให้รู้จักประเมินสิ่งที่ถูก หรือสิ่งที่ผิดการมีความรับผิดชอบ ชยัน อดทน มีความตั้งใจ

เพียรพยายามในการแก้ปัญหา เพื่อให้ตนเอง มีทักษะในการมุ่งมั่น เพียรพยายามต่อการเรียนให้ประสบความสำเร็จและมีการกำหนดเป้าหมาย วางแผนปฏิบัติตนเองอย่างมีเหตุผล เพื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น

2.2 การพิจารณาธรรมชาติของมนุษย์ความเชื่อเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ (View of Human Nature)

สุคฤทัย มุขขวงสาม (2533, น. 11-12) กล่าวถึง พื้นฐานเกี่ยวกับธรรมชาติ และความต้องการของมนุษย์ไว้ว่า มนุษย์แต่ละคนมีพลังแห่งการพัฒนาและงอกงาม โดยพื้นฐานแล้ว บุคคลต้องการที่จะมีเอกลักษณ์แห่งความสำเร็จ ต้องการแสดงพฤติกรรมที่มีความรับผิดชอบ และมีความสัมพันธ์ที่มีความหมายกับบุคคลอื่น กลาสเซอร์ได้อธิบายว่า แรงจูงใจที่ทำให้บุคคลกระทำสิ่งต่างๆ เป็นสิ่งที่ถูกผลักดันมาจากภายในของบุคคลนั่นเอง ซึ่งประสบการณ์ของตัวเอง และจากการอภิปรายร่วมกับบุคคลอื่นๆ เขาพบว่า พฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลถูกผลักดันด้วยความต้องการพื้นฐาน 5 ประการ ได้แก่ ความต้องการ อยู่รอดตามธรรมชาติ ความต้องการความรักและความสัมพันธ์กับผู้อื่น ความต้องการอำนาจ ความต้องการอิสระ และความต้องการสนุกสนาน การที่บุคคลตอบสนองความต้องการเหล่านี้ได้ โดยการเข้าไปเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับคนอื่นๆ ในสังคม ถึงแม้ว่ามนุษย์จะมีความต้องการพื้นฐานเหมือนกัน แต่มนุษย์มีโอกาสด่วนตัวของเขาเองและมีการพัฒนารูปแบบของการตอบสนองความต้องการพื้นฐานที่แตกต่างกัน ดังนั้นสิ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลหนึ่งได้อาจจะไม่สนองความต้องการของอีกบุคคลหนึ่งได้เช่นเดียวกัน

กลาสเซอร์ (Glasser) เชื่อว่า บุคคลจะเป็นอย่างไรต้องดูที่การกระทำของเขา และการที่เขาทำสิ่งต่างๆ ตามที่เขาตัดสินใจด้วย ในกรณีการดำเนินชีวิตของเขา และการที่เขาทำสิ่งต่างๆ ตามที่เขาตัดสินใจด้วย ในกรณีการดำเนินชีวิตของเขาไม่เป็นที่พึงพอใจ เขาย่อมสามารถตัดสินใจใหม่ ซึ่งแตกต่างไปจากเดิมได้ เพื่อให้สามารถทำสิ่งต่างๆ ที่จะช่วยให้เกิดความพึงพอใจได้ดีกว่าเดิม

พฤติกรรมของมนุษย์ที่เป็นปัญหาหรืออาการทางจิตประสาทมิใช่ความเจ็บป่วยแต่เกิดจากความไม่รับผิดชอบของบุคคลที่มีปัญหาจะมีลักษณะเหมือนกันคือ ไม่ทำตามกฎเกณฑ์ของสังคมปฏิเสธความจริงบุคคลประเภทนี้จะเลือกการฆ่าตัวตายมากกว่าการเผชิญความจริง สาเหตุที่สำคัญคือขาดความรับผิดชอบต่อตนเอง ความเพียรพยายามไม่อาจสนองความต้องการทางจิตได้ เพราะอีโก้ (Ego) อ่อนแอ ไม่สามารถพัฒนาเอกลักษณ์ ไม่สามารถเลือกแสดงพฤติกรรม ที่เหมาะสมได้ บุคคลลักษณะนี้จะมีความรู้สึกกว้างเปล่า โกรธ และวิตกกังวล ไม่สามารถตระหนัก ถึงผลที่จะเกิดจากการกระทำได้ว่าเป็นอย่างใด กลาสเซอร์ (Glasser) แบ่งความจำเป็นพื้นฐานที่สำคัญของมนุษย์ออกเป็น 5 ประการ คือ

1. ความอยู่รอดของชีวิต คือรักษาชีวิตไว้ และการมีสุขภาพร่างกายที่ดี
2. ความรักและความเป็นเจ้าของ คือความต้องการที่จะให้ผู้อื่นรัก และการได้รักผู้อื่น
3. พลัง คือ ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ และต้องการความรู้สึกเพื่อที่จะรับผิดชอบอีกหนึ่งชีวิตของคน
4. อิศรภาพ คือ ความต้องการหาทางเลือกในการดำเนินชีวิต
5. ความสนุกสนาน คือความต้องการที่จะมีชีวิตที่สนุกสนาน ได้แก่ การหัวเราะ การพูดจาดลกขบขัน เป็นต้น เราจึงพยายามที่จะใช้ความต้องการขั้นพื้นฐานทั้งหมดนี้ เพื่อทำให้เกิดความพึงพอใจในการดำเนินชีวิต

วัชรีย์ ททรัพย์มี (2553, น. 180-182) ได้อธิบายพิจารณามนุษย์ ดังนี้ คือ

1. กลาสเซอร์ พิจารณามนุษย์ในแง่ดี มีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหาและใช้วิจารณญาณเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ เขาไม่เห็นด้วยกับแนวคิดของนักการศึกษาบางคน ที่เปรียบผู้เรียนเหมือนแจกันว่างเปล่า ซึ่งครูจะนำข้อเท็จจริงและแนวคิดต่างๆ ไปใส่ให้กลาสเซอร์เชื่อว่าครูเปรียบเสมือนผู้จัดการสภาพแวดล้อม หรือกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่
2. การที่มนุษย์รู้สึกตนเองว่า มีความสามารถที่จะทำสิ่งต่างๆ ได้ หรือรู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จที่จะสร้างกำลังใจให้บุคคลกล้าสู้ปัญหา การที่จะทำให้มีค่าขึ้นอยู่กับการกระทำของบุคคลนั้นว่าทำสิ่งต่างๆ ได้สำเร็จมากน้อยเพียงใด
3. การได้รับความรักและมีโอกาสให้ความรักแก่ผู้อื่น เป็นความต้องการของมนุษย์ บุคคลที่รักผู้อื่นและได้รับความรักจากผู้อื่นจะรู้สึกว่าคุณมีค่า
4. ปัญหาในการปรับตัวหลายประการเกิดจากการไร้ความสามารถในการตอบสนองความต้องการ อาการของการปรับตัวไม่ได้จะหายไปเมื่อบุคคลสามารถสนองความต้องการของตนเองได้ บุคคลที่ไม่สามารถสนองความต้องการจะมีแนวโน้มที่จะบิดเบือนความจริง เขาจะตำหนิผู้อื่นและลืมนึกไปว่าเขามีความรับผิดชอบที่จะแก้ปัญหา โดยพิจารณาจากสภาพความเป็นจริง
5. แม้ว่าอารมณ์จะเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่พ้น แต่เหตุผลเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้พฤติกรรมของบุคคลมีประสิทธิภาพและทำให้บุคคลประสบความสำเร็จ การปล่อยให้อารมณ์ครอบงำจะนำไปสู่ความล้มเหลว อารมณ์ส่งผลถึงพฤติกรรม ดังนั้นการปรับปรุงพฤติกรรมจำเป็นจะต้องหลีกเลี่ยงอารมณ์ที่ไม่เหมาะสม

2.3 หลักการของการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง เชื่อมโยงสู่วัยรุ่น

สมพร สุทัศน์ (2533, น. 178-180) แนวคิดของการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ตามทฤษฎีเผชิญความจริง คือการช่วยให้บุคคลเกิดความกล้าเผชิญความจริงและมีความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมต่างๆ ผู้รับการปรึกษาจะต้องเป็นผู้วางเป้าหมายในชีวิตของตนเองโดยมีผู้ให้การปรึกษาช่วยเหลือ แนะนำเพื่อให้เกิดการวางแผนเพื่อไปสู่เป้าหมายในชีวิตไม่สนใจในสาเหตุของพฤติกรรมในอดีตเพราะอดีตเปลี่ยนแปลงไม่ได้ อดีตไม่เหมือนปัจจุบัน ฉะนั้นการแก้ปัญหาจึงสนใจสาเหตุของพฤติกรรมปัจจุบันว่า “กำลังทำอะไรอยู่” และสนใจอนาคตว่า “จะทำอะไรต่อไป” ด้วยวิธีการต่างๆซึ่งจะเกิดแนวทางเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติด้วยความรับผิดชอบ ความตั้งใจจริง อดทน ในกระบวนการให้การปรึกษาโดยเน้นการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันคือการทำผู้ให้การปรึกษาร่วมกันที่อบอุ่น ยอมรับผู้รับการปรึกษาด้วยความจริงใจ เปิดเผยตนเอง และช่วยในการแก้ปัญหา ในกระบวนการให้การปรึกษาเน้นการเปลี่ยนพฤติกรรมมากกว่าอารมณ์ ความรู้สึก และเจตคติทฤษฎีการให้การปรึกษาเผชิญความจริงมีสมมติฐานว่า “เอกลักษณ์เกิดจากการเปลี่ยนพฤติกรรมถ้าต้องการเปลี่ยนเอกลักษณ์ต้องเปลี่ยนพฤติกรรม” ดังนั้นจุดเน้นของการให้การปรึกษาจึงเน้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเมื่อพฤติกรรมเปลี่ยนความรู้สึกและเจตคติก็เปลี่ยนตามไปด้วยในกระบวนการให้การปรึกษาเน้นการแก้ปัญหาอย่างมีสติหรือรู้ตัวโดยไม่สนใจจิตใจไร้สำนึก

วัชร ทรัพย์มี (2553, น. 180-182) ได้อธิบายหลักการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง ดังนี้ คือ

1. หลักการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง เน้นพฤติกรรมในระดับจิตสำนึกเป็นพฤติกรรมที่ได้มีการวางโครงการไม่ได้ปล่อยชีวิตให้ล่องลอยไม่เน้นอดีตแต่เน้นปัจจุบันและอนาคต

2. องค์ประกอบที่ทำให้คนปรับตัวได้ดี คือ ความรับผิดชอบ ความเป็นจริง และการประเมินพฤติกรรมดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ความรับผิดชอบ (responsibility) คือ การที่บุคคลสามารถตอบสนองความต้องการ ของตน ซึ่งการกระทำนั้นจะต้องไม่กระทบกระเทือนสิทธิของผู้อื่น บุคคลต้องมีความรับผิดชอบ ในการสนองความต้องการของตนโดยไม่มีข้อแก้ตัวถึงอุปสรรคในอดีต เราจึงต้องการสอนเด็กให้มีความรับผิดชอบที่จะช่วยตนเองตั้งแต่เล็กๆ เพราะบุคคลยังมีความรับผิดชอบมากเพียงใด ก็ยังมีสุขภาพจิตดีขึ้นเพียงนั้น

2.2 ความเป็นจริง (reality) คือการที่บุคคลจะสามารถแก้ปัญหาตนเองได้ถ้าเขาเผชิญความจริงและพิจารณาสิ่งต่างๆตามความเป็นจริง และตระหนักถึงความจริงว่า เขามีหน้าที่ต้องหาทางสนองความต้องการของเขาเองโดยไม่กระทบกระเทือนสิทธิของผู้อื่น แม้ว่าหนทางที่จะตอบสนองความต้องการนั้นมีอุปสรรคขวางอยู่ที่ตามและเราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงอดีตได้ ฉะนั้นการคิดถึงแต่อดีตจึงไม่ใช่ทางแก้ไขปัญหา แต่อาจเป็นข้ออ้างที่บุคคลจะไม่ยอมเผชิญความจริงในปัจจุบันของชีวิต

2.3 การประเมินพฤติกรรม (right and wrong) คือการที่บุคคลจะต้องรู้จักพิจารณาสิ่งถูก สิ่งผิดการประเมินพฤติกรรมจะเป็นแรงกระตุ้นให้บุคคลเปลี่ยนพฤติกรรมไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง แม้ว่ากลาสเซอร์จะไม่ได้ตั้งเกณฑ์ขึ้นมาว่า อะไรถูก อะไรผิด อะไรควรทำ และอะไรไม่ควรทำก็ตาม แต่เขาเชื่อว่าผู้ให้การศึกษาแบบเผชิญความจริงควรสนับสนุนหลักการของศีลธรรมจรรยา ที่ยอมรับกันทั่วไป เช่น การทุจริตเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ ความซื่อสัตย์เป็นสิ่งที่ถูกต้องและในเวลาเดียวกัน ผู้ให้การศึกษาควรทำตัวอย่างที่ดีแก่ผู้รับการศึกษาและระมัดระวังที่จะไม่นำค่านิยมของตนเองไปมอบให้แก่ผู้รับการศึกษาโดยผู้รับการศึกษาไม่มีโอกาสได้ถกกันกรองข้อเสนอแนะ

กาญจนา ไชยพันธุ์ (2549, น. 45) ผู้ให้การศึกษาอาจอภิปรายกับผู้รับการศึกษาถึงการเลือกค่านิยมและชี้ให้ผู้รับบริการพิจารณาถึงผลที่มาจากเลือกค่านิยมเหล่านั้น การให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงกับวัยรุ่นมีวัตถุประสงค์ให้สมาชิกของกลุ่มค้นหาความเป็นตัวของตัวเองมีเอกลักษณ์ของตนในหลากหลายแง่มุมของชีวิต มีการประเมินความสนใจ ความสามารถ ความถนัด สร้างทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ที่เกี่ยวข้องที่มีวุฒิภาวะเช่น นายจ้าง ข้าราชการ พ่อแม่ ครู อาจารย์ ฯลฯ ความเชื่อมั่นในตนเองและผู้อื่น มีการปรับปรุงการ สื่อความหมาย และร่วมพิจารณาความรู้สึกนึกคิดของคนเหล่านั้น เป็นแรงสนับสนุนให้วัยรุ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาและปรับปรุงพฤติกรรมของ ตัวเขาเอง และรักษาขอบเขตพฤติกรรมนั้น พัฒนาความรู้และทักษะให้ตระหนักถึงปัญหา และหาทางแก้ไขโดยใช้วุฒิภาวะทั้งทางด้านร่างกายและเพื่อตัดสติใจและพัฒนาให้ดีขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะสำหรับการแก้ปัญหาโดยใช้วุฒิภาวะทั้งร่างกาย และการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์

2.5 เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มปรับปรุงทักษะสำหรับการดำเนินชีวิตในบทบาทของ ผู้ใหญ่เป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม มีความคิดของตนเองที่เป็นอิสระ อาจจะประพฤตินั้นไม่เหมาะสมได้ง่ายโดยไม่ได้ไตร่ตรองถึงการกระทำของตนเองว่าถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดีต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและสังคมอย่างไรบ้างจึงเป็นวัยที่เสี่ยงต่อการแสดงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้ง่าย ดังนั้น การให้การ

ปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงของวัยรุ่นให้ความสนใจ อย่างแท้จริงจึงจะสามารถให้การปรึกษาเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ความมุ่งมั่นในการเรียนได้อย่างเหมาะสมหลักการของการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง ดังนี้

2.6 พฤติกรรมของมนุษย์มีเป้าหมาย คือ การสนองความต้องการควบคุมวิถีชีวิตของตนความต้องการหลักของมนุษย์คือ ความต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ความต้องการอำนาจ ความต้องการเป็นอิสระความต้องการความสนุกสนาน และความต้องการอยู่รอด สมองของมนุษย์ทำหน้าที่เป็นระบบควบคุม (Control System) เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ เมื่อเราไม่ได้สิ่งที่ต้องการจะรู้สึกเจ็บปวด เมื่อเราสนองความต้องการได้เราจะเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง (Self Esteem) และรู้สึกในทางที่ดีกับตนเอง

2.7 การควบคุมพฤติกรรมมนุษย์ มีพื้นฐานมาจากการที่มนุษย์เป็นผู้สร้างโลกส่วนตัว คนเราสามารถควบคุมชีวิตของตนเองได้และสามารถปกป้องตนเองจากปัญหาที่เข้ามา ในชีวิตได้ ทฤษฎีการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเน้นการกระทำในปัจจุบันและความคิดในปัจจุบันมากกว่าประสบการณ์ที่ผ่านไปแล้ว หรือการจู่ใจโดยไม่รู้ตัว (Unconscious Motive) มนุษย์สามารถปรับปรุงคุณภาพชีวิตตนเองได้ด้วยการประเมินตนเองตามที่เป็นจริงสิ่งที่คิดจะเก็บไว้เป็นความภูมิใจและบางสิ่งที่ยังไม่คิดจะพัฒนา มุ่งมั่นในการเปลี่ยนแปลงได้ มนุษย์มีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหาและใช้วิจารณญาณเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ มนุษย์แต่ละคนมีความสามารถที่จะตัดสินใจที่จะประสบความสำเร็จ มีความรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของตนเอง และมีสัมพันธภาพอันดีต่อผู้อื่นมนุษย์จะรู้สึกว่าตนเองมีความสามารถทำสิ่งต่างๆ ได้ กล่าวสู่ปัญหา

2.9 การได้รับความรักและมีโอกาสให้ความรักแก่ผู้อื่น เป็นความต้องการของมนุษย์บุคคลที่รักผู้อื่นจะได้รับความรักจากผู้อื่นจะรู้สึกว่าตนมีค่า

3. ปัญหาในการปรับตัว ส่วนใหญ่เกิดจากการไร้ความสามารถในการสนองความต้องการ ซึ่งจะหายไป เมื่อบุคคลสามารถสนองความต้องการของตนเองได้ ส่วนในลักษณะตรงกันข้าม จะมีแนวโน้มที่จะบิดเบือนสภาพความเป็นจริงแม้ว่าอารมณ์จะเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่พ้น เหตุผลเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้พฤติกรรมของบุคคลมีประสิทธิภาพและทำให้บุคคลประสบความสำเร็จ ดังนั้นการจะปรับปรุงพฤติกรรมจึงจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงอารมณ์ที่ไม่เหมาะสม

4. คนที่มีเอกลักษณ์ความสำเร็จ (Success Identity) คือ คนที่ได้รับการยอมรับทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีมีความไว้วางใจ รู้สึกว่าตนมีความสำคัญต่อผู้อื่น มีค่า มีความคิดมีเหตุผลแก้ปัญหาโดยใช้เหตุผล ทำสิ่งต่างๆ เพื่อสุขภาพที่ดี มีความรู้สึกว่าคุณค่า และบางคนมีเอกลักษณ์แห่งความล้มเหลว (Failure Identity) คือบุคคลที่ยอมแพ้ต่อความรับผิดชอบที่จะมี

พฤติกรรมที่คาดหวัง เนื่องจากความล้มเหลวทั้งหลาย ทำให้เกิดอารมณ์หงุดหงิด ความรู้สึกอ้างว้าง มีความรู้สึกกำหนดตนเอง ไม่ยืดหยุ่น ปฏิเสธความเป็นจริง

5. การให้บริการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงผู้วิจัย เห็นว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งเน้นการพูดคุยกันด้วยเหตุผลกับผู้รับบริการ โดยผู้รับบริการปรึกษา จะสนทนากับผู้รับบริการเกี่ยวกับสภาพการณ์ต่างๆ ในชีวิตของผู้รับบริการเพื่อให้ผู้รับบริการ ตระหนักในพฤติกรรมของตน

6. เราจะเลือกพฤติกรรมของเราตัวเอง ดังนั้นเราต้องรับผิดชอบต่อการเลือกนั้นมีการวางแผนโครงการของผู้รับบริการต่อไป คนที่รับผิดชอบคือคนที่รู้ว่าเขาต้องการอะไรในชีวิต และวางแผนเพื่อให้ได้สิ่งนั้นบุคคลจะต้องรู้จักพิจารณาสิ่งถูก สิ่งผิดการประเมินพฤติกรรมจะเป็นแรง กระตุ้นให้บุคคลเปลี่ยนพฤติกรรมไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง

7. การเผชิญสภาพความจริง (Reality) คือการที่บุคคลสามารถแก้ปัญหาของตนเอง ได้ถ้าเขาเผชิญสภาพความเป็นจริง พิจารณาสິงต่างๆตามที่เป็นจริงและตระหนักถึงความจริงว่าเขามี หน้าที่ต้องหาทางสนองความต้องการของเขาเอง โดยไม่กระทบกระเทือนสิทธิของผู้อื่น

การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง จากที่ผู้วิจัยได้ทำการ ทดลอง กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร พบว่านักเรียนกลุ่มนี้ ขาดความตั้งใจ ความรับผิดชอบ ความเพียรพยายาม และขาดความอดทน ไม่กล้าเผชิญความจริงซึ่ง กลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ไม่สนใจที่จะศึกษาเล่าเรียนให้เต็มตามศักยภาพของตนเองมาเรียนแบบใช้เวลา ให้หมดไปแต่ละวันอย่างไม่มีเป้าหมายว่าจะเรียนไปเพื่ออะไร เพื่อใคร ทำไมต้องตั้งใจเรียน ผู้วิจัย จึงเห็นความสำคัญเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเหล่านี้เกิดความตระหนักรู้ให้ความสำคัญของการเรียน การมองอนาคตอย่างมีเป้าหมายชัดเจน โดยจัดกลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาลักษณะคล้ายๆกันมาให้การปรึกษาเชิง จิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเริ่มต้นจากการสร้างสัมพันธภาพให้ความคุ้นเคยเป็น กันเองไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกในกลุ่มและผู้นำกลุ่มมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ กฎระเบียบต่างๆในการให้การปรึกษาให้สมาชิกสำรวจพฤติกรรมตนเองในปัจจุบันหาสาเหตุที่เป็น ปัญหาต่อการสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนมีการช่วยวางแผนสร้างพฤติกรรมความรับผิดชอบการ ผูกมัดตนเองแสดงความมุ่งมั่นเพื่อให้มีความตั้งใจความรับผิดชอบในการเรียนของตนเองอย่างไร บ้างการไม่ยอมรับคำแก้ตัว ไม่ใช้การลงโทษ แต่ให้กำลังใจซึ่งกันและกันเพื่อให้สมาชิกตระหนักถึง หน้าที่ของตนให้สมาชิกประเมินตนเองจากประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มฝึกปฏิบัติการ เมื่อ สมาชิกในกลุ่มที่รับการปรึกษาเข้าใจตนเองและพร้อมที่จะพัฒนาตนเองแล้วจึงยุติกลุ่มช่วยทำให้ บุคคลเกิดความมั่นใจในการกระทำสิ่งต่างๆได้ทั้งในเรื่องการดำเนินชีวิตประจำวันและการศึกษา เล่าเรียนทำให้เขาสามารถสนองตอบต่อความต้องการได้ในลักษณะที่พึงประสงค์อันแท้จริง

ในขอบเขตของค่านิยมและมาตรฐานของสังคมสอดคล้องกับการให้การปรึกษาโดยใช้ทฤษฎีการบำบัดด้วยการให้เผชิญความจริงบุคคลจะสามารถแก้ปัญหาของตนได้ถ้าเผชิญสภาพความจริง

จากที่กล่าวมาการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงที่เชื่อมโยงสู่วัยรุ่น สรุปได้ว่ามนุษย์มีความต้องการอยู่รอดสมองของมนุษย์ทำหน้าที่เป็นระบบควบคุม (Control System) เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ เมื่อเราไม่ได้สิ่งที่ต้องการจะรู้สึกเจ็บปวดเมื่อเราสนองความต้องการได้ เราจะเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง (Self Esteem) และรู้สึกในทางที่ดีกับตนเองมีความคิดของตนเองที่เป็นอิสระ อาจจะมีประพัตติคนไม่เหมาะสมได้ง่ายโดยไม่ได้ไตร่ตรองถึงการกระทำของตนเองว่าถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดีต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและสังคมอย่างไรบ้างวัยรุ่นจึงเป็นวัยที่เสี่ยงต่อการแสดงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้ง่าย ดังนั้นการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงของวัยรุ่นให้ความสำคัญ อย่างแท้จริงจึงจะสามารถให้การปรึกษาเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ความมุ่งมั่นในการเรียนได้อย่างเหมาะสมต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ความต้องการอำนาจ ความต้องการเป็นอิสระ มนุษย์สามารถปรับปรุงคุณภาพชีวิตตนเองได้ด้วยการประเมินตนเองตามที่เป็นจริงสิ่งที่ได้จะเก็บไว้เป็นความภูมิใจและบางสิ่งที่ยังไม่คิดจะพัฒนา มุ่งมั่นในการเปลี่ยนแปลงได้การให้การปรึกษาตามทฤษฎีเผชิญความจริง คือการช่วยให้บุคคลกล้าเผชิญความจริงและมีความรับผิดชอบ ผู้รับการปรึกษาจะต้องเป็นผู้ตั้งเป้าหมายของตนเอง โดยมีผู้ให้การปรึกษาช่วยวางแผนเพื่อไปสู่เป้าหมายการปรึกษาตามทฤษฎีเผชิญความจริง ไม่สนใจสาเหตุของพฤติกรรมในอดีตเพราะอดีตเปลี่ยนแปลงไม่ได้ อดีตไม่เหมือนปัจจุบัน ฉะนั้นการแก้ปัญหาจึงสนใจสาเหตุของพฤติกรรมปัจจุบัน และสนใจอนาคตว่า “จะทำอะไรต่อไป” ด้วยวิธีการใดที่ดีกว่าและนำไปสู่การปฏิบัติด้วยความรับผิดชอบ ตั้งใจ อดทน และมีความพยายามเป็นกระบวนการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง

2.4 จุดประสงค์ของการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง

พนม ลีมาธิย์ (2548: 85) การให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเป็นรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจในการสอนหรืออบรมมนุษย์ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาเกิดความเจริญงอกงามอย่างปรกติ โดยเฉพาะคนที่ขาดความรับผิดชอบหรือคนที่ไม่มี ความตั้งใจและมุ่งมั่นรับผิดชอบเพิ่มขึ้น พนม ลีมาธิย์ (2548, น. 198) ให้ความหมายของการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงคือการสอนให้ผู้รับการปรึกษาสามารถผ่านความยุ่งยากของตนและช่วยให้ผู้รับการปรึกษาสามารถรู้วิธีการที่ค้นพบความต้องการของตนเองโดยวิธีการ 3Rs ซึ่งได้แก่ ความถูกต้อง (Right) ความรับผิดชอบ (Responsibility) ความเป็นจริง (Reality) เป็นคู่มือ

วัชร ทรัพย์มี (2551, น. 250) ผู้วิจัยได้ศึกษาพื้นฐานทฤษฎีแบบเผชิญความจริง คือ การตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานทางจิตวิทยาที่ประกอบด้วยความต้องการที่จะรักและเป็นที่รัก (Need to love and be loved) และความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่าทั้งต่อตนเองและผู้อื่น (Need to feel that we are worthwhile to ourselves and to others) จุดประสงค์การให้บริการ การให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง คือช่วยให้นักลรับผิดชอบที่จะแก้ปัญหา และมีทักษะในการคิดแก้ปัญหาโดยพิจารณาความเป็นจริง ป้องกัน มิให้นักลปล่อยชีวิตให้ล่องลอย โดยสนับสนุนให้วางโครงการในอนาคตและมีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการไปตามโครงการที่วางไว้ ส่งเสริมให้นักลมีวุฒิภาวะ คือเป็นตัวของตัวเองและสามารถช่วยตัวเองได้ช่วยให้นักลรู้จักตนเองว่าเขาเป็นใคร เขาต้องการอะไรในชีวิตช่วยให้นักลค้นพบวิธีสนองความต้องการของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยไม่กระทบกระเทือนสิทธิของผู้อื่นให้นักลตระหนักในคุณค่าของตนโดยแนะแนวทางให้รู้จักวิธีสร้างสัมพันธภาพ อันดีกับบุคคลอื่นให้ได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับความผูกพันทางสังคม การให้และได้รับความรักจากผู้อื่น ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้สึกว่าคุณค่าช่วยให้นักลรู้จักประเมินค่านิยม รู้จักพิจารณาว่า อะไรถูก อะไรผิด สิ่งใดควรกระทำหรือพึงละเว้น การให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงมีจุดประสงค์ให้ผู้รับการปรึกษามีสำนึกรู้ในการกระทำของตน สามารถประเมินพฤติกรรมของตนเองได้ว่าถูก ผิดอย่างไร พิจารณาตามสภาพจริงยอมรับที่จะรับผิดชอบในสิ่งที่ปัญหา กล่าวที่จะเผชิญความจริงและสามารถหาวิธีการที่จะแก้ไขปัญหา อยู่ในโลก ด้วยวิถีทางที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น การช่วยผู้รับการปรึกษาได้ประเมินความต้องการของตนเองว่าสามารถเป็นไปได้หรือไม่และการปฏิบัติสามารถทำให้ตอบสนองความต้องการของตนได้หรือไม่ ผู้รับการปรึกษาจะเป็นผู้ตัดสินใจเลือกที่จะเปลี่ยนแปลงด้วยตนเอง ซึ่งพฤติกรรมแบบนี้จะในกลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 16-17 ปี อยู่ในวัยเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตจากเด็กเป็นผู้ใหญ่และเป็นช่วงเวลาที่กำลังสับสนในตนเองเป็นช่วงที่กำลังสับสนในตนเองที่มีการเปลี่ยนแปลงตนเองทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ต้องการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อนบุคคลรอบข้างและสังคม

2.5 ลักษณะที่สำคัญของการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง

การให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเป็นการให้การปรึกษาเพื่อให้ผู้รับการปรึกษาได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองที่สับสน ยังไม่มีความจริงจัง ตั้งใจ ความรับผิดชอบมากนักในเรื่องการเรียน เพื่อนำไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ดีขึ้น โดยเฉพาะในช่วงวัยรุ่นซึ่งกำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังนั้นจึงนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความสำคัญของการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง ดังนี้

เนาวรัตน์ กรการดี (2544, น. 19) กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง ดังนี้

1. มีแนวความคิดแบบภาวะนิยม (Existential-Phenomenological Orientation) การให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเชื่อว่าพฤติกรรมของบุคคลเป็นไปตามพลังผลักดันภายใน แม้ว่าอิทธิพลจากสังคมภายนอกจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแต่ในระยะยาวแล้วบุคคลตัดสินใจด้วยตนเอง บุคคลจะรับรู้โลกความเป็นจริงของตน และมีการสร้างสรรค์โลกส่วนตัวของตนเองคนไม่ได้เป็นเหยื่อที่ช่วยตนเองไม่ได้ เขาสามารถสร้างชีวิตที่ดีกว่าได้ ความขมขื่นไม่ใช่บางสิ่งบางอย่างที่เกิดขึ้นกับชีวิตคน แต่บุคคลทำให้ชีวิตตนเองขมขื่น ให้เศร้า ให้โศกด้วยตัวเองตราบใดที่คนยังเชื่อว่าตนเป็นเหยื่อของความเศร้าเขาจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นเมื่อคนตระหนักและมีการกระทำบนความเป็นจริงว่าพฤติกรรมบุคคลคือผลจากการเลือก

2. มีแนวความคิดแบบทฤษฎีการควบคุม (Control Theory) การให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเชื่อว่าคนมีพฤติกรรมที่พยายามควบคุม โลกรอบๆ ตัวเขา พฤติกรรมอยู่ในการควบคุมของการรับรู้บุคคลเลือกโลกที่เขาต้องการและเลือกที่พฤติกรรมอยู่ในการควบคุมของการรับรู้บุคคลเลือกโลกที่เขาต้องการและเลือกพฤติกรรมในโลกแห่งความเป็นจริงให้กับโลกความคิดของเขา พฤติกรรมมีองค์ประกอบ 3 ประการคือความคิด ความรู้สึกและการกระทำเพราะว่าการควบคุมความรู้สึกและความคิดเป็นเรื่องยากการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงจึงเน้นที่การกระทำในสิ่งที่ผู้รับการปรึกษาทำได้ เนื่องจากเชื่อว่าการบังคับให้คนทำในสิ่งที่แตกต่างกันไปง่ายกว่าการบังคับความรู้สึก หรือความคิดให้แตกต่างกันไป

3. ปฏิเสธการใช้ยา (Rejection of the Medical Model) การให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง เชื่อว่าอาการทางประสาท หรืออาการทางจิตไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นกับบุคคลแต่เป็นพฤติกรรมที่บุคคลเลือก เป็นวิธีการพยายามควบคุม โลกของเขาแม้ว่าพฤติกรรมเหล่านี้รวมทั้งอาการทางกายที่มีสาเหตุมาจากจิตใจและไม่เป็นสิ่งที่พึงประสงค์แต่เขาก็เลือกที่จะทำในสิ่งที่ไม่พึงประสงค์เหล่านั้นเป็นการเลือกโดยที่ไม่รู้ตัวความเครียดเกิดขึ้นเนื่องจากบุคคลไม่สามารถควบคุมให้ตนเองได้ตามพฤติกรรมที่เขาเลือก

4. เอกลักษณ์แห่งความสำเร็จ (Success Identity) บุคคลที่มีเอกลักษณ์แห่งความสำเร็จจะเป็นคนที่สามารถให้และได้รับความรักมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองรู้ว่าตนเองมีความสำคัญต่อผู้อื่นและมีการตอบสนองความต้องการของคนในวิถีทางที่ไม่เบียดเบียนผู้อื่นเป็นผู้ที่มีความเข้มแข็งซึ่งช่วยให้เขาสร้างสรรค์ชีวิตที่น่าพึงพอใจได้

5. ความรับผิดชอบ (Responsibility) คือ พฤติกรรมที่บุคคลตอบสนองความต้องการของคนในวิถีทางที่ไม่กระทบกระเทือนผู้อื่น คนที่มีความรับผิดชอบจะรู้ว่าเขาต้องการอะไรจากชีวิตและมักมีการวางแผนเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายของตน รู้ว่าพฤติกรรมในปัจจุบันไม่สามารถทำให้เขาได้รับสิ่งที่เขาต้องการ เขาสามารถจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น เน้นให้หลีกเลี่ยงการตำหนิ ดิเตียน วิพากษ์วิจารณ์

6. เน้นที่นี้และเดี่ยวนี่ ลดการเน้นอดีต (De-emphasis on Exploration of the Past) การให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง จะไม่สนใจความผิดพลาดในอดีตของผู้รับบริการแต่ไม่ปฏิเสธว่าปัญหาอาจจะมีรากฐานมาจากอดีตแต่ในการแก้ไขสามารถแก้ไขได้เฉพาะในเหตุการณ์ปัจจุบันหรือวางแผนสำหรับอนาคตที่ดีกว่าเท่านั้นในการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงจึงมีการพูดถึงอดีตเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

อาภา จันทรสกุล (2535, น. 275 – 277) ได้อธิบายว่า การให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง เป็นการปฏิเสธเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยหรือเกี่ยวกับโรคประสาททางจิตแต่มีพื้นฐานความเชื่อว่าพฤติกรรมปกติต่างๆเป็นผลมาจากการขาดความรับผิดชอบวิธีการให้การปรึกษาแบบนี้ไม่เกี่ยวข้องกับภารกิจทางจิตเพราะเชื่อว่าความเจ็บป่วยด้วยโรคประสาทโรคจิตคือความไม่รับผิดชอบการมีสุขภาพจิตที่ดีคือการมีความรับผิดชอบต่อชีวิตการให้การปรึกษาการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงให้ความสำคัญต่อพฤติกรรมปัจจุบันมากกว่าสถานะในอดีตของบุคคลเหมือนกับพฤติกรรมของนักเรียนที่ทำการศึกษาความรู้สึกหรือแนวทัศนคติ ความเชื่อเปลี่ยนไปพฤติกรรมก็จะเปลี่ยนด้วย

3. การให้การปรึกษาแบบเผชิญความจริงให้ความสำคัญต่อสถานะปัจจุบันไม่ใช่อดีตเพราะอดีตของบุคคลเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ สิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้คือปัจจุบันและอนาคต

4. การให้การปรึกษาแบบเผชิญความจริง ให้ความสำคัญต่อการประเมิน ค่านิยม โดยผู้รับการปรึกษาประเมินพฤติกรรมตนเองได้ การมีพฤติกรรมดังกล่าวนำไปสู่ความสำเร็จ หรือล้มเหลวในชีวิต

5. การให้การปรึกษาแบบเผชิญความจริงไม่เน้นการถ้อย โยง

6. การให้การปรึกษาแบบเผชิญความจริงเน้นที่การรับรู้ที่จิตสำนึก

7. การให้การปรึกษาแบบเผชิญความจริงไม่ใช่วิธีการลงโทษ เพราะการลงโทษไม่ใช่วิธีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

8. การให้การปรึกษาแบบเผชิญความจริงย้ำถึงความสำคัญของความรับผิดชอบ

อาภา จันทรสกุล (2535, น. 271-272)ผู้วิจัยได้ศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับธรรมชาติมนุษย์ตามแนวทฤษฎีแบบเผชิญความจริงสอดคล้องกับกลาสเซอร์ที่ว่าความเชื่อว่ามีธรรมชาติ

ที่ดีและมีความสามารถที่จะรับผิดชอบต่อตนเองสามารถวินิจฉัยสู่ทางในการแก้ไขปัญหาของตนเองได้ มนุษย์ต้องการความรักจากผู้อื่นเช่นเดียวกับนักเรียนที่ให้การปรึกษาช่วงแรกๆจะยังไม่ค่อยกล้าที่จะพูดเรื่องของตนเองแต่เมื่อมีกิจกรรมสร้างสัมพันธ์ทางอันดีต่อกันและรู้สึกว่าเป็นพวกเดียวกันจึงทำให้มีความกล้าพูดกล้าแสดงออกและมั่นใจในตนเองมากขึ้นเรื่อยๆจนเกิดความคุ้นเคยกันและยอมเปิดใจซึ่งกันและกันในขณะที่เดียวกันก็สามารถที่จะให้ความรักความเอาใจใส่ต่อผู้อื่นได้ด้วยวิธีการกระทำที่มีคุณค่าต่อการอยู่ร่วมกันความรักในแง่ของการกระทำที่สร้างสรรค์สังคมเป็นสิ่งที่ยิ่งยวดสำคัญ ความรับผิดชอบต่อสังคมที่จะเอื้อเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นสิ่งที่ควรปลูกฝังต่อเด็กต่อไป เพื่อให้พวกเขามีชีวิตที่มีความมุ่งมั่นในการใช้ชีวิตและการเรียนมากยิ่งขึ้น กลาสเซอร์ เชื่อว่ามนุษย์มีความต้องการทางด้านจิตใจ (Psychological need) ที่สำคัญและเป็นความต้องการที่มีอยู่ในตัวของมนุษย์ตลอดชีวิต คือความต้องการที่จะมีเอกลักษณ์ (identity) ของตนเอง สำหรับ “เอกลักษณ์” ตามความหมายของกลาสเซอร์ มีลักษณะเป็น ไปได้สองทิศทางคือ เอกลักษณ์ด้านความสำเร็จ (Success identity) กับเอกลักษณ์ด้านความล้มเหลว (failure identity) มนุษย์ทุกคนจะรู้สึกรักตนเอง รู้สึกว่าตนเองมีค่า และสามารถ

กลาสเซอร์ (1965) รักและเห็นคุณค่าของผู้อื่นได้ ก็ต่อเมื่อเขารู้ว่าตนเองมีเอกลักษณ์ด้านความสำเร็จในชีวิตรู้สึกว่าคุณมีความสามารถที่จะทำสิ่งต่างๆได้เข้าใจและมองเห็นแนวทางที่บรรลุเป้าหมายในชีวิตที่วางไว้แต่ละช่วงวัยความรู้สึกโดดเดี่ยว ว่าเหว่ ไม่รู้สึกว่าคุณมีเอกลักษณ์ด้านความล้มเหลวอยู่อย่างไม่มีกำลังใจที่จะเผชิญปัญหา ไม่กล้ารับผิดชอบที่จะมุ่งมั่นอดทนแก้ไข ปัญหาต่างๆ รู้สึกว่าไม่มีใครรักและต้องการตนเอง ไม่สามารถสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ ความวิตกกังวลก็จะเป็นผลตามมา ย้ำว่า ความรักและการยอมรับจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเอกลักษณ์ของมนุษย์การเปิดโอกาสให้บุคคลรู้สึกว่าเขาประสบความสำเร็จในการกระทำสิ่งต่างๆตามกำลังความสามารถของเขาจะช่วยพัฒนาเอกลักษณ์ด้านความสำเร็จ ช่วยให้บุคคลเชื่อมั่นตนเองมีความสามารถที่จะตอบสนองความต้องการของตนเองได้อย่างเหมาะสม รับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคในชีวิต รู้จักวางเป้าหมายที่เป็นไปได้ในชีวิตกับบุคคลอื่นๆ ให้ความสนใจ และเอื้อเฟื้อต่อบุคคลอื่นอย่างจริงใจ

สุรางค์ โค้วตระกูล (2550, น. 159) ลักษณะของการให้การปรึกษาทฤษฎีเผชิญความจริงว่าสำหรับนักจิตวิทยากลุ่มมนุษยนิยมมีความเชื่อว่าทุกคนมีแรงจูงใจที่จะประกอบกิจกรรมอยู่เสมอ ถือว่าแรงจูงใจเป็นแรงขับเคลื่อนให้มนุษย์เจริญเติบโตและพัฒนา หรือพฤติกรรมของมนุษย์เป็นผลของ “growth principle” หรือ หลักการเจริญเติบโตภายในตัวของทุกคน Maslow

กล่าวถึงความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ในขั้นที่ 4 คือความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า (Esteem needs)

ซึ่งมีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จมีความสามารถต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถ มีคุณค่า และมีเกียรติ ได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่นส่งผลให้เกิดพฤติกรรมกระตือรือร้นมีความมุ่งมั่น ตั้งใจในการเรียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่จำเป็นและสำคัญต่อการสร้างเสริมให้แก่วัยรุ่น คือด้านความมุ่งมั่นในการเรียนเพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตจากเด็กไปเป็นผู้ใหญ่ โดยเฉพาะวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในระดับ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 เป็นช่วงหัวเลี้ยว หัวต่อจากวัยเด็กเข้าสู่วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงและสับสนด้านพฤติกรรมอารมณ์ส่วนตัวและสังคมค่อนข้างมากกว่าช่วงวัยอื่นๆ จึงทำให้ช่วงวัยนี้ยังขาดคุณลักษณะอันพึงประสงค์แรงจูงใจและการเข้าใจถึงพัฒนาการของแต่ละช่วงวัยจึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เหมาะสมได้ ดังนั้นการให้แรงเสริมในกิจกรรมการให้การศึกษา เช่น คำชมการให้กำลังใจ ทั้งคำพูดและท่าทาง การเอาใจใส่ต่อสมาชิกที่เข้าร่วมกิจการให้การศึกษาอย่างเป็นกันเอง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเสริมสร้างพฤติกรรม ที่พึงประสงค์ในด้านความมุ่งมั่น ในการเรียน ถ้าได้รับการฝึกฝนพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ความมุ่งมั่นในการเรียน เช่น ตั้งใจ รับผิดชอบ ในหน้าที่การทำงานด้วยความเพียรพยายามและอดทนเพื่อให้งานนั้นสำเร็จตามเป้าหมายแล้วบุคคลนั้นก็จะมีลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดีมีคุณภาพของความคิดทางการเรียนที่มีความมุ่งมั่น รับผิดชอบ ไม่ย่อท้อต่อปัญหาอุปสรรค กล้าที่จะยอมรับและพร้อมที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ สามารถฟันฝ่าอุปสรรค ประสบความสำเร็จ นำพาชีวิตไปในทิศทางที่ตนตั้งไว้

ทิสนา แคมมณี (2545, น. 189) กล่าวว่า ทุกคนต้องมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนรู้ และกล้าที่จะซักถาม วิพากษ์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็นของตนเอง นักเรียนที่ดีต้องมีชีวิตที่ถูกต้อง มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่นได้

นงลักษณ์ เจียนงาม (2549, น. 47) ได้กล่าวว่า สิ่งหนึ่งที่จะสามารถปลูกฝังบ่มเพาะให้เกิดขึ้นภายในตัววัยรุ่น ได้ก็คือ ความอดทนมุ่งมั่น เป็นการบ่มเพาะความรู้สึกที่ไม่ย่อท้อ อดทน ยืนหยัดต่อสู้ให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมาย มีความอดทนต่อความทุกข์ยากมีความมุ่งมั่นทางจิตใจ ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งที่ไม่คาดหมายหรืออุปสรรคใดๆก็ตามศิริลักษณ์ เบญจกุ่มริน (2552) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมที่ปรารถนาให้ผู้เรียนปฏิบัติด้ว่า ให้รู้จักความอดทน มีความมานะในการทำงานหรือกิจการต่างๆที่ได้มอบหมาย หรือที่กำหนดไว้ว่า ให้มีความพยายามมากๆ งานทุกงานต้องใช้เวลา ไม่มีอะไรที่ได้มา หรือสำเร็จโดยง่าย ไม่ท้อถอยหรือยอมแพ้กับอุปสรรคหรือความยากลำบากที่ผ่านเข้ามาในช่วงชีวิตของเราจะเห็นได้ว่าปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งมาที่คนประสบความสำเร็จได้นั้น คือความพยายามอย่างไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค คนที่ไม่ประสบความสำเร็จส่วนมาก

มักจะไม่ได้พยายามหรือตั้งใจอย่างจริงจัง ดังคำสุภาษิต ที่คุ้นเคยมาแต่โบราณกาลว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น” จะสังเกตได้ว่าผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในทุกๆ ด้านจะมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ความมุ่งมั่นในการเรียนประกอบด้วยเสมอ

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2550, น. 14) การมุ่งมั่นให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งต้องใช้ความสามารถของพลังกาย พลังใจ ด้วยความพยายามใน การกระทำสิ่งต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมายอย่างสร้างสรรค์และเหมาะสมการส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้นอกเหนือจากตัวนักเรียนเองแล้ว บทบาทของครู มีส่วนสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ไปถึงจุดหมายที่ตั้งไว้ดังที่ ได้กล่าวถึงลักษณะของครูที่ดีและมีประสิทธิภาพเอาไว้ว่า ครูเป็นผู้รู้จักนักเรียน ไม่เพียงแต่เป็นผู้สอนนักเรียนทางวิชาการเท่านั้น แต่เป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทางบุคลิกภาพของนักเรียนด้วย ดังนั้นครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่ามนุษย์มีพฤติกรรมเป็นไปตามแรงผลักดันภายในของแต่ละคนอิทธิพลสังคมภายนอกอาจมีส่วนในการตัดสินใจ แต่ระยะยาวบุคคลตัดสินใจด้วยตนเองจะรับรู้สภาพความเป็นจริงของตัวเองและจะพยายามสร้างสรรค์ คัดเลือกหาทุกวิถีทางเพื่อให้ตนเองอยู่ในสังคมสิ่งแวดล้อมที่เป็นที่ยอมรับของสังคมรอบข้างและพยายามปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองด้วยการมุ่งมั่น ตั้งใจ อดทน และรับผิดชอบ โดยเฉพาะในช่วงของวัยรุ่นที่กำลังอยู่ในวัยกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จในการเรียนด้วยการกล้าเผชิญความจริง

2.6 บทบาทและหน้าที่ของผู้ให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง

วัชรินทร์ ทรัพย์มี (2551, น. 251) ได้สรุปบทบาทและหน้าที่ของผู้ให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงไว้ 8 ประการดังนี้

1. จะต้องสร้างสัมพันธภาพอันใกล้ชิดกับผู้รับบริการ สนใจผู้รับบริการ
2. เป็นผู้มีความเชื่อว่าการช่วยให้บุคคลเผชิญความจริงเป็นวิธีการช่วยให้บุคคลเรียนรู้วิธีแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เป็นผู้เต็มใจจะเปิดเผยและอภิปรายเรื่องต่างๆกับผู้รับบริการตลอดจนให้ความอบอุ่นเป็นมิตร เปิดเผยมีความจริงใจและมองโลกในแง่ดี
4. จะต้องเป็นตัวอย่างของคนที่มีความรับผิดชอบในการสนองความต้องการของตนโดยไม่ละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น
5. จะสอนวิธีที่ควรประพฤติปฏิบัติแก่ผู้รับบริการ ด้วยการสอนโดยตรงด้วยการเป็นตัวแบบให้หรือโดยการสนทนากันในเรื่องจิตใจ ตั้งแต่ข่าวสดประจำวัน ชีวิตแต่งงาน ศาสนา และประเด็นที่น่าสนใจต่างๆ

6. จะช่วยกันกับผู้รับบริการวางโครงการเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสนับสนุนให้ผู้รับบริการมีความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติตามโครงการที่วางไว้โดยไม่มีข้อแก้ตัวใดๆ ทั้งสิ้น

7. ผู้ให้การศึกษานับถือศักยภาพและความเข้มแข็งของผู้รับบริการในการนำไปสู่เอกลักษณ์แห่งสำเร็จ

8. ผู้ให้การปรึกษาจะต้องเป็นตัวอย่างของการนับถือตนเองและการรักตนเอง

หน้าที่ของผู้ให้การปรึกษา หมายถึง ผู้ให้การปรึกษาจะมีลักษณะเป็นครูชกถาม ข้อมูลต่างๆมากมายหลายสิ่งหลายอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมต่างๆในปัจจุบันของผู้รับการปรึกษา คำถามเหล่านี้จะนำไปสู่การรับรู้ถึงพฤติกรรมที่เป็นปัญหา การตัดสินใจคุณค่าของพฤติกรรมของผู้รับการปรึกษาตลอดจนการวางแผนชีวิตอย่างมีความรับผิดชอบ การพูดคุย สนทนาของผู้ให้การปรึกษา จะมีลักษณะของความกระตือรือร้น จะพูดคุยเรื่องต่าง ๆ แม้จะไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ปัญหา บางทีผู้วิจัยจะใช้อารมณ์ขันเข้ามาแทรกในการค้นหาข้อมูลของผู้รับการปรึกษาเพื่อให้ความไว้วางใจซึ่งกันและกันในภายในกลุ่ม แต่จะไม่ใช้คำพูดเยาะเย้ยเสียดสีผู้รับการปรึกษาในกรณีที่ผู้รับการปรึกษาทำอะไรไม่สำเร็จ และพยายามแก้ตัว ผู้ให้การปรึกษาจะใช้เทคนิคการเผชิญความจริง เพราะเป็นการไม่ยอมรับข้อแก้ตัว คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2530, น. 162 –163)

บทบาทและหน้าที่ของผู้ให้การปรึกษาแบบเผชิญความจริงว่า ภาระของผู้ให้การปรึกษาแบบเผชิญความจริง คือ การที่ผู้วิจัยเข้าไปเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับผู้รับการปรึกษา และการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้รับการปรึกษา ซึ่งการกระทำนี้เป็นการวางรากฐานไปสู่กระบวนการให้การปรึกษา ผู้ให้การปรึกษา จะทำหน้าที่ในฐานะครูคนหนึ่ง ด้วยการเป็นผู้มีความคล่องแคล่วในการให้การปรึกษา ในการช่วยเหลือผู้รับการปรึกษา ให้กำหนดแผนการปฏิบัติในการเสนอให้ผู้รับการปรึกษา ปฏิบัติตนตามทางเลือกอื่น ๆ รวมทั้งสอนให้ผู้รับการปรึกษาปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ดังนั้น คอร์เรีย (Corey,1991, p. 376) ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของผู้ให้การปรึกษา ดังนี้

1. จัดหาแบบอย่างของพฤติกรรมที่มีความรับผิดชอบ และแบบอย่างของชีวิต โดยยึดตามพื้นฐานของความสำเร็จเฉพาะตน

2. สร้างสายสัมพันธ์ซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนความเอาใจใส่

3. สนใจในกำลังและศักยภาพของแต่ละบุคคลซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จ

4. สนับสนุนการพิจารณาพฤติกรรมในปัจจุบันของผู้รับการปรึกษา รวมทั้งการห้ามปรามสำหรับพฤติกรรมที่ไม่มีความรับผิดชอบ หรือพฤติกรรมที่ไร้ประสิทธิภาพ

5. แนะนำและสนับสนุนกระบวนการประเมินพฤติกรรมตามสภาพความเป็นจริง เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย

6. สอนให้ผู้รับคำปรึกษากำหนดแผนการปฏิบัติ และดำเนินการตามแผนที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

7. สร้างโครงร่างและขอบเขตสำหรับการให้การปรึกษา

8. ช่วยให้ผู้รับการปรึกษาพบวิถีทางที่จะสนองความต้องการของตนเอง และปฏิเสธที่จะให้ผู้รับการปรึกษาล้มเลิกความตั้งใจอย่างง่ายดาย แม้ว่าผู้รับคำปรึกษาจะเกิดความรู้สึกท้อใจ

สรุปได้ว่าบทบาทและหน้าที่ของผู้ให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง ผู้ให้การปรึกษาต้องสร้างสัมพันธภาพอันใกล้ชิด อบอุ่นเป็นมิตร เปิดเผย มีความจริงใจให้เกียรติซึ่งกันและกัน ไม่นำข้อมูลไปเปิดเผยที่อื่นและมองโลกในแง่ดีกับผู้รับบริการมีเชื่อว่าการช่วยให้บุคคลที่มารับบริการการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงพิจารณาพฤติกรรมในปัจจุบันตามสภาพกล้าที่จะถ่ายทอดปัญหาของทุกอย่างตามความเป็นจริงให้ผู้รับการปรึกษากำหนดแผนการปฏิบัติและดำเนินการตามแผนที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมพบวิถีทางที่จะสนองความต้องการของตนเองและปฏิเสธผู้รับการปรึกษาล้มเลิกความตั้งใจอย่างง่าย ๆ แม้ว่าจะเกิดความรู้สึกท้อใจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายช่วยให้การแก้ปัญหาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.7 เทคนิคและวิธีการในการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง

Corey. (2008, p. 404) เทคนิคและวิธีการปฏิบัติในการบำบัดทฤษฎีเผชิญความจริงประกอบด้วย 2 ส่วนที่สำคัญ 1) สภาพแวดล้อมการให้การปรึกษาและ 2) วิธีการเฉพาะในการนำมาใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ดังนั้นศิลปะการให้การปรึกษาคือการประสานองค์ประกอบทั้งหมดเข้าด้วยกันเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้รับการปรึกษานำไปสู่การประเมินชีวิตและตัดสินใจที่จะเปลี่ยนไปสู่ทิศทางที่มีประสิทธิภาพการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงนั้น มีหลายเทคนิคแต่เทคนิคที่สำคัญที่สุดคือการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา

วัชร ทรัพย์มี (2546, น. 185) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบเผชิญความจริงว่ามีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นสร้างสัมพันธภาพหรือเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้รับการปรึกษาทั้งในด้านความคิดและอารมณ์ผู้ให้การปรึกษาจะต้องสร้างสัมพันธภาพกับผู้รับการปรึกษาจนผู้รับการปรึกษาตระหนักว่าผู้ให้การปรึกษายอมรับ เข้าใจ และสนใจผู้รับบริการ ในการนี้ผู้ให้บริการปรึกษาจะต้องให้ความเป็นกันเองและความอบอุ่นแก่ผู้รับการปรึกษาสร้างบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความจริงใจไว้วางใจซึ่งกันและกันให้กำลังใจแก่ผู้รับการปรึกษาว่าเขาสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมได้

2. ขั้นการช่วยให้ผู้รับการปรึกษาได้สำรวจความต้องการของตนหลังจากที่ผู้ให้การปรึกษาได้มีสัมพันธภาพอันดีกับผู้รับการปรึกษาผู้ให้การปรึกษาจะช่วยให้ผู้รับการปรึกษาได้สำรวจความต้องการของเขา

3. ขั้นการช่วยให้ผู้รับการปรึกษาอธิบายวิถีชีวิตของเขาในแต่ละวัน ผู้ให้การปรึกษาเน้นสถานะที่เป็นปัจจุบันว่าเหตุการณ์ที่กระทำในปัจจุบันว่าเหตุการณ์ที่กระทำในปัจจุบันมีอะไรบ้างในชีวิตของผู้รับการปรึกษาผู้ให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงไม่เชื่อว่าการวิเคราะห์ข้อดีจะช่วยแก้ปัญหาได้แต่ยิ่งแก้กลับทำให้ผู้รับบริการหาข้อแก้ตัวให้กับปัญหาปัจจุบันของตน

4. ขั้นการช่วยผู้รับการปรึกษาได้ประเมินพฤติกรรมของตนเอง ผู้ให้การปรึกษากับผู้รับการปรึกษาจะอภิปรายร่วมกันว่าพฤติกรรมใดถูกต้อง พฤติกรรมใดผิดหรือไม่ควรทำอย่างไร ผู้รับการปรึกษาจะได้พิจารณาคุณภาพของสิ่งที่ตนได้กระทำและพิจารณาว่าพฤติกรรมในปัจจุบันของตนสามารถสนองความต้องการได้หรือไม่

5. การช่วยผู้รับการปรึกษาได้วาง โครงการเปลี่ยนพฤติกรรมของตน ขั้นนี้จะใช้เวลาจะเริ่มเมื่อผู้รับการปรึกษาได้มีการเปลี่ยนพฤติกรรมนั้น

6. ผู้ให้การปรึกษาเน้นสถานะปัจจุบันว่ามีเหตุการณ์หรือการกระทำในปัจจุบันอะไรบ้างในชีวิตของผู้รับการปรึกษาที่เป็นจุดเด่นจุดด้อยของผู้รับการปรึกษา

7. ข้อผูกมัดหรือคำมั่นสัญญาว่าผู้รับการปรึกษาจะปฏิบัติตามโครงการที่วางไว้ หลังจากมีการวางโครงการแล้ว ไม่ได้หมายความว่าผู้รับบริการจะปฏิบัติตามเสมอไป ดังนั้นผู้ให้การปรึกษาจึงควรขอข้อผูกมัดว่าผู้รับการปรึกษาจะปฏิบัติตามสิ่งที่วางไว้

วัชร ทรัพย์มี (2551, น. 257) ได้สรุปขั้นตอนของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงไว้ คือ การใช้ระบบ ดับเบิลยู ดี อี พี (W D E P System)

W คือ การที่ผู้ให้การปรึกษาช่วยให้ผู้รับบริการค้นพบความต้องการ (Wants) ของตนเอง

D คือ การที่ผู้ให้การปรึกษาอธิบาย (Describe) วิถีชีวิตของเขาทำอะไรในแต่ละวัน

E คือ การที่ผู้ให้การปรึกษาช่วยให้ผู้รับบริการประเมินพฤติกรรมของตนเอง (Self Evaluation) โดยการตั้งคำถามว่าการกระทำดังกล่าวบังเกิดผลอย่างไร

P คือ การที่ผู้ให้การปรึกษาช่วยผู้รับบริการวางแผน (Plan) เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนตามแผนการที่วางไว้จะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. แผนการนั้นจะต้องอยู่ในขอบข่ายที่ผู้รับบริการจะปฏิบัติได้

2. แผนการที่ดีจะต้องง่ายต่อความเข้าใจ กระชับรัด เจาะจง วัดได้ ยืดหยุ่น และสะดวกต่อการเปลี่ยนแปลง

3. แผนการนั้นจะต้องปฏิบัติได้จริง ผู้ให้การปรึกษาจะต้องช่วยให้ผู้รับบริการวางแผนที่จะปฏิบัติได้จริงแม้จะเป็นแผนที่เล็กไม่ใหญ่โตนักแต่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้

4. แผนการนั้นจะต้องเป็นสิ่งที่ผู้รับบริการอยากทำ

5. แผนการนั้นจะต้องปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องพึ่งพาใคร

6. แผนการนั้นจะต้องปฏิบัติได้ทันที เช่น ไปสมัครงาน เขียนจดหมายถึงเพื่อน ทำการบ้าน จากทฤษฎี แนวคิด และวิธีการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงผู้วิจัยเห็นว่า เป็นวิธีหนึ่งที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้เพื่อให้เกิดผลดีกับการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมของวัยรุ่นที่กำลังศึกษา เล่าเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยกำลังสอนอยู่ซึ่งเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ เพราะขาดความมุ่งมั่นความรับผิดชอบ ความอดทน ความเพียรพยายามและความตั้งใจอย่างมากในการเรียน จะทำให้ล้มเหลว หรือไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน และมีโอกาสที่จะออกจากโรงเรียนสูง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้มีแนวคิดนำวิธีการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงมาใช้กับผู้เรียนของผู้วิจัยเพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จมีความมุ่งมั่นในการเรียน

อาภา จันทรสกุล (2535, น. 278-279) กล่าวถึง เทคนิคการให้การปรึกษาแบบเผชิญความจริงว่าการให้การปรึกษาแบบเผชิญความจริงมีลักษณะเป็นการให้การปรึกษาที่นำทางโดยใช้การพูด (verbally active) ผู้ให้การปรึกษาจะใช้วิธีการซักถามให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้ผู้รับการปรึกษาเข้าใจถึงพฤติกรรมของตนเอง สามารถประเมินพฤติกรรมของตนเองได้ ผู้ให้การปรึกษาจะมุ่งให้ความสำคัญต่อสภาวะปัจจุบัน และลักษณะพฤติกรรมของผู้รับการปรึกษาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ผู้ให้การปรึกษาอาจ นำเทคนิคต่างๆที่เหมาะสมมาใช้ ดังเช่น

1. เทคนิคในการสร้างสัมพันธภาพที่ดี การฟัง การยอมรับ ความจริงใจ ตั้งใจที่จะช่วยเหลือ

2. การแสดงบทบาทสมมุติ เทคนิคการเผชิญหน้าให้ผู้รับการปรึกษาเผชิญกับความจริงของพฤติกรรมที่เขาไม่มีความรับผิดชอบ โดยไม่ฟังการแก้ตัวใดๆทั้งสิ้น ช่วยผู้มารับบริการปรึกษาวางโครงการ และรายละเอียดของพฤติกรรมที่ต้องกระทำในแต่ละขั้นตอน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

3. แสดงให้เห็นถึงการเป็นตัวแบบที่ดี และใช้วิธีการสั่งสอน ชักจูงใจให้ผู้มารับการปรึกษาเห็นถึงความสำคัญของความรับผิดชอบ ให้ข้อมูลข้อคิดต่อผู้รับการปรึกษา

4. ใช้คำถามชักนำให้ผู้รับการปรึกษาสนใจต่อพฤติกรรมในสภาวะปัจจุบันของตนเองมากกว่าความรู้สึกในอดีต ผู้ให้การปรึกษาจะไม่เปิดโอกาสให้ผู้รับการปรึกษาระบายถึงความรู้สึก ในอดีตมากนัก แต่จะถามผู้รับการปรึกษาถึงพฤติกรรมและสภาวะปัจจุบัน

5. ใช้วิธีชี้แจงให้ผู้รับการปรึกษาเข้าใจถึงขอบเขตและลักษณะของการให้การปรึกษาลดลงจนสิ่งที่ผู้รับการปรึกษาจะได้รับจากกระบวนการให้การปรึกษา

6. ชี้แจงให้ผู้รับการปรึกษาตระหนักถึงความรับผิดชอบตามบทบาทของผู้รับการปรึกษาที่จะทำให้กระบวนการให้การปรึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมาย

7. ใช้เทคนิควิธีการที่เรียกว่า “verbal shock therapy” ในการประเมินพฤติกรรมของผู้รับการปรึกษา ให้ผู้รับการปรึกษาตระหนักว่าพฤติกรรมในปัจจุบันเขาเหมาะสมหรือไม่อย่างไรช่วยทำให้เป้าหมายในการดำเนินชีวิต ค่านิยมต่างๆที่ผู้รับการปรึกษามีอยู่กระจ่างขึ้น โดยการให้ผู้รับการปรึกษาเผชิญกับพฤติกรรมที่แท้จริงของตนเองและและกล้าที่จะประเมินว่าพฤติกรรมดังกล่าวเหมาะสมหรือไม่เป็นทางนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ พฤติกรรมนั้นแสดงให้เห็นถึงค่านิยมอะไรในตัวเขา

สำหรับเทคนิคการให้การปรึกษาแบบรวดเร็วฉับไว และนำทางนั้นผู้ให้การปรึกษาแบบเน้นความเป็นจริงนิยมใช้ได้แก่ เทคนิคเผชิญหน้า (confrontation) การแสดงบทบาทสมมติ (role playing) การสอน การคิดและการวางแผนอย่างมีระบบ การให้ข้อมูล การกระตุ้นให้คิด ไตร่ตรอง การถามนำการสนทนาอย่างเฉพาะเจาะจง ตรงประเด็น การแปลความหมายและเทคนิคที่ใช้ในการช่วยสร้างสัมพันธภาพในการให้การปรึกษา

การนำทฤษฎีและวิธีการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงไปใช้ในโรงเรียน กลาสเซอร์ยืนยันว่า วิธีการให้การปรึกษาแบบเน้นความเป็นจริงใช้ได้ผลสำเร็จอย่างดีขึ้น โดยเฉพาะการแก้ปัญหาของวัยรุ่นหญิงที่ “เวนทูรา สคูล ฟอร์ เกิล” (Ventura Schools for Girls the California Youth Authority) ทำให้ปัญหาต่างๆ ลดลงถึง 80%

อาภา จันทรสกุล (2535, น. 281) กลาสเซอร์ เชื่อและยืนยันในหนังสือของเขาที่ชื่อ “สคูล วิทเอา เฟลลีย์” (Schools Without Failure) ว่าการสอนให้เด็กคิดเป็น แก้ปัญหาเป็น และรับผิดชอบต่อตนเองจะช่วยลดปัญหาต่างๆ ของการอยู่ร่วมกันในสังคม โรงเรียนควรปลูกฝังให้เด็กรู้จักรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมแทนการสอนท่องจำและให้ความรู้สิ่งต่างๆ ที่ไม่มีประโยชน์ต่อชีวิตของเด็ก โรงเรียนควรเป็นสถานที่ที่ให้โอกาสเด็กได้ประสบความสำเร็จตามความสามารถที่เขาได้อยู่ เพื่อสร้างเสริมเอกลักษณ์ด้านความสำเร็จทำให้เด็กเกิดแรงจูงใจที่จะดำเนินชีวิตของตนเองให้มีคุณค่า แต่โรงเรียนส่วนใหญ่มักขึ้นประสบการณ์ด้านความล้มเหลวให้เด็ก ทำให้เด็กขาดความ

เชื่อมั่นในตนเอง ไม่อยากรับผิดชอบตนเอง เพราะรู้สึกว่าคุณเองไม่สามารถเพียงพอและมีความรู้สึกด้านลบต่อบุคคลอื่น และสังคมที่ทำให้ประสบการณ์ความล้มเหลวแก่เขา

กล่าวได้ว่าเทคนิคและวิธีการในการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง เน้นการช่วยให้ผู้รับการปรึกษาสามารถนำตนเองได้ มีความสำนึกกับผิดชอบและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการแก้ปัญหาและการป้องกันปัญหาโดยมีเป้าหมายที่จะสนับสนุนให้บุคคลรู้จักตนเอง พิจารณาสถานการณ์ต่างๆ ตามสภาพความเป็นจริง รู้จักประเมินสิ่งถูกสิ่งผิดและรับผิดชอบที่จะสนองความต้องการของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้กระบวนการขั้นตอนของทฤษฎีเผชิญความจริง เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาได้เกิดการพัฒนาคูณลักษณะอันพึงประสงค์มุ่งมั่น ในการเรียนขึ้นกับตนเองต่อไป

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง

2.8.1 งานวิจัยต่างประเทศ และ ในต่างประเทศ

แฮริส และแฮริส Harris and Harris (1993, p. 192) ได้ศึกษาผลการบำบัดพิเศษ แบบเผชิญความจริงที่มีต่อพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 28 คน แบ่งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 14 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการบำบัดแบบเผชิญความจริง กลุ่มควบคุมได้รับวิธีให้ความรู้ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดตัวทำนวยพฤติกรรมที่มีความรับผิดชอบ ได้แก่ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองการควบคุมตนเองและการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ จากผลการวิจัยพบว่านักเรียน กลุ่มทดลองที่ได้รับการบำบัดแบบเผชิญความจริงมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูงสามารถแยกแยะได้ว่า พฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมที่มีความรับผิดชอบและพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมที่ขาดความรับผิดชอบ

ซาง (Chang, 1995, p. 1706) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงและการสอนควบคุมที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบและการควบคุมตนเอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัยได้หวัน แบ่งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดลองได้รับการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงและกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามทฤษฎีควบคุมผลการวิจัยพบว่านักศึกษาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ และการควบคุมตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นซึ่งนักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความรับผิดชอบและการควบคุมตนเองมากกว่ากลุ่มควบคุมนอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่าการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบและการควบคุมตนเองเกิดขึ้นในเพศ

หญิงมากกว่าเพศชาย และคะแนนพฤติกรรมความรับผิดชอบและการควบคุมตนเองในระยะติดตามผลสูงกว่าคะแนนในระยะหลังการทดลอง

2.8.2 งานวิจัยภายในประเทศ

กานดา ช่วยเมือง (2541) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและรายบุคคล ตามทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมของผู้ติดยาเสพติดระยะฟื้นฟูสมรรถภาพบ้านพิชิตใจ สำนักงานอนามัย กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นคนที่มีคะแนนการปรับตัวทางสังคมต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมาจำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 และกลุ่มทดลอง 2 กลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการให้การศึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงและกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการให้การปรึกษารายบุคคลตามทฤษฎีเผชิญความจริง ผลการวิจัยปรากฏว่าผู้ติดยาเสพติดที่ได้รับการให้การศึกษาเป็นกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงมีการปรับตัวทางสังคมมากขึ้นนอกจากนี้ยังปรากฏว่า ผู้ติดยาเสพติดที่ได้รับการให้การศึกษาเป็นกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงและผู้ติดยาเสพติดที่ได้รับการให้การศึกษาเป็นรายบุคคลตามทฤษฎีเผชิญความจริงมีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกัน

ยุพา มหาวรรณ (2541) ได้ทำการวิจัยผลของการให้การศึกษาแบบเผชิญความจริงที่มีต่อคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนร่องเกาะวิทยา อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง กลุ่มตัวอย่างเป็นคนที่มีคะแนนรวมเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ซึ่งมีจำนวน 18 คน แบ่งเป็น กลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม ผลปรากฏว่ากลุ่มทดลองจำนวน 9 คนที่ได้รับการให้การศึกษาตามแนวพิจารณาความเป็นจริง จำนวน 10 ครั้งมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเข้าร่วมการให้การศึกษา แบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความจริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

วิไล อิ่มสำราญ (2543, น. 122-123) ได้ศึกษาผลการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง ที่มีต่อการพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านนาอีสาร จังหวัดฉะเชิงเทรา จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อุษณี แคว้นน้อย (2545) ได้ทำการวิจัยผลของการให้การศึกษาแบบกลุ่มแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีผลต่อพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกัลยาณวัตร อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่าพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียนลดลงมากกว่าก่อนได้รับการศึกษาแบบกลุ่มแนวทฤษฎีเผชิญความจริง

อฉนันท์ ทินกระโทก (2547) ได้ทำการศึกษาผลการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงด้วยวิธี WDEP ต่อความรับผิดชอบด้านการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง กลุ่มทดลองได้รับการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงด้วยวิธี WDEP 12 ครั้ง ครั้งละประมาณ 45-50 นาที และกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงด้วยวิธี WDEP นักเรียนกลุ่มทดลองมีความรับผิดชอบด้านการศึกษาเล่าเรียนเพิ่มขึ้นก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

พรพินิจ นาเมืองรักษ์ (2549) ได้ทำการวิจัย ผลการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองได้รับการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละประมาณ 45-50 นาที และกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงนักเรียนกลุ่มทดลองมีความรับผิดชอบด้านการเรียนเพิ่มขึ้นก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ราพีพร แซ่มชื่น (2549) ได้ทำการศึกษา ผลการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุคุณนารีอำเภอเมืองจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 8 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงมีความรับผิดชอบในการเรียนโดยรวมและเป็นรายด้าน 3 ด้านคือด้านการตั้งใจทำงาน ด้านการทำงานเสร็จส่งตามจำนวนและเวลาที่กำหนด และด้านการมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพิ่มมากขึ้นจากก่อนได้รับการปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อสมมา มาตยาบุญ (2550) ได้ทำการวิจัย การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนนักเรียน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค หลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มนักเรียนมีความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรครวมทุกด้าน คือ ด้านการควบคุมสถานการณ์ด้านการพยายามแก้ไขปัญหา ด้านการมองโลกในแง่ดี ด้านการอดทนอยู่ในระดับที่สูงขึ้น

วิมพ์วิภา ฉาสกุล (2550) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภายหลังทำกิจกรรมกับกลุ่มตัวอย่าง 10 คน ใช้กิจกรรม 10 กิจกรรมหลังการ

ทดลองผลปรากฏว่านักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

สายชล กังศศิเทียม (2550) ได้ทำการวิจัยผลของการให้การปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกันรายบุคคลตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงต่อความก้าวร้าวของวัยรุ่น พบว่าวัยรุ่นที่ได้รับการปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับรายบุคคลตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงมีคะแนนก้าวร้าวลดลงกว่าก่อนได้รับการปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

เพ็ญประภา เทียมสม (2551, น. 61 – 62) ศึกษาผลการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการปรับตัวทางสังคมของผู้พิการทางด้านร่างกาย พบว่า ผู้พิการด้านร่างกายหลังได้รับการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการปรับตัวทางสังคมสามารถปรับตัวโดยรวมและเป็นรายด้าน ได้แก่ด้านการเข้าใจตนเอง ด้านเจตคติที่ดีต่อผู้อื่น และด้านการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นดีขึ้นจากก่อนได้รับการให้การปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการปรับตัวทางสังคมของผู้พิการนั้น ส่งผลให้ผู้พิการสามารถเข้าใจตนเอง มีเจตคติที่ดีต่อผู้อื่น และมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้ดีขึ้น

นิชชิวา ทนศิริ (2551, น. 86) ศึกษาผลของการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนวัยรุ่น พบว่านักเรียนวัยรุ่นที่เข้าร่วมโปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง มีคะแนนเฉลี่ยการปรับตัวทางสังคมสูงกว่ากลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนวัยรุ่นที่เข้าร่วมโปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลมีค่าเฉลี่ยการปรับตัวทางสังคมสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วัชรวรรณ พานิชเจริญ (2552, น. 86 -92) ศึกษาผลการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการเผชิญปัญหาของวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พบว่าวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนของกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยการเผชิญปัญหาในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนของกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเผชิญปัญหาในระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผลสูงกว่าในระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิรัช ธีญวิรัช (2555, น. 119) ศึกษาผลการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการกำกับตนเองในการดูแลสุขภาพของของพยาบาลวิชาชีพ

โรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์เป็นการวิจัยเชิงทดลองในพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ อำเภอสตึก จังหวัดชลบุรี ที่มีการกำกับตนเองในการดูแลสุขภาพต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 จำนวน 24 คนแบ่งเป็นสองกลุ่ม โดยกลุ่มทดลองได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง กลุ่มควบคุมได้รับการบริการของโรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ตามปกติ พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 พยาบาลวิชาชีพที่ได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง มีการกำกับตนเองในการดูแลสุขภาพในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การให้การศึกษาดูแลสุขภาพแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง พบว่ากระบวนการให้การศึกษาดูแลสุขภาพแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง สามารถช่วยให้ผู้รับการศึกษาได้เข้าใจตนเอง มีเจตคติที่ดีต่อผู้อื่นและมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดี เนื่องจากเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่มีปัญหาและความต้องการคล้ายคลึงกัน มาร่วมทำความเข้าใจโดยการแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นกันภายในกลุ่มเพื่อช่วยให้ตนเองและผู้อื่นเกิดการยอมรับและเข้าใจตนเองมากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำการให้การศึกษาดูแลสุขภาพแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงมาใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี เนื่องจากมีความเหมาะสมในบริบทที่เป็นกลุ่มวัยรุ่นที่มีปัญหาคล้ายคลึงกันและยังขาดความมุ่งมั่นในการเรียน ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้รับเข้ารับการศึกษาที่มุ่งเน้นเผชิญความจริงที่จะแก้ปัญหา มีทักษะในการคิด มีความตั้งใจ รับผิดชอบ ความเพียรพยายามและความอดทนเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลของการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง เพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi-experimental research) แบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลัง (One group Pretest-Posttest) มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร ปีการศึกษา 2558 จำนวน 240 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2558 จากประชากรจำนวน 240 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนจำนวน 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงจากกลุ่มที่ตอบแบบวัดความมุ่งมั่นในการเรียนได้คะแนนต่ำ และสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยได้ใช้เครื่องมือ ดังนี้

2.1 โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง

ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาโปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงตามขั้นตอน ดังนี้

2.1.1 ศึกษาเอกสารตำราและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง

2.1.2 สร้างโปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

2.1.3 ผู้วิจัยนำโปรแกรมการให้การปรึกษาดังกล่าวไปนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านพิจารณาความตรงของโปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน

2.1.4 นำโปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง มาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ (ภาคผนวก จ) แล้วนำไปใช้ในการให้การปรึกษากับกลุ่มทดลองสำหรับโปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง เพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนที่ใช้ในการศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น 10 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ในคาบอิสระวันจันทร์และวันพุธ ณ ห้องแนะแนวแนวโรงเรียนพนัสพิทยาคาร อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดง วัน และเวลา การใช้โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	กิจกรรม
1	14 ธันวาคม 2558	ขั้นการสร้างสัมพันธภาพ
2	16 ธันวาคม 2558	การสำรวจพฤติกรรมในปัจจุบัน
3	21 ธันวาคม 2558	ผู้รับการปรึกษาประเมินพฤติกรรมของตนเองในปัจจุบัน
4	23 ธันวาคม 2558	การช่วยวางแผนสร้างพฤติกรรมที่รับผิดชอบ
5	28 ธันวาคม 2558	การช่วยวางแผนสร้างพฤติกรรมที่รับผิดชอบ(ต่อ)
6	30 ธันวาคม 2558	การผูกมัดตนเองหรือการแสดงความมุ่งมั่น
7	4 มกราคม 2559	การไม่ยอมรับคำแก้ตัวการไม่ใช้การลงโทษ
8	6 มกราคม 2559	การไม่ยอมล้มเลิกความตั้งใจ
9	11 มกราคม 2559	การติดตามประเมินผล
10	13 มกราคม 2559	การยุติกลุ่ม

2.2 แบบวัดความมุ่งมั่นในการเรียน

2.2.1 ผู้วิจัยใช้ตัวชี้วัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลาง กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วย 1 ตัวชี้วัด คือ

ตัวชี้วัดที่ 1 ความมุ่งมั่นในการเรียน พฤติกรรมบ่งชี้ตัวชี้วัด สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(2554)

1. ความตั้งใจในการเรียน
2. ความรับผิดชอบในการเรียน
3. ความเพียรพยายาม เอาใจใส่ต่อการเรียน
4. ความอดทนในการเรียน

2.2.2 ศึกษาเครื่องมือที่จะนำมาใช้ในการตอบแบบสอบถาม

2.2.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ และหาคุณภาพเครื่องมือ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือแบบสอบถาม ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบสอบถามให้ชัดเจนชื่อเรื่องผลของการให้
การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี เพื่อประเมินความคิดเห็น
ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถามมีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลในการวิจัยซึ่งจะทำการประเมินความเที่ยงตรง

2. กำหนดประเด็นหลักให้ครบ ในเรื่องของความมุ่งมั่นในการเรียน
ความตั้งใจ ความรับผิดชอบความเพียรพยายาม และความอดทน เพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่น
ในการเรียน

3. การแจกแจงประเด็นหลักให้เป็นประเด็นย่อยๆ

4. กำหนดข้อคำถาม จำนวน 30 ข้อ เป็นข้อความเชิงบวก จำนวน 23 ข้อ และ
ข้อความลบ จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 4 , 6 , 7 , 8 , 9 , 29 และ 30

แบบประเมินความมุ่งมั่นในการเรียน มีลักษณะคำตอบเป็นแบบ
เลือกตอบ 5 คำตอบ คือ

เป็นจริงมากที่สุด หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความที่ให้มาตรงกับสิ่งที่
เกิดขึ้นจริงทั้งหมด

เป็นจริงมาก หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความที่ให้มาตรงกับสิ่งที่
เกิดขึ้นจริงเป็นส่วนใหญ่

เป็นจริงปานกลาง หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความที่ให้มาตรงกับสิ่งที่
เกิดขึ้นจริงเพียงครึ่งเดียว

เป็นจริงน้อย หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความที่ให้มาตรงกับสิ่งที่
เกิดขึ้นจริงเป็นบางส่วน

ไม่เป็นจริง หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความที่ให้มาไม่ตรงกับสิ่งที่
เกิดขึ้นจริง

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อความเชิงบวก

เป็นจริงมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

เป็นจริงมาก ให้ 4 คะแนน

เป็นจริงปานกลาง ให้ 3 คะแนน

เป็นจริงน้อย ให้ 2 คะแนน

ไม่เป็นจริง ให้ 1 คะแนน

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อความเชิงลบ

เป็นจริงมากที่สุด ให้ 1 คะแนน

เป็นจริงมาก ให้ 2 คะแนน

เป็นจริงปานกลาง ให้ 3 คะแนน

เป็นจริงน้อย ให้ 4 คะแนน

ไม่เป็นจริง ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนความมุ่งมั่นในการเรียน

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับความมุ่งมั่นในการเรียน มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับความมุ่งมั่นในการเรียน มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับความมุ่งมั่นในการเรียน ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับความมุ่งมั่นในการเรียน น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับความมุ่งมั่นในการเรียน ไม่เป็นจริง

5. กำหนดประเภทของคำถามให้ครอบคลุม 3 ประเภท คือ ประเด็นความรู้
ความคิดเห็น ทักษะคิด และพฤติกรรมของผู้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญ
ความจริง

6. กำหนดรูปแบบของคำถามให้ครอบคลุมตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

7. ตรวจสอบความสอดคล้องของคำถามตามวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม
ว่ามีความตรง (Validity) ตามเนื้อหาให้ครอบคลุมในทุกประเด็น

8. จัดทำข้อคำถามในแบบสอบถามให้มีเนื้อหาครอบคลุมในทุกประเด็นตรง
ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยเรื่องการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญ

ความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน
พนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี

หาค่าความตรงของแบบวัดความมุ่งมั่นในการเรียน

การหาค่าความตรงของผู้เชี่ยวชาญจากการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
แบบสอบถามการวิจัย คือค่าความตรงของแบบสอบถามหรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ
วัตถุประสงค์ ในการทำการวิจัยในครั้งนี้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจำนวน 3 คน ในการตรวจสอบ
โดยให้เกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้

- ให้คะแนน +1 แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
- ให้คะแนน 0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
- ให้คะแนน -1 แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตร
หลังจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านพิจารณา ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ความตรง 0.67-7 ผลปรากฏว่า ในข้อ
คำถามทั้ง 30 ข้อ มี 2 ข้อ คือข้อที่ 7 และ 29 ผู้เชี่ยวชาญให้เปลี่ยนประโยคคำถามใหม่ ดังนี้

ข้อที่ 7 จากคำถามเดิม “ข้าพเจ้ารู้ว่าอะไรที่จะต้องทำในการเรียนแต่มักพบว่าตนเองทำสิ่งอื่นก่อน
เสมอ”

มาเป็น “ข้าพเจ้าจะเสียสมาธิทุกครั้งที่มีสิ่งที่น่าสนใจมากกว่าการเรียนแทรกเข้ามา”

ข้อที่ 29 จากคำถามเดิม “ข้าพเจ้าจะนำหนังสือและการบ้านที่จะต้องทำติดตัวไปด้วยเสมอ
แต่ไม่เคยเปิดหรือทำเลย”

มาเป็น “ข้าพเจ้าจะรู้สึกเบื่อหน่าย ท้อแท้ทุกครั้ง que เริ่มทำการบ้าน”

เนื่องจากแบบสอบถามข้อความเดิมยังขาดความตรงดังนั้นผู้เชี่ยวชาญจึง
แนะนำให้มีการเปลี่ยนแปลงคำถามใหม่ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นทำให้เกิดความตรงมีความ
เชื่อมั่นมากขึ้นทำให้แบบสอบถามจำนวน 30 ข้อ เท่าเดิมเมื่อได้แบบสอบถามมีความตรงดีแล้วจึง
นำไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน

เกณฑ์

1. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความตรงใช้ได้
2. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

หาค่าความเที่ยงของแบบวัดความมุ่งมั่นในการเรียน

4.1 หาค่าความเที่ยงของแบบวัดความมุ่งมั่นในการเรียน

4.2 การคิดคะแนนรวม คิดโดยรวมคะแนนทั้ง 30 ข้อ ของผู้ตอบวัดเข้าด้วยกันเป็นคะแนนความมุ่งมั่นในการเรียนของผู้ตอบแบบวัดการประเมินความมุ่งมั่นในการเรียนแต่ละคน

4.3 นำแบบประเมินความมุ่งมั่นในการเรียนที่ปรับปรุงให้เหมาะสมแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

4.4 นำแบบประเมินความมุ่งมั่นในการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปตรวจสอบ

นำเครื่องมือแบบสอบถามมาทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน แล้วมาคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบวัดทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ความคงที่ภายในด้วยวิธีของ Cronbarch's Coefficient ได้ค่าความความเที่ยงเท่ากับ .95

นำแบบประเมินความมุ่งมั่นในการเรียนไปใช้กับกลุ่มทดลองจำนวน 10 คน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.1 นำแบบวัดความมุ่งมั่นในการเรียนให้ผู้รับบริการให้การปรึกษาทำการประเมิน (Pre-Test)

3.1.2 ระยะเวลาในการทดลองเริ่มตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ.2558 ถึงวันที่ 13 มกราคม พ.ศ.2559 สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวม 10 ครั้ง โดยผู้วิจัย ให้นักเรียนกลุ่มทดลองใช้โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน พร้อมทั้งสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มแล้วยุติการให้การปรึกษา

3.1.3 หลังจากใช้โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนเสร็จสิ้นแล้ว ให้ผู้รับบริการปรึกษาทำการแบบสอบถามวัดความมุ่งมั่นในการเรียน (Post-Test) ฉบับเดียวกันกับที่ทำแบบสอบถามครั้งแรกก่อนเข้ารับการให้การปรึกษาเพื่อเก็บข้อมูลหาค่าทางสถิติ

3.1.4 นำคะแนนที่ได้จากแบบวัดความมุ่งมั่นในการเรียนของกลุ่มทดลองมาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนการให้การปรึกษาและหลังการให้การปรึกษาว่าแตกต่างกันหรือไม่

3.1.5 ระยะเวลาติดตามผล หลังเสร็จสิ้นการให้การศึกษา ผู้วิจัยได้ทิ้งระยะเวลาเป็นเวลา 3 สัปดาห์ หลัง 18 มกราคม พ.ศ. 2559 จนถึงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559 ให้นักเรียนกลุ่มทดลองวัดแบบความมุ่งมั่นในการเรียนซ้ำอีกครั้ง โดยใช้แบบสอบถามชุดเดิมเพื่อเป็นการติดตามผล (Follow-Up) โดยวัดวันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2559

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์และสถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- 1) การหาค่าเฉลี่ย (บุญชม และบุญส่ง, 2535, น. 22-28)
- 2) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (พิศิษฐ ตันทวนิช, 2547, น. 201 – 203)

4.1.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- 1) ค่าความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง (IOC) (Index of Consistency)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนที่ผู้ทรงคุณวุฒิลงคะแนน
 N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

- 2) ค่าความเที่ยง โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

- 3) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนกลุ่มทดลองภายหลังจากการใช้แบบวัดความมุ่งมั่นในการเรียน โดยใช้ค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test dependent)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง เพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 10 คน โดยใช้ระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ครั้ง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

โดยมีการสมมติฐานในการศึกษาว่าผู้เรียนในกลุ่มที่รับประสบการณ์จากการเข้ารับการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงจะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและความคิดทางด้านความมุ่งมั่นในการเรียนดีขึ้นหลังจากได้เข้ารับการให้การศึกษาในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ศึกษานำเสนอในรูปแบบตารางประกอบ ตามลำดับดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1 เพื่อเปรียบเทียบความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง

1.2 เพื่อเปรียบเทียบความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนระหว่างระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผล

2. การเสนอผลการวิจัย

จากผลการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง เพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็นตอนและตาราง

2.1 ตอนที่ 1 ผลการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อความมุ่งมั่นในการเรียน

ตารางที่ 4.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนความมุ่งมั่นในการเรียนก่อนได้รับการปรึกษา และหลังได้รับการปรึกษา จำแนกรายข้อ

ข้อความ	ก่อนได้รับการปรึกษา			หลังได้รับการปรึกษา		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่นในการเรียนอย่างเต็มที่	3.10	0.74	ปานกลาง	4.40	0.70	มาก
2. ข้าพเจ้าตื่นแต่เช้าเพื่อมาโรงเรียนด้วยความตั้งใจเรียน	3.00	0.67	ปานกลาง	4.00	0.82	มาก
3. เมื่อข้าพเจ้าเข้าเรียนจะตั้งใจเรียนทุกครั้งที่ครูสอน	2.90	0.74	ปานกลาง	3.70	0.67	มาก
4. เมื่อครูหันหลังขณะสอนข้าพเจ้าจะคุยกับเพื่อนหรือเล่นเกม	2.30	1.06	น้อย	3.40	1.26	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้ามีความขยันตั้งใจในการเรียนทุกวิชาแทบไม่มีเวลาว่าง	2.80	1.03	ปานกลาง	3.50	0.71	ปานกลาง
6. เมื่อจะทำสิ่งใด ข้าพเจ้ามุ่งมั่นจะทำให้สำเร็จแต่หากมีอุปสรรคขัดขวางข้าพเจ้าจะรู้สึกท้อใจ	2.30	0.82	น้อย	3.00	0.82	ปานกลาง
7. ข้าพเจ้าจะเสียสมาธิทุกครั้งที่มีสิ่งที่น่าสนใจมากกว่าการเรียนแทรกเข้ามา	2.90	1.10	ปานกลาง	3.10	0.88	ปานกลาง
8. ข้าพเจ้าจะมุ่งมั่นตั้งใจเรียนใน“นาทิสุดท้าย” ที่มีแรงกดดัน	2.60	1.07	ปานกลาง	3.40	0.70	ปานกลาง
9. ข้าพเจ้าพบว่าตัวเองรอให้มีแรงบันดาลใจก่อนที่จะมุ่งมั่นในการเรียนในสิ่งที่สำคัญ	2.60	1.26	ปานกลาง	3.20	1.14	ปานกลาง

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อความ	ก่อนได้รับการปรึกษา			หลังได้รับการปรึกษา		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
10. เมื่อข้าพเจ้ามุ่งมั่นในการเรียนอย่างเต็มความสามารถแล้วไม่ว่าผลจะออกมาอย่างไรข้าพเจ้าก็ยอมรับได้	3.50	1.35	ปานกลาง	4.30	0.4	มาก
ด้านความตั้งใจ รวม	2.80	1.28	ปานกลาง	3.60	0.82	ปานกลาง
11. ข้าพเจ้าจัดตารางเรียนและวางแผนล่วงหน้าเพื่อเตรียมที่จะเรียนในวันรุ่งขึ้น	3.60	1.07	มาก	4.30	0.67	มาก
12. ข้าพเจ้าไม่ชอบที่จะทำงานผลัดวันประกันพรุ่ง	3.60	0.97	ปานกลาง	4.40	0.52	มาก
13. ข้าพเจ้าเข้าเรียนตรงเวลา	3.60	0.84	มาก	3.90	0.74	มาก
14. ข้าพเจ้าทำการบ้านที่คุณครูมอบหมายเสร็จและทันเวลาที่ครูกำหนดทุกครั้ง	3.60	0.70	มาก	3.90	0.57	มาก
15. ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการทำงานทุกชั้น ที่ครูมอบหมายและเสร็จทัน	3.40	0.84	ปานกลาง	4.10	0.57	มาก
16. เมื่อต้องแบ่งเวลาในการเรียนกับการทำกิจกรรมอื่น ข้าพเจ้าจะคิดว่าควรทำสิ่งใดก่อนและหลังเสมอ	3.10	0.88	ปานกลาง	4.20	0.63	มาก
17. เมื่อข้าพเจ้ามุ่งมั่นในการเรียนแล้ว ถ้าผลการเรียนออกมาไม่ดีข้าพเจ้าก็จะยอมรับข้อผิดพลาดและหาทางแก้ไขด้วยตนเอง	3.30	0.67	ปานกลาง	3.90	0.74	มาก
ด้านความรับผิดชอบ รวม	3.46	0.85	ปานกลาง	4.10	0.63	มาก

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อความ	ก่อนได้รับการปรึกษา			หลังได้รับการปรึกษา		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
18. ถ้าพบบทเรียนที่ยากๆ ข้าพเจ้าจะอ่านบททวนและศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจนกว่าจะเข้าใจ	3.30	0.82	ปานกลาง	4.10	0.74	มาก
19. เมื่อมีเวลาว่างที่โรงเรียน ข้าพเจ้ามักจะนำการบ้านที่ครูมอบหมายขึ้นมาทำเสมอ	3.40	1.07	ปานกลาง	3.90	0.32	มาก
20. เมื่อได้รับการบ้านเพิ่มขึ้นข้าพเจ้าคิดว่าจะต้องใช้ความพยายามเพิ่มมากขึ้น	3.10	1.10	ปานกลาง	3.90	0.88	มาก
21. ถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับคำชมเชยในการเรียนข้าพเจ้าคิดว่า “ไม่เป็นไร” และพยายามมุ่งมั่นต่อไป	3.10	0.74	ปานกลาง	3.90	0.88	มาก
22. ข้าพเจ้ามีความตั้งใจในการเรียนเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาวิชาที่ยาก	3.40	1.07	ปานกลาง	4.40	0.84	มาก
23. ข้าพเจ้าจะมีการติดตามเนื้อหาและบทเรียนที่ไม่ได้เข้าเรียน	2.80	0.92	ปานกลาง	4.40	0.70	มาก
24. เมื่อข้าพเจ้าต้องเรียนโดยใช้ความพยายามอย่างหนักส่งผลให้ประสบความสำเร็จข้าพเจ้าจะให้รางวัลกับตนเอง	3.50	0.85	ปานกลาง	3.70	0.67	มาก
25. เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจในวิชาต่างๆจะพยายามทำความเข้าใจโดยการถามเพื่อนหรืออ่านบททวนเองจนเข้าใจ	3.63	0.81	มาก	3.70	0.67	มาก
ด้านความเพียรพยายาม รวม	3.28	0.92	ปานกลาง	4.00	0.71	มาก
26. ถึงแม้จะมีอุปสรรคในการเรียนข้าพเจ้าก็จะฝ่าฟันให้ประสบความสำเร็จ	2.80	0.79	ปานกลาง	4.30	0.67	มาก

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อความ	ก่อนได้รับการปรึกษา			หลังได้รับการปรึกษา			
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล	
27. ข้าพเจ้าจะแก้ปัญหาและอุปสรรคที่ เกิดกับการเรียน	3.60	0.84	มาก	4.20	0.79	มาก	
28. แม้ว่าข้าพเจ้าจะถูกตำหนิให้แก้ไข ปรับปรุงพฤติกรรมในขณะที่เรียนหลาย ๆ ครั้งข้าพเจ้าก็เต็มใจแก้ไข	3.40	1.17	ปานกลาง	4.00	0.82	มาก	
29. ข้าพเจ้าจะรู้สึกเบื่อหน่าย ท้อแท้ทุก ครั้งที่เริ่มทำการบ้าน	2.30	0.95	น้อย	2.80	0.92	ปานกลาง	
30. ข้าพเจ้ามักจะเหนื่อย วิตกกังวล หรือไม่สบายใจหากต้องทำสิ่งที่ยากที่ เผชิญหน้าอยู่	2.40	1.35	น้อย	3.40	1.07	ปานกลาง	
ด้านความอดทน	รวม	2.90	1.02	ปานกลาง	3.74	0.85	มาก

ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนความมุ่งมั่น
ในการเรียนก่อน และหลังได้รับการปรึกษา รวมทั้ง 4 ด้าน

ทั้ง 4 ด้าน	ก่อนได้รับการปรึกษา			หลังได้รับการปรึกษา		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ด้านความตั้งใจ	2.80	1.28	ปานกลาง	3.60	0.82	มาก
2. ด้านความรับผิดชอบ	3.46	0.85	ปานกลาง	4.10	0.63	มาก
3. ด้านความเพียรพยายาม	3.28	0.92	ปานกลาง	4.00	0.71	มาก
4. ด้านความอดทน	2.90	1.02	ปานกลาง	3.74	0.85	มาก
รวม	3.11	1.02	ปานกลาง	3.86	0.75	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมุ่งมั่นในการเรียนก่อนได้รับการ
การศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$, S.D. = 1.02) ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนน
ความมุ่งมั่นในการเรียนหลังได้รับการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.75)

ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนความมุ่งมั่น
ในการเรียนก่อนและหลังได้รับการศึกษา

กลุ่มทดลอง	\bar{X}	S.D.	Mean Rank Sum of Ranks	Z	p
ก่อนการทดลอง	3.09	0.24			
หลังการทดลอง	3.86	0.33			
Negative Ranks	.00	.00	-2.805		.005
Positive Ranks	5.50	55.00			

จากตารางที่ 4.3 เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ Wilcoxon Signed
Ranks Test พบว่า ค่าเฉลี่ย ระดับคะแนนความมุ่งมั่นในการเรียนหลังได้รับการศึกษาสูงกว่าก่อน
ได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนความมุ่งมั่น ในการ
เรียนระหว่างระยะหลังการได้รับการศึกษากับระยะติดตามผล

กลุ่มทดลอง	\bar{X}	S.D.	Mean Rank Sum of Ranks	Z	p
หลังการทดลอง	3.86	0.33			
ระยะติดตามผล	3.88	0.34			
Negative Ranks	4.00	8.00	-1402		.161
Positive Ranks	4.67	28.00			

จากตารางที่ 4.4 เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ Wilcoxon Signed Ranks Test พบว่า ค่าเฉลี่ย ระดับคะแนนความมุ่งมั่นในการเรียนระหว่างระยะหลังได้รับการปรึกษากับระยะติดตามผลมีระดับคะแนนความมุ่งมั่นในการเรียนไม่แตกต่างกัน

1.2 ตอนที่ 2 ผลการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง เพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาพฤติกรรมของกลุ่มทดลองจำนวน 10 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 พฤติกรรมที่ปรากฏ

ผู้ให้การปรึกษากล่าวต้อนรับ ทักทาย และแนะนำตนเองและชี้แจงวัตถุประสงค์การให้การปรึกษาและให้ สมาชิกของกลุ่มทุกคนทำความเข้าใจในวัตถุประสงค์และข้อปฏิบัติของการเข้ารับการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มปฏิบัติกิจกรรม “ผูกใจ รู้จัก สัมพันธ์” ซึ่งสมาชิกกลุ่มจะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และพูดถึงประสบการณ์ของตนเองให้เพื่อนสมาชิกฟังเป็นการสร้างความคุ้นเคยของสมาชิกในกลุ่มและทำการเลือกผู้นำกลุ่มของตน

ครั้งที่ 2 พฤติกรรมที่ปรากฏ

ผู้ให้การปรึกษาทักทายสมาชิกกลุ่มพร้อมกับให้สมาชิกในกลุ่มสำรวจความต้องการในชีวิตของตนเองสามารถที่จะบอกถึงความต้องการในชีวิตของตนเองผู้นำกลุ่มให้สมาชิกสำรวจพฤติกรรมของตนเองในปัจจุบันของคนที่เป็นสาเหตุของปัญหาในด้านของการเรียนและการทำงานตามที่ครอบคลุม ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเองในด้านการเรียนด้วยความมั่นใจ มีความคิดแน่วแน่ และกล้าเปิดเผยพฤติกรรมที่แท้จริงของตนเองด้วยน้ำเสียงที่มุ่งมั่นจริงจัง จากการสังเกตของผู้ให้การปรึกษาและการเขียนของสมาชิกในกลุ่มสะท้อนแนวคิดความมุ่งหวังของสมาชิก แต่ละคนมีดังนี้

คนที่ 1 กล่าวว่าตนเองรู้สึกเสียใจและเสียเวลาในเรื่องการเรียนที่ผ่านมาตนมีความต้องการที่จะแก้ปัญหาให้ตนเองและพ่อ แม้มีความภาคภูมิใจในตัวของตนเองและจะเริ่มต้นอย่างตั้งใจ

คนที่ 2 กล่าวว่า ตนเองรู้สึกดีใจที่มีคนรับฟังตนเองและให้โอกาสให้ตนเองได้ระบายความรู้สึกความคิดและความต้องการของตนเองให้ได้แสดงความคิดเห็นและได้ทราบปัญหาของตนเองเพื่อนแต่ละคนรับฟังตนเองพูดแล้วรู้สึกได้ว่าสบายใจและรู้สึกดีมากที่มีคนรับฟัง

คนที่ 3 กล่าวว่า การเข้าได้มาร่วมกิจกรรมกลุ่มทำให้ทราบปัญหาของตนเองและเพื่อนสมาชิกว่ามีลักษณะคล้ายกับตนและรู้สึกว่าตนเองไม่โดดเดี่ยวอีกต่อไป และได้

ทราบว่ามีแนวทางการแก้ปัญหาอีกมากมายที่ตนเองไม่รู้เมื่อได้รับฟังความคิดเห็นอย่างหลากหลายจากเพื่อน

คนที่ 4 กล่าวว่าเมื่อได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึกความต้องการซึ่งกันและกันแล้วมีการแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนทำให้ทราบว่าเพื่อนแต่ละคนมีปัญหาค่อนข้างคล้ายคลึงกันทำให้เกิดความรู้สึกเข้าใจกันให้ความเป็นกันเองมีกำลังใจต่อสู้กับอุปสรรคพร้อมที่จะก้าวเดินไปข้างหน้าด้วยกันและมีความรู้สึกไม่โดดเดี่ยวเพราะมีเพื่อนช่วยคิดหาแนวทางในการแก้ปัญหา

คนที่ 5 กล่าวว่าตนเองเคยมีความรู้สึกที่ตนเองไม่มีใครเข้าใจแม้กระทั่งผู้ปกครองก็ไม่เคยสนใจความรู้สึกและความต้องการของตนเองเลยทำให้ตนเองเกิดความรู้สึกว่าตนเองขาดความมุ่งมั่นในการเรียนไม่รู้อะไรจะตั้งใจเรียนไปเพื่ออะไร เพื่อใครจึงไม่ตั้งใจเรียนปล่อยชีวิตล่องลอยไปวันหนึ่งๆเท่านั้นเองขาดเป้าหมายในชีวิตเค้าเริ่มรู้สึกว่าถึงเวลาแล้วที่จะต้องเปลี่ยนแปลงตนเองและจิตใจที่ได้มีโอกาสเข้าร่วมการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง

คนที่ 6 กล่าวว่ารู้สึกดีใจ สบายใจ มีความสุขและตั้งใจว่าจะพยายามแก้ปัญหาของตนเองให้ได้

คนที่ 7 กล่าวว่าตนเองขาดกำลังใจที่จะตั้งใจเรียนเพราะชีวิตไม่มีใครให้โอกาสตนเองไม่มีใครให้ความสำคัญของตนเองแม้แต่ผู้ปกครองเพราะพ่อชอบพูดชื่นชมน้องว่าน้องเรียนดีมีพฤติกรรมดีกว่าตนเองให้ดูสิ่งที่ดีของน้องแล้วเอามาเป็นตัวอย่างที่ดีพูดเปรียบเทียบกันประจำทำให้ตนเองรู้สึกเสียใจ ไม่พอใจจึงทำให้ไม่สนใจในการเรียนขาดแรงบันดาลใจแต่ได้เข้ามาทำการรับการศึกษาเชิงจิตวิทยาครั้งนี้รู้สึกดีและเห็นว่าตนเองยังมีคุณค่าที่สามารถเป็นเด็กที่ตั้งใจเรียนได้รู้สึกที่ตนเองมีเป้าหมายในชีวิตชัดเจนมากขึ้น

คนที่ 8 กล่าวว่าตนเองรู้สึกเครียดมากที่ไม่สามารถบังคับตนเองให้ตั้งใจเรียนขาดความพยายามในการเรียนเพื่อนชวนเข้าห้องเรียนซ้ำ เพื่อนในกลุ่มไม่ส่งการบ้านตนเองก็ทำตามเพื่อนกลัวเพื่อนผลัดออกจากกลุ่ม กังวลกลัวเพื่อน ไม่คบเราทำไมทำตามเพื่อนแต่พอมานเข้ากลุ่มการให้การศึกษาที่รู้สึกดีมีความตั้งใจอยากเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใหม่ให้มุ่งมั่นในการเรียนเพิ่มขึ้น

คนที่ 9 กล่าวว่า ตนเองขาดความมั่นใจในการเรียนเพราะคิดว่าตนเองหัวไม่ดีจึงไม่สนใจเรียนแบบสบายๆ ขาดความขยัน อดทนในการเรียนเท่าที่ควร เมื่อมาเจอเพื่อนๆ ในลักษณะเดียวกันก็รู้สึกที่ตนเองไม่โดดเดี่ยวมีอีกหลายๆคนที่มีปัญหาเดียวกัน ทำให้ตนเองเกิดความตั้งใจมากขึ้นที่จะหันกลับมามุ่งมั่นทางการเรียนให้มากขึ้นกว่าเดิม

คนที่ 10 กล่าวว่าตนเองไม่รู้จะตั้งใจเรียนไปทำไมเมื่อผู้ปกครองไม่ได้ใส่ใจดูแลกดดันเรื่องการเรียนของตนเองไม่รู้ว่าจะตั้งใจเรียนเพื่อใครจึงทำให้เขาขาดความตั้งใจความกระตือรือร้นในการเรียนแต่มาเข้ารับการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มจึงทำให้เขาเกิดแรงกระตุ้นให้มีความขยันตั้งใจเรียนมากขึ้นอย่างน้อยเพื่อให้ตนเองและบุคคลที่เขารักเห็นคุณค่าของตัวเอง

ครั้งที่ 3 พฤติกรรมที่ปรากฏ

ผู้การศึกษาให้สมาชิกกลุ่มสำรวจสาเหตุที่เป็นปัญหาที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนของตนเองและร่วมกันอภิปรายเสนอแนะแนวทางในการปฏิบัติเพื่อเป็นการเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนของตนเอง

ครั้งที่ 4 พฤติกรรมที่ปรากฏ

ผู้ให้การศึกษาเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้พูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในหัวข้อ “หลักการเรียนในความคิดเห็น ของนักเรียนคืออะไร” พร้อมทั้งเสนอแนะวิธีที่จะช่วยทำให้การเรียนประสบความสำเร็จถึงจุดหมายปลายทางได้เขียนแสดงความรู้สึกในสมุดบันทึกสะท้อนคิดในการเข้าร่วมการให้การศึกษา ซึ่งสมาชิกทุกคนรู้สึกว่าตนเองมีปัญหาเรื่องการใช้เวลาทำกิจกรรมบางอย่างในแต่ละวันมากเกินไป เช่น การใช้เวลาในการเล่นเกมนคอมพิวเตอร์ การใช้เวลาในการเล่นกีฬา การใช้เวลาในการอ่านหนังสือการ์ตูน การผัดวันประกันพรุ่งในการทำงาน ฯลฯ และตั้งใจว่าจะเปลี่ยนแปลงการใช้เวลาทำกิจกรรมต่างๆเหล่านั้นเหมาะสมเพื่อไม่ให้มีปัญหาต่อการเรียน

ครั้งที่ 5 พฤติกรรมที่ปรากฏ

เปิดโอกาสให้สมาชิกพิจารณาวางแผนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านการเวลาและเลือกวิธีจัดการกับพฤติกรรมนั้นอย่างเหมาะสมและเป็นไปได้เพื่อปฏิบัติตามผู้นำกลุ่มชี้แนะให้สมาชิกเห็นความสำคัญในการวางแผนการจัดการกับเวลาเพื่อเปลี่ยนแปลงไปสู่ความสำเร็จโดยกำหนดเป้าหมายระยะสั้นชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้จริงกลุ่มแสดงความคิดเห็นร่วมกันอย่างกระตือรือร้นในการวางแผนที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองในเรื่องของการเรียนเพื่อให้อ่านสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เช่น ต้องมีความรับผิดชอบในการเรียน มีความตั้งใจ ขยันอดทน ทำงานอย่างเป็นขั้นตอน มีหลักการในการเรียนที่ดี มีเป้าหมายในการเรียน มีความเข้าใจในสิ่งที่จะทำให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มรู้จักลำดับการทำงานขึ้นใดมีความสำคัญและมีความจำเป็นจะต้องทำให้เสร็จก่อนการมีสมุดเพื่อจดบันทึกงานต่างๆที่ได้รับมอบหมายจะได้ทำให้งานเสร็จทันตามเวลาที่กำหนดซึ่งสมาชิกทุกคนได้เห็นความสำคัญกับการวางแผนการเรียนเพื่อพัฒนาตนเองต่อไป

ครั้งที่ 6 พฤติกรรมที่ปรากฏ

ผู้ให้การศึกษาเปิดโอกาสให้สมาชิกพูดถึงความต้องการและเลือกวิธีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองให้เหมาะสม ผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มร่วมกันสรุปความคิดเห็นและวิธีการที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง เพื่อให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ สมาชิกกลุ่มได้วางแผนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในเรื่องของการจัดการเวลาให้เหมาะสมสังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและจากการบันทึกในสมุดสะท้อนคิด เช่น การเปลี่ยนเวลาการตื่นนอนให้เร็วขึ้นจะได้มีเวลาในการทำงานมากขึ้น การใช้เวลาในการเล่นเกมที่เคยใช้เวลาในการเล่น 3 ชั่วโมงลดลงเหลือ 1 ชั่วโมง การอ่านหนังสือการ์ตูนจากที่เคยใช้เวลาเกือบ 2 ชั่วโมงลดลงเหลือประมาณ 30 นาที หรือการพบปะพูดคุยกับเพื่อนผู้หญิงและการคุยโทรศัพท์จาก 1 ชั่วโมง 30 นาทีลดลงเหลือ 20 นาทีเป็นต้น สมาชิกได้กล่าวอย่างมั่นใจว่าจะพยายามปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง

ครั้งที่ 7 พฤติกรรมที่ปรากฏ

ผู้ให้การศึกษาให้สมาชิกร่วมกันแสดงความคิดเห็นถึงปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดความมุ่งมั่น ในการเรียนของตนเองและให้สมาชิกทำใบสัญญาใจร่วมกัน โดยมีผู้นำกลุ่มเป็นพยานสมาชิกกลุ่ม ได้แสดงความคิดเห็นและได้รับรู้ประสบการณ์จากสมาชิกในกลุ่มด้วยบรรยากาศที่เป็นกันเองทำให้กล้าพูดถึงเรื่องของตนเองอย่างเปิดเผย ดังนี้

คนที่ 1 กล่าวว่าต้องการจะเปลี่ยนแปลงเรื่องความเกียจคร้านของตนเอง โดยการขยันให้มากขึ้น

คนที่ 2 กล่าวว่าต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเล่นเกมที่ใช้เวลาในการเล่นน้อยลงหรือเลิกเล่น

คนที่ 3 กล่าวว่าต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองที่คบอยู่กับคนรักโดยใช้เวลาเจอกันน้อยลง

คนที่ 4 กล่าวว่าต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองเรื่องการนอนหลับช่วงเวลากลางวันในวันเสาร์อาทิตย์โดยใช้เวลาเหล่านั้นทำงานบ้านช่วยพ่อแม่หรืออ่านหนังสือทบทวนการเรียน

คนที่ 5 กล่าวว่าต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองเรื่องความรับผิดชอบโดยการจดบันทึกงานในสมุดบันทึกเป็นประจำเพื่อจะได้ไม่ลืมส่งงาน

คนที่ 6 กล่าวว่าต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่ค่อยส่งงานด้วยตนเองโดยตั้งใจว่าจะทำงานที่ครูมอบหมายให้ทำด้วยตนเองจากการสังเกตและการเขียนสะท้อนคิด

ของสมาชิกกลุ่มต่างก็ได้แสดงความคิดเห็นว่าตัวเองยังมีความพยายามไม่มากพอต้องมีความพยายามให้มากขึ้นและตั้งใจที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้น

คนที่ 7 กล่าวว่า ตนเองอยากเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตั้งใจเรียนให้มากขึ้น เพื่อพ่อแม่จะได้เกิดความภาคภูมิใจในตนเองและได้เอาผลการเรียนที่สูงขึ้นไปคุยกับเพื่อนบ้านได้ด้วยความภาคภูมิใจที่ลูกตั้งใจเรียนและมีผลการเรียนสูงขึ้นกว่าเดิมมากขึ้น

คนที่ 8 กล่าวว่า ตนเองอยากเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเรียนให้มากขึ้น เพื่อตัวเองจะได้เป็นวิศวกรตามที่ตนเองใฝ่ฝันไว้ถ้าถึงเป้าหมายตรงนั้นแล้วจะนำมาซึ่งความภาคภูมิใจในตนเองและบุคคลรอบข้างก็ดีใจด้วย

คนที่ 9 กล่าวว่าตนเองก็อยากเปลี่ยนแปลงตัวเองเพื่อให้ประสบความสำเร็จเป้าหมายต้องการเป็นนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทย อยากทำตัวดี การเรียนดีเพื่อให้พ่อแม่และแม่เกิด ความภูมิใจในตนเองด้วย

คนที่ 10 กล่าวว่าตนเองก็อยากเปลี่ยนแปลงตัวเองเพื่อให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเรียนเพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้นและประสบความสำเร็จในการเป็นทหารได้เรียนในโรงเรียนเตรียมทหาร

ครั้งที่ 8 พฤติกรรมที่ปรากฏ

ผู้ให้การปรึกษาให้สมาชิกกลุ่มสำรวจภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ผู้นำกลุ่มให้กำลังใจหากสมาชิกสามารถปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ได้เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจที่เป็นแบบอย่างแก่สมาชิกคนอื่น หากสมาชิกไม่สามารถปฏิบัติตามแผนได้ ผู้นำกลุ่มจะไม่รับฟังคำแก้ตัวในความล้มเหลวและไม่มีการตำหนิหรือลงโทษใดๆ แต่จะแสดงความหวังและส่งเสริมให้สมาชิกได้เข้าใจและพบวิธีการวางแผนที่เหมาะสมที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงด้วยตนเอง ได้แสดงความคิดเห็นที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองอย่างตั้งใจด้วยการเขียนสัญญาใจโดย ที่มีผู้นำกลุ่มเป็นพยานซึ่งแต่ละคนแสดงความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติตามคำสัญญาที่ให้ไว้กับกลุ่ม เช่น จะตั้งใจเรียน จะเป็นคนดี ไม่เกียจคร้าน จะไม่หนีเรียน จะส่งงานทุกชิ้นที่ครูมอบหมายให้ทำจะไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง จะมีความรับผิดชอบ ฯลฯ ซึ่งสมาชิกทุกคนยินดีและเต็มใจที่จะปรับเปลี่ยนตนเองตามที่ตั้งใจ

ครั้งที่ 9 พฤติกรรมที่ปรากฏ

ผู้ให้การปรึกษาเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มบอกถึงความรู้สึกและพฤติกรรมความมุ่งมั่นในการเรียนของตนเองหลังการเข้ากลุ่ม พร้อมทั้งเสนอแนะสิ่งๆ ที่ควรปรับปรุงแก้ไขในการเข้ากลุ่มและให้สมาชิกประเมินตนเองถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้ามารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม สมาชิกกลุ่มรายงานผลการปฏิบัติตามสัญญาว่าประสบผลสำเร็จมาก

น้อยเพียงใดจากการติดตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายสมาชิกแต่ละคนมีความกระตือรือร้นที่จะพยายามทำงานที่ค้างส่งนำเสนอให้แล้วเสร็จจากการรายงานพฤติกรรมภาระงานของสมาชิกปรากฏว่าที่การส่งงานตามที่ระบุอยู่ในสมุดจดบันทึกงานที่เป็นไปตามระยะที่ครูกำหนด มีอยู่ 1 รายวิชาที่มีสมาชิกจำนวน 4 คนยังไม่ส่งงานแต่อยู่ในระหว่างการดำเนินการสมาชิกกลุ่มได้แสดงถึงความรู้สึกของตนเองจากการสะท้อนคิดในสมุดบันทึกหลังการเข้าร่วมการให้คำปรึกษาว่าตนเองมีความพยายามและมีความตั้งใจในการทำงานที่ได้รับมอบหมายมากขึ้นเนื่องจากสมาชิกในกลุ่มมีส่วนกระตุ้นให้ตนเองต้องขยันตามไปด้วยสมาชิกแต่ละคนได้รายงานการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนของตนเองอย่างภาคภูมิใจและพูดคุยอย่างสนิทสนมกับสมาชิกในกลุ่มเช่นตนเองมีความตั้งใจเรียนและส่งงานที่ครูมอบหมายให้ทำทันตามเวลาที่กำหนด เข้าเรียนทุกวิชา มีแผนการณ์ในการเรียนมีความมั่นใจในการเรียนมากขึ้นได้รับการแนะแนวทางการเรียนและชีวิตประจำวันได้เรียนรู้ได้เข้าใจในเรื่องราวต่างๆของเพื่อนคนอื่นๆและทำให้เข้าใจตนเองมากขึ้นมีความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบต่อการทำงานมากขึ้นจากการติดตามในการสอบถามผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่มและครูผู้สอนแต่ละรายวิชาผลปรากฏว่าสมาชิกทุกคนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น เช่น การทำการบ้าน ส่งงานทันตามกำหนดเวลา ตั้งใจเรียน มีความรับผิดชอบให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มมากขึ้น

ครั้งที่ 10 พฤติกรรมที่ปรากฏ

ให้สมาชิกกลุ่มรายงานผลการปฏิบัติกิจกรรมตามแผนของตนเองในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านความมุ่งมั่นในการเรียน รวมทั้งประเมินพฤติกรรมของตนเองว่าถึงเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ และผู้ให้การศึกษากล่าวสรุป ในการดำเนินงานกลุ่มพร้อมให้กำลังใจสมาชิกในการนำประสบการณ์จากกลุ่มไปประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันดำเนินงานกลุ่มร่วมกันสนทนาด้วยบรรยากาศที่ยิ้มแย้มร่าเริงแจ่มใสเกี่ยวกับความประทับใจและประโยชน์ที่ได้รับจากการที่เข้าร่วมการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงและแสดงถึงความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองในเรื่องการเรียนต่อไปซึ่งสมาชิกแต่ละคนได้แสดงความขอบคุณและดีใจที่มีโอกาสเข้ารับการให้การศึกษาในครั้งนี้ เพราะช่วยทำให้เรื่องความรับผิดชอบในการเรียนดีขึ้นจากการสังเกตและการเขียนสะท้อนคิดสมาชิกมีความรู้ได้ว่าผ่อนคลายไม่มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้หรืองานที่ได้รับมอบหมาย และมีกำลังใจที่จะพัฒนาตนเองต่อไป

จากที่นักเรียนได้เข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ สรุปได้ว่า การให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง เพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน ทำให้นักเรียนที่ขาดความมุ่งมั่นในการเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทิศทางที่ดีขึ้นในการแสดงออกถึงความตั้งใจ ขยัน เพียรพยายาม มีความมานะอดทน รับผิดชอบในงานหรือการบ้านที่คุณครูมอบหมาย

อย่างต่อเนื่อง ทุ่มเท ทั้งกำลังกาย กำลังใจอย่างสม่ำเสมอมากขึ้น บากบั่นไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่างๆ ที่
กีดขวางการศึกษาเล่าเรียนให้ประสบความสำเร็จเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง บิดา มารดา และ
บุคคลอันเป็นที่รักของตนเอง และนักเรียนที่เข้าร่วมวิจัยในครั้งนี้ได้ผลพลอยได้คือมีผลการเรียนเฉลี่ย
สูงขึ้นสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ตนเองและผู้ปกครองได้เป็นอย่างดีทำให้นักเรียนตระหนักรู้ใน
ศักยภาพของตนเพิ่มความมั่นใจในการเรียนและการทำกิจกรรมต่างๆ เพิ่มมากขึ้น

บทที่ 5

สรุป อธิปไตยผล และข้อเสนอแนะ

ผลของการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิจัย ดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อเปรียบเทียบความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนระหว่างระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผล

1.2 สมมุติฐานการวิจัย

1.2.1 ความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงสูงกว่าก่อนได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง

1.2.2 ความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2558 จำนวน 240 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2558 จำนวน 10 คน โดยการเลือกแบบเจาะจงจากกลุ่มที่ตอบแบบวัดความมุ่งมั่นในการเรียนได้คะแนนต่ำ และสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย โดยใช้วิธีวิจัยเชิงกึ่งทดลอง

แบบกลุ่มเดี่ยววัดก่อนและหลังระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

1) โปรแกรมการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน

2) แบบวัดความมุ่งมั่นในการเรียน จำนวน 30 ข้อ

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.4.1 นำแบบวัดความมุ่งมั่นในการเรียนให้ผู้รับบริการให้การศึกษาทำการประเมิน (Pre-Test)

1.4.2 ระยะเวลาในการทดลองเริ่มตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ.2558 ถึงวันที่ 13 มกราคม พ.ศ.2559 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองใช้โปรแกรมการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน พร้อมทั้งสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มแล้วยุติการให้การศึกษา

1.4.3 หลังจากใช้โปรแกรมการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนเสร็จสิ้นแล้ว ให้ผู้รับการศึกษาทำแบบสอบถามวัดความมุ่งมั่นในการเรียน (Post –Test) ฉบับเดียวกันกับที่ทำแบบสอบถามครั้งแรกก่อนเข้ารับการศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลหาค่าทางสถิติ

1.4.4 นำคะแนนที่ได้จากแบบวัดความมุ่งมั่นในการเรียนของกลุ่มทดลองมาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนการให้การศึกษาและหลังการให้การศึกษาว่าแตกต่างกันหรือไม่

1.4.5 ระยะติดตามผล หลังเสร็จสิ้นการให้การศึกษา ผู้วิจัยได้ทิ้งระยะเวลาเป็นเวลา 3 สัปดาห์ หลัง 13 มกราคม พ.ศ. 2559 จนถึงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559 ให้นักเรียนกลุ่มทดลองวัดแบบความมุ่งมั่นในการเรียนซ้ำอีกครั้งโดยใช้แบบสอบถามชุดเดิมเพื่อเป็นการติดตามผล (Follow - Up) โดยวัดวันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2559

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์และสถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.5.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1) การหาค่าเฉลี่ย

2) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.5.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1) ค่าความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง (IOC) (Index of Consistency)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง
$\sum R$	แทน ผลรวมของคะแนนที่ผู้ทรงคุณวุฒิลงคะแนน
N	แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

2) ค่าความเที่ยง โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนกลุ่มทดลองภายหลังจากการใช้แบบวัดความมุ่งมั่นในการเรียน โดยใช้การทดสอบเครื่องหมายด้วยสถิติ Wilcoxon Signed Ranks Test

2. อภิปรายผล

2.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ ดังนี้

2.1.1 การเปรียบเทียบความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงจำนวนนักเรียนกลุ่มเดียว 10 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 3 พบว่านักเรียนหลังได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงมีความมุ่งมั่นในการเรียนสูงกว่าก่อนได้รับการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2.1.2 การเปรียบเทียบความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนระหว่างระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตารางที่ 4 พบว่านักเรียนระหว่างระยะหลังทดลองกับระยะติดตามผลพบว่าจะไม่แตกต่างกัน

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า สมาชิกกลุ่มที่ได้รับการให้การศึกษา มีพฤติกรรมที่เป็นไปตามทฤษฎีเผชิญความจริง ครบทั้ง 10 ขั้นตอน คือในช่วงแรกของการเข้ากลุ่มบรรยากาศ

ค่อนข้างอี้อัด มีความกังวลบ้าง จนกระทั่งผู้ที่ให้การปรึกษาได้ให้สมาชิกทุกคนทำกิจกรรมเพื่อสร้างสัมพันธภาพ ความคุ้นเคยระหว่างสมาชิกและผู้นำกลุ่มแล้วให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นเสนอแนะต่อกฎเกณฑ์ของการให้การปรึกษา ทำให้สมาชิกได้ผ่านคลายลงกล้าพูดและเปิดเผยตนเองมากขึ้น ต่อจากนั้นจึงมีการสำรวจความต้องการในชีวิตและพฤติกรรมที่เป็นสาเหตุของการทำให้ขาดความมุ่งมั่นในการเรียน ซึ่งมาจากปัจจัยหลายประการเช่น การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ การอ่านหนังสือการ์ตูนในเวลาเรียน การเล่นกีตาร์ การพบประพุดคุยกับเพื่อนผู้หญิงติดเพื่อน จากการได้พูดคุยกับสมาชิกภายในกลุ่มทำให้สมาชิกภายในกลุ่มได้ตระหนักในพฤติกรรมของตนจากการสะท้อนคิดของสมาชิกพบว่ารู้สึกเสียใจและเสียเวลาในเรื่องการเรียนที่ผ่านมา ต้องการแก้ปัญหาให้ตนเองและเริ่มต้นเรียนอย่างตั้งใจ หลังจากทีสมาชิกแต่ละคนได้ประเมินพฤติกรรม ของตนเองพบว่าพฤติกรรมเหล่านั้นส่งผลกระทบต่อความมุ่งมั่นในการเรียนและการทำงานของตนเอง เช่น การที่สมาชิกรู้สึกว่าคุณเองมีปัญหาการใช้เวลาทำกิจกรรมบางอย่างในแต่ละวันมากเกินไปในการเล่นคอมพิวเตอร์ การเล่นกีตาร์ การอ่านหนังสือการ์ตูนการพบประพุดคุยกับเพื่อนผู้หญิง ผลักดันประกันพ่วงในการเรียนจนเป็นสาเหตุทำให้ขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ของตนเองต้องทำพิจารณาแล้วว่าเป็นสิ่งที่พึงละเว้น

จากนั้นทุกคนระบุแผนในการปรับปรุงตนเองโดยการระดมความคิดเห็นร่วมกันในเรื่องหลังการเรียนเพื่อให้การเรียนสำเร็จลุล่วงไปได้เช่นต้องมีความรับผิดชอบในการเรียนที่ขยันตั้งใจ อดทนพยายามการเรียนอย่างเป็นขั้นตอน มีหลักการในการเรียนที่ดี มีเป้าหมายในการเรียน มีความเข้าใจในสิ่งที่จะทำให้ความร่วมมือในการและการมีสมมุติฐานที่งานที่ได้รับมอบหมายในแต่ละวัน เพื่อเป็นการตรวจสอบในการเรียนของตนเองให้เป็นปัจจุบัน นอกจากนี้สมาชิกแต่ละคนได้วางแผนในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองเช่นการปรับเปลี่ยนเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ที่ไม่เหมาะสมให้น้อยลง ประกอบกับสมาชิกให้คำสัญญาและแสดงความมุ่งมั่นต่อกลุ่มว่าตนจะปฏิบัติจริง ซึ่งถ้าสมาชิกกลุ่มไม่สามารถปฏิบัติตามแผนนั้นได้ ผู้ให้การปรึกษาและสมาชิกกลุ่ม จะไม่ยอมรับคำแก้ตัวและไม่ใช้การลงโทษโดยจะให้สมาชิกได้ตระหนักและตัดสินใจที่จะหาทางเลือกที่เหมาะสมให้กับตนเองในการดำเนินการแก้ไขต่อไป จากการสังเกต การสอบถามจากผู้ปกครองและครูผู้สอนในแต่ละวิชาปรากฏว่าสมาชิกทุกคนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นมีความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้น ตั้งใจเรียน มีความขยันหมั่นเพียรมุ่งมั่นในการทำงานมีความตั้งใจจริงที่จะพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น

ผลการประเมินการเข้าร่วมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงสมาชิกแสดงความคิดเห็นว่าการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงครั้งนี้ดีร้อยละ 100.00

ผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของกลุ่มที่ได้รับการให้การศึกษาโดยแบ่งเป็น 3 ระยะ มีดังนี้ ก่อนการเข้าร่วมการให้การศึกษา สมาชิกรายงานว่าตนมีพฤติกรรมไม่สนใจเรียน ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายอีกทั้งขาดจุดมุ่งหมายในการเรียน ระหว่างการเข้าร่วมการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงผู้ให้การศึกษาสังเกตเห็นว่า ตั้งแต่การเข้ากลุ่มครั้งที่ 3 เป็นต้นไปสมาชิกเริ่มคุ้นเคยและกล้าพูดแสดงความคิดเห็นมากขึ้นและคนที่ผู้ให้การศึกษาได้ไปเยี่ยมบ้านนักเรียนสอบถามผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด ซึ่งถือว่าเป็นว่าดูแล และ ให้กำลังใจสมาชิกกลุ่มระหว่างการให้การศึกษา พบว่าสมาชิกกลุ่มมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นและระยะหลังการให้การศึกษาสมาชิกได้เปิดเผยว่าตนเองเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น เช่น รู้จักบริหารจัดการเวลา รับผิดชอบงานที่ครูมอบหมายให้ปฏิบัติ มีความตั้งใจเรียน มีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น ได้ทำให้เข้าใจตนเองและได้ความรู้ต่างๆ ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันตลอดจน มีความมุ่งมั่นในการเรียนมากขึ้น

2.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ผลของการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

2.2.1 จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงสูงกว่าก่อนได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง

จากผลการทดลองพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองหลังได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงมีความมุ่งมั่นในการเรียนเพิ่มสูงกว่าก่อนได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 สอดคล้องกับงานวิจัยของอุษณี แคว้นน้อย (2545) ได้ทำการวิจัยผลของการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีผลต่อพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียนพบว่าพฤติกรรมการไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียนลดลงมากกว่าเมื่อก่อนได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงกระบวนการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเป็นวิธีการช่วยให้ผู้ที่มีปัญหาได้เข้าใจตนเองสามารถเกิดการพัฒนาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ภายใต้บรรยากาศที่ดีและอบอุ่นของกลุ่มตรงกับ Gazda สอดคล้องกับ สักดินาณันท์ อัครเสนากุล (2558, น. 144- 151) กล่าวถึงการปรับพฤติกรรมทางปัญญาเพื่อพัฒนาวินัยในตนเองและความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมหา-วชิราวุธ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 50 คนโดยใช้

วิธีการสุ่มแบบกลุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ โปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญาแบบวัดการมีวินัยในตนเองและความมุ่งมั่นทางการเรียนผลการวิจัยพบว่าภายหลังการทดลองนักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญามีคะแนนสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กาญจนา ไชยพันธ์ (2549, น. 1) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การให้การปรึกษาแบบกลุ่มไว้ว่าเป็นกระบวนการทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ทำให้เกิดการเรียนรู้สื่อกผ่านพฤติกรรมหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเกิดการรู้สึกลึกซึ้งยอมรับความจริงในเรื่องความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของผู้รับบริการสืบเนื่องจากการเรียนรู้ประสบการณ์ที่ได้จากการปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่มทำให้เกิดบรรยากาศเอื้อต่อการพัฒนาทางจิตใจ เช่น เกิดความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน สอดคล้องกับอฉันทน์ ทินกระโทก (2547, น. 12) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงด้วยวิธี WDEP ต่อความรับผิดชอบด้านการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียนที่ได้รับการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงด้วยวิธี WDEP 12 ครั้งผลปรากฏว่านักเรียนมีความรับผิดชอบด้านการศึกษาเล่าเรียนเพิ่มขึ้นพลังการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงมีผลต่อการดำเนินการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงทั้งยังเป็นสิ่งผลักดันให้กลุ่มดำเนินต่อไปถึงจุดหมายดังที่กาญจนา ไชยพันธ์ (2549, น. 11-12) ได้กล่าวถึงความรับผิดชอบไว้ว่าการให้สมาชิกได้เพิ่มความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกระบวนการให้การปรึกษาเป็นการเพิ่มโอกาสให้สมาชิกได้เจริญกว่าหน้าภายในกลุ่มสอดคล้องกับราพิเยร แซ่มชื่น (2549) ที่พบว่าผลของการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงมีความรับผิดชอบในการเรียน โดยรวมได้ 3 ด้าน คือ ด้านการตั้งใจเรียน ขยัน อดทน เพียรพยายามและรับผิดชอบต่อการเรียนเสร็จส่งตามจำนวนและเวลาที่กำหนดและด้านการมาเรียนอย่างสม่ำเสมอเพิ่มมากขึ้นภายหลังจากการได้รับการปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ ปิยาภรณ์ คัมภีร์พงษ์ (2540) ได้ศึกษาผลการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการพัฒนาความรับผิดชอบต่อเรียนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่2 โรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออก(อีเทค)จังหวัดชลบุรีจากการศึกษาพบว่านักเรียนที่ได้รับการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงมีความรับผิดชอบต่อเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และสอดคล้องกับวัชรินทร์ ทรัพย์มี (2555, น. 38-39) ที่กล่าวว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมแนะแนวด้านส่วนตัวและสังคมเพราะวัยรุ่นชอบรวมกลุ่มวัยเดียวกันพยายามเป็นอิสระจากครอบครัวพยายามเข้ากลุ่มเพื่อนรุ่นเดียวกันและตระหนักว่ารุ่นเดียวกันมีปัญหาคล้ายคลึงกันจำทำให้เขากล้าที่

จะพูดถึงปัญหาของตนเองเป็นการเพิ่มความมั่นใจให้แก่ตนเองว่าเขาไม่ได้ผิดปกติหรือแปลกประหลาดต่างจากพวกแต่ยังมีวัยเดียวกับเขาที่มีปัญหาคล้ายคลึงกันวัยรุ่นมักได้รับอิทธิพลจากเพื่อนเนเคียงกันมากกว่าวัยผู้ใหญ่เขาเต็มใจฟังพยายามเข้าใจปัญหาและยอมรับความคิดเห็นและการเสนอแนะจากเพื่อนวัยเดียวกันมากกว่า และมักจะนำแนวคิดนั้นไปปฏิบัติ

นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงสอดคล้องกับ พรพินิจ เมืองรักษ์(2549) ได้ศึกษา ผลการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งจังหวัดร้อยเอ็ดจำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองได้รับการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงจำนวน 10 ครั้ง ครั้งละประมาณ 45-50 นาทีกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง นักเรียนกลุ่มทดลองมีความรับผิดชอบด้านการเรียนเพิ่มขึ้นก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของชญาภา วิชาวนิชพันธ์ (2553, น. 57-60) ที่ได้ศึกษาการใช้การปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม พบว่านักเรียนหลังได้รับการให้การปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงมีความมุ่งมั่นในการทำงานสูงขึ้นกว่าก่อนได้รับการให้การปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2.2 จากการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 2 ความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน จากผลการทดลองพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีความมุ่งมั่นในการเรียนหลังได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกันแสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน ซึ่งและสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไล อิ่มสำราญ (2543, น. 122-123) ได้ศึกษาผล การให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านนาฮีสาร จังหวัดยะเชิงเทรา จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างนั้น พบว่าในการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงนอกจากจะได้ผลในเรื่องของความมุ่งมั่นในการเรียนสมาชิกกลุ่มยังมีปฏิสัมพันธ์ต่อเรียนกันมีการแสดงความ

คิดเห็น การรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันและกันกล้าพูดกล้าแสดงออกมีการพัฒนาขึ้นเป็นลำดับจาก การประเมินและการสังเกตในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงทำให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเองพัฒนาแนวทางการแก้ปัญหาตนเองให้เป็นไปอย่างเหมาะสมช่วยให้นักเรียนพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการ ตระหนักถึงบทบาทและความรับผิดชอบของตนและเรียนรู้ที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่มเพื่อเสริมสร้างสัมพันธภาพเพราะสัมพันธภาพในกลุ่มจะช่วยนำไปสู่ความเป็นตัว ของตัวเอง อย่างอิสระด้วยการเรียนรู้และการยอมรับจากสมาชิกในกลุ่มที่ Maslow สุรางค์ โค้วตระกูล (2550, น. 159) ได้กล่าวถึงความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ขั้นที่ 4 คือ ความต้องการที่จะรู้สึก ว่าตนเองมีค่า (Esteem needs) ซึ่งความต้องการนี้จะประกอบด้วยความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ตามความสามารถต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นว่าตนเองมีความสามารถ มีคุณค่าและมีเกียรติ ต้องการได้รับความยกย่องนับถือจากผู้อื่น ผู้ที่มีความสมปรารถนในความต้องการประเภทนี้ จะรู้สึกว่าตนไม่มีความสามารถและ มีปมด้อย มองโลกในแง่ร้าย ความต้องการในขั้นนี้เมื่อได้รับการส่งเสริมก็จะส่งผลให้เกินพฤติกรรมกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นตั้งใจทำงาน เอาใจใส่ในงานมากขึ้นเพื่อตอบสนองในความต้องการในขั้นนี้ สอดคล้องกับ Glasser พนม ลีมาอารีย์ (2548, น. 85) กล่าวว่า พื้นฐานทฤษฎีแบบเผชิญความจริงคือการสนองต่อความต้องการขั้นพื้นฐานทางจิตวิทยาที่ประกอบด้วยความต้องการที่จะรักและเป็นที่รัก และความต้องการ ที่จะรู้สึกว่าตนเอง เป็นผู้ที่มีความค่าทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

จากผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ตามทฤษฎีเผชิญความจริงเป็นวิธีการหนึ่งที่เหมาะสมกับผู้รับบริการในกลุ่มของวัยรุ่นซึ่งเป็นวันสำคัญอยู่ในระหว่างวัยเด็กที่กำลังเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ ดังที่ Erikson พรณิ ช. เจนติ (2545, น. 115) กล่าวว่าวัยวัยรุ่นช่วงอายุ 12-18 ปี จะพัฒนาเกี่ยวกับความเป็นเอกลักษณ์ ความสับสนในบทบาทควรกระตุ้นให้เด็กรู้จักการตั้งเป้าหมายซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนที่กำลังหาเอกลักษณ์ของตนเองเพราะถ้าเด็กสามารถหาเอกลักษณ์ได้เขาจะมีเป้าหมายที่แน่ชัดซึ่งสอดคล้องกับGlasser กาญจนา ไชยพันธ์ (2549, น. 68) ที่กล่าวว่า การให้การปรึกษาตามแนวพิจารณาความเป็นจริง เป็นวิธีการที่มุ่งแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นให้มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองมีเป้าหมายในการแก้ปัญหาและรับผิดชอบที่จะช่วยตนเองให้บรรลุเป้าหมายนั้นจะช่วยให้วัยรุ่นรู้จักใช้ความสามารถค้นพบเอกลักษณ์ของตนเองหรือช่วยให้วัยรุ่นมีวุฒิภาวะที่เหมาะสมนอกจากนี้ยังช่วยให้วัยรุ่นรู้จักใช้ความสามารถของตนเองที่มีอยู่อย่างเต็มที่มีความเชื่อมั่นที่จะพึ่งพาตนเองรับผิดชอบต่อความต้องการของตนเองรวมทั้งตั้งเป้าหมายที่เป็นไปได้ในชีวิตผู้ศึกษาเห็นว่าการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มเป็นวิธีการที่จะช่วยเหลือนักเรียนให้ได้รับประโยชน์

โดยเฉพาะเรื่องของการมุ่งมั่นในการเรียนที่ต้องอาศัยความตั้งใจและความรับผิดชอบในการ ทำการงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความพยายาม อดทน เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมาย และเพื่อเป็นการปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้แก่ นักเรียนใน ดังที่เดิมศักดิ์ สุวรรณ (2553: ออนไลน์) ได้กล่าวไว้ว่าสำหรับการปลูกฝังและสร้างเสริมเรื่องความขยันหมั่นเพียรในระดับมัธยมศึกษา ต้องการมุ่งเน้นให้นักเรียนมุ่งมั่นในการเรียนในหน้าที่ของตนเองให้ประสบความสำเร็จ มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่อความพยายามลำบากหรืออุปสรรคที่ผู้ศึกษาจึงเลือกวิธีการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงมาใช้ กับกลุ่มทดลองที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีอายุระหว่าง 16-17 ปี เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้รับบริการให้การปรึกษาได้มีกำลังใจและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองจากบุคคลที่มีเอกลักษณ์แห่งความล้มเหลวมาเป็นบุคคลที่มีเอกลักษณ์แห่งความสำเร็จเข้าใจตนเองและเข้าใจผู้อื่น มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความมั่นใจและกล้าที่จะเผชิญความจริงยอมรับ ในผลการกระทำของตนเองพร้อม ที่จะปรับเปลี่ยนไปในทิศทางที่เหมาะสมอันจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองไป

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

3.1.1 จากการศึกษาพบว่า การให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนสามารถพัฒนาให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการเรียนที่สูงขึ้นดังนั้นสถานศึกษาควรมีการส่งเสริมด้านการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนให้กับนักเรียนในระดับต่างๆ

3.1.2 ในการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงควรคำนึงถึงปัญหาของบุคคลที่คล้ายกันสถานที่ควรจะเป็นที่มิดชิดเงียบสงบไม่ควรมีเสียงรบกวนจากภายนอกเพราะจะทำให้สมาธิขาดสมาธิในการพูดคุยต่อเนื่องระยะเวลาควรจะต้องยืดหยุ่นไปตามสมาธิเพื่อความสะดวกในการดำเนินการให้การปรึกษาให้มีประสิทธิภาพ

3.1.3 ในการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงความสมัครใจของสมาชิกในการเข้าร่วมเป็นสิ่งสำคัญ เพราะในการเข้าร่วมกิจกรรมการให้การปรึกษานั้นต้องใช้ระยะเวลาและความร่วมมือจากสมาชิกกลุ่มจึงจะทำให้การให้การปรึกษาบรรลุวัตถุประสงค์

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำศึกษาค้างต่อไป

3.2.1 ควรนำเทคนิคการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงไปพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอื่นๆ ของนักเรียนที่มีปัญหาด้านพฤติกรรม เช่น การ

ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน การตรงต่อเวลา การมีระเบียบวินัย เป็นต้น เพื่อนำไปใช้แก้ไข ปรับปรุง และพัฒนา
คุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนให้มีมากยิ่งขึ้นซึ่งเป็นปัญหามากในยุคปัจจุบัน

3.2.2 ควรมีการศึกษาผลของการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎี
อื่นๆที่ใช้พัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนหรือระดับชั้นอื่นๆ

3.2.3 ควรมีการติดตามผลเป็นระยะหลังทดลองเพื่อดูประสิทธิภาพการให้การปรึกษา
เชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง อาจจะทำต้นท่อมของการศึกษาใดการศึกษาหนึ่ง

3.2.4 ควรมีการติดตามวัดและประเมินผลด้านความสุขและด้านผลการเรียนใน
รายวิชาต่างๆเพิ่มสูงขึ้นหลังการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงใน
ครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สกลนคร

บรรณานุกรม

- กมลทิพย์ อาจหาญ. (2553). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *คู่มือการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพทางการเรียน*. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- _____. (2545). *การจัดทำคู่มือพัฒนาคุณลักษณะทางอารมณ์ ศีลธรรมและจริยธรรม*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมสุขภาพจิต. กระทรวงสาธารณสุข. (2544). *คู่มือส่งเสริมสุขภาพจิต นักเรียนระดับมัธยมศึกษาสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: เอส.อาร์.พรินติ้ง เมส โปรดัคส์.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). *ลักษณะชีวิตสู่ความสำเร็จ 2*. กรุงเทพฯ: เอช.เอ็น.กรุ๊ป.
- กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย ด้านความขยัน อดทน ประหยัดคอดคอม*. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- กาญจนา ไชยพันธ์. (2549). *การให้คำปรึกษากลุ่ม*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์.
- กานดา ช่วยเมือง. (2541). *การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมของผู้ติดยาเสพติดระยะฟื้นฟูสมรรถภาพบ้านพิชิตในสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). *ภาพอนาคตและคุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- คมเพชร ฉัตรศุกกุล. (2530). *กิจกรรมกลุ่มโรงเรียน*. กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- เครือวัลย์ ภูมิศรีแก้ว. (2552). *เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

- เจียรนัย ทรงชัยกุล. (2533). เอกสารการสอนชุดวิชาการแนะแนวในระดับมัธยมศึกษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ฉัตรลดา เฟื่องผลา. (2557). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมุ่งมั่นในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ที่มีการอบรมเลี้ยงดูและสไตส์การเรียนแตกต่างกัน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ชัยรัตน์ ชูสกุล. (2544). การประเมินการควบคุมความสนใจและความมุ่งมั่นในการกีฬา ความเชื่อถือได้อย่างเที่ยงตรง. ม.ป.ท.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2546). หน้าที่พลเมืองวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ชม ภูมิภาค. (2525). บทความวิฤกระจายเสี่ยงการศึกษาเพื่อคุณธรรม. กรุงเทพฯ: สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย.
- ดวงมณี จงรักษ์. (2549). ทฤษฎีการให้การปรึกษาและจิตบำบัดเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- เดิมศักดิ์ สุวรรณ. (2553). ความขยันหมั่นเพียร. สืบค้นจาก <http://www.chiangkham.com/jaree2.htm>
- ทิสนา แวมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- นิชชมา ทนศิริ. (2551). ผลของการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนวัยรุ่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- นงลักษณ์ เจียงงาม. (2549). ทำอย่างไร...ให้วัยรุ่นก้าวสู่ความสำเร็จ. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เนาวรัตน์ กะการดี. (2544). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวเผชิญความจริงเพื่อเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเองและลดพฤติกรรมเสี่ยงใช้ยาเสพติดของวัยรุ่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- นุชลี อุปกัย. (2543). การแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ฟิสิกซ์เซ็นเตอร์.
- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 6). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยสึนครินทรวิโรฒ
- พนม ล้อมอารีย์. (2548). การแนะแนวเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินติ้ง เฮาส์.

- เพ็ญประภา เทียมสม. (2551). ผลการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการปรับตัวทางสังคมของผู้พิการทางด้านร่างกาย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัย ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภณ. (2544). ทฤษฎีและเทคนิคการให้การปรึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- พรพินิจ นาเมืองรักษ์. (2549). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัย ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา. (2536). การสร้างแบบวัดคุณธรรมความรับผิดชอบ. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยุทธ ไทวรรณ. (2555). หลักสถิติวิจัยและการใช้โปรแกรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุพา มหาวรรณ. (2541). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนร่องเคาะวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ยุคดี ปิตตะอุ. (2527). ผลการใช้ชุดแนะแนวที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอี่ยมอนุสรณ์ สังกัดกรุงเทพมหานคร. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- ราพีพร แซ่มชื่น. (2549). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุคุณนารี อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- วัชรวรรณ พานิชเจริญ. (2552). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการเผชิญปัญหาของวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- วัชร ทรัพย์มี. (2533). ทฤษฎีและกระบวนการให้บริการปรึกษา. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- _____. (2546). ทฤษฎีให้การปรึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วัชรวิทย์ ทรัพย์มี. (2549). *ทฤษฎีให้บริการปรึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2553). *ทฤษฎีและกระบวนการให้การปรึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- วัฒนา สุนทรชัย. (2550). *การสร้างแรงบันดาลใจไปสู่ความสำเร็จ*. สืบค้นจาก <http://tulip.bu.ac.th/wathna.s/goals2.htm>.
- วิรัตน์ ชาญวิรัตน์. (2555). *ผลการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการกำกับตนเองในการดูแลสุขภาพของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี
- วิมลวิภา ภาสกุล. (2550). *การใช้กิจกรรมตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมความกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สายชล กังสคติเทียม. (2550). *ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับรายบุคคลตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงต่อความก้าวร้าวของวัยรุ่น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สุรางค์ ไคว่ตระกูล. (2550). *จิตวิทยาการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศักดิ์นันทน์ อัครเสนากุล. (2558). *ผลของโปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญาเพื่อพัฒนาวินัยในตนเองและความมุ่งมั่นทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวชิราวุธ จังหวัดสงขลา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ศิริลักษณ์ เบญจภูมริน. (2552). “พฤติกรรมที่ปรารถนาให้ผู้เรียนปฏิบัติ” (ระบบออนไลน์)
- อัครนันทน์ ทินกระโทก. (2547). *ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงด้วยวิธี WDEP ต่อความรับผิดชอบด้านการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- อาภา จันทรสกุล. (2535). *ทฤษฎีและวิธีการให้การปรึกษาในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา การศึกษาและแนะแนว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุษณี แคว้นน้อย. (2545). *ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง ที่มีผลต่อพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

- อสมมา มาตยานุญ. (2550). *การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.*
- เอกราช แก้วเขียว.(2540). *ผลการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (ปริญญาโทบริหารศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.*
- อรรวรรณ พานิชย์ปฐมพงษ์. (2542). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (ปริญญาโทบริหารศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.*
- อ็ปองส์, เอสเตเว ปูยอล. (2550). *สำหรับหนังสือที่ พ่อ แม่-ครูต้องอ่าน. (กัญญารัตน์ จิราสวัสดิ์, ผู้แปล). (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: นามมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.*
- Berker, M. (2002). Motivaion Orientation and Commitment. *American Journal of Sociology*, 66(1), 32-40.
- Brickman,P. (1987). *Commitment, Conflict and Caring*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Choosakul, C. (2004). *The Sport Commitment Model: Validating Structural Relationships with Thai High School and Intercollegiate Athlete Populations*. Thesis Ph.D. Chonburi : Burapha University.
- Corey, G. (2013c). *Theory and practice of counseling and psychotherapy*. (9th ed.). Belmont, CA: Brooks/Cole, Cengage Learning.
- H.E. Florey of the University of Alabama Counseling Center. (2009). *Procrastination Quotient*. (online). Available.
- Orlick, T. (2006). *In Pursuit of Excellence: How to Win Sport and Life Through, Mental Training* Champaign. USA: Leisure Press.
- _____. (2013). *The Wheel of Excellence*. Retrieve from <http://www.Zoneofexcellence.com/Artticle/thewheel/ofexcellence.html>.
- Yair, G. (1990). The Commitment to long Distance Running and Levels of Activity: Personal or Structural. *Journal of Leisure Research*, 22(2), 213-227.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

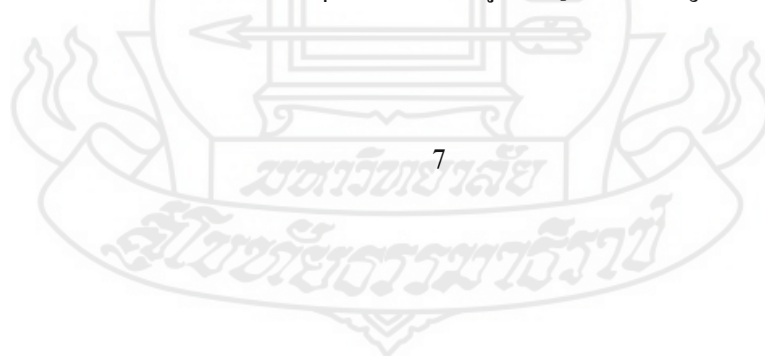
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบประเมินหาความสอดคล้องของแบบสอบถามการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง เพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี

1. นางสาวเพ็ญศรี จินดาศักดิ์ หัวหน้างานแนะแนว โรงเรียนหัวถนนวิทยา อำเภอหัวถนนจังหวัดชลบุรี วุฒิการศึกษา วุฒิปริญญาโท (กศ.ม) เอกจิตวิทยาการแนะแนวจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒประสานมิตร ประสบการณ์หรือความชำนาญ รับราชการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526 ถึงปัจจุบันรวมระยะเวลา 33 ปี ทำการสอนวิชาแนะแนว ปัจจุบันตำแหน่งครู วิทยฐานะเชี่ยวชาญ

2. นางสาวจรรยา ชินวุฒิ หัวหน้างานแนะแนว โรงเรียนพานทองสภานุปลั๊ก อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี วุฒิการศึกษา (กศ.ม) ปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการแนะแนวจากมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ประสบการณ์หรือความชำนาญ รับราชการครูตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523-ถึงปัจจุบันรวมระยะเวลา 35 ปี สอนวิชาแนะแนว เป็นหัวหน้างานแนะแนว โรงเรียนพานทองสภานุปลั๊ก ปัจจุบันตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

3. นางสาวอารี มั่งคั่ง หัวหน้างานแนะแนว โรงเรียนชลกันยานุกูล อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี วุฒิการศึกษา (วท.ม) ปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประสบการณ์หรือความชำนาญ รับราชการครู ตั้งแต่พ.ศ. 2530 - ถึงปัจจุบันรวมระยะเวลา 29 ปี สอนวิชาแนะแนว ปัจจุบันตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (บ)/ ๘๘

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวจรรยา ชินวุฒิ

สิ่งที่ส่งมาด้วยโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางประภาสรี ทรัพย์วิริยา นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ผลการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอรath จินะวัฒน์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๙-๑๗๓๘๔๑๓๒

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (บ)/๕๙

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง ขอร้องเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวเพ็ญศรี จินตาศักดิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วยโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางประภาสิริ ทรัพย์วิริยา นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ผลการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษายกมาเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณพ จินะวัฒน์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๙-๑๗๓๘๔๑๓๖

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (บ)/ ๙๙

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง ขอรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวอารี มั่งคั่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วยโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางประภาสิริ ทรัพย์วิริยา นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษา
เชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ผล
การให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับ
ความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความ
ครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จาก
ท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็น
เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วย
ตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอรณพ จินะวัฒน์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๙-๑๗๓๘๔๑๓๒

ภาคผนวก ค

แสดงผลการประเมินหาความสอดคล้องของแบบสอบถามการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยา
แบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง เพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี

แบบประเมินผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

คำชี้แจง: แบบประเมินหาความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย เรื่องผลการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะทำให้การประเมินความเที่ยงตรง ตอนที่ 1 โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความสอดคล้อง

+1 = แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

0 = ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

-1 = แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

โดยเป็นข้อความที่เป็นแบบรายงานตนเอง จำนวน 30 ข้อ โดยเป็นลักษณะข้อความทางบวก จำนวน 23 ข้อ ได้แก่ 1,2,3,5,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19,20,21,22,23,24,25,26,27 และ 28 ข้อความเป็นลบจำนวน 7 ข้อ ได้แก่ 4,6,7,8,9,29 และ 30

โปรดเขียนเครื่องหมาย \surd ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าข้อความมีความสอดคล้องหรือถูกต้องเพียงใด

นิยาม	ข้อที่	ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เห็นด้วย 1+	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1	
ความตั้งใจ	1	ข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่นในการเรียนอย่างเต็มที่				
	2	ข้าพเจ้าตื่นแต่เช้าเพื่อมาโรงเรียนด้วยความตั้งใจเรียน				
	3	เมื่อข้าพเจ้าเข้าเรียนจะตั้งใจเรียนทุกครั้งที่คุณสอน				
	4	เมื่อครูหันหลังขณะสอนข้าพเจ้าจะคุยกับเพื่อนหรือเล่นเกม				

นิยาม	ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เห็นด้วย 1+	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1	
ความตั้งใจ	5	ข้าพเจ้ามีความขยัน ตั้งใจในการเรียนทุกวิชาจนไม่มีเวลาว่าง				
	6	เมื่อจะทำสิ่งใดข้าพเจ้ามุ่งมั่น ตั้งใจจะทำให้สำเร็จ แต่หากมีอุปสรรคขัดขวาง ข้าพเจ้าจะรู้สึกท้อใจ				
	7	ข้าพเจ้าจะเสียสมาธิทุกครั้งที่มีสิ่งที่น่าสนใจมากกว่าการเรียนแทรกเข้ามา				
	8	ข้าพเจ้ามุ่งมั่นตั้งใจเรียนใน “นาที่สุดท้าย” ที่มีแรงกดดัน				
	9	ข้าพเจ้าพบว่าตัวเองรอให้มีแรงบันดาลใจก่อนที่จะมุ่งมั่นในการเรียนในสิ่งที่สำคัญ				
	10	เมื่อข้าพเจ้ามุ่งมั่นในการเรียนอย่างเต็มความสามารถแล้วไม่ว่าผลจะออกมาเป็นอย่างไรข้าพเจ้าก็ยอมรับได้				
ความรับผิดชอบ	11	ข้าพเจ้าจัดตารางเรียนและวางแผนล่วงหน้าเพื่อเตรียมที่จะเรียนในวันรุ่งขึ้น				
	12	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงานผลัดวันประกันพรุ่ง				
	13	ข้าพเจ้าเข้าเรียนตรงเวลา				
	14	ข้าพเจ้าทำการบ้านที่ครูมอบหมายเสร็จและส่งทันเวลาที่ครูกำหนดทุกครั้ง				

นิยาม	ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เห็นด้วย 1+	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1	
	15	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการทำงานทุกชิ้น ที่ครูมอบหมายและเสร็จทันตามกำหนดเวลา				
	16	เมื่อต้องแบ่งเวลาในการเรียนกับการทำกิจกรรม ข้าพเจ้าจะคิดว่าการทำสิ่งใดก่อนและหลังเสมอ				
	17	เมื่อข้าพเจ้ามุ่งมั่นในการเรียนแล้ว ถ้าผลการเรียนออกมาไม่ดีข้าพเจ้าก็จะยอมรับข้อผิดพลาดและหาทางแก้ไขด้วยตนเอง				
ความเพียรพยายาม	18	ถ้าพบบทเรียนที่ยากๆ ข้าพเจ้าจะอ่านบททวนและศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติม จนกว่าจะเข้าใจ				
	19	เมื่อมีเวลาว่างที่โรงเรียน ข้าพเจ้ามักจะนำการบ้านที่ครูมอบหมายขึ้นมาทำเสมอ				
	20	เมื่อได้รับการบ้านเพิ่มขึ้น ข้าพเจ้าคิดว่าจะต้องใช้ความพยายามเพิ่มมากขึ้น				
	21	ถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับคำชมเชยในการเรียน ข้าพเจ้าคิดว่า “ไม่เป็นไร และพยายามมุ่งมั่นต่อไป				
	22	ข้าพเจ้ามีความตั้งใจในการเรียนเพื่อให้เข้าใจเนื้อหา รายวิชาที่ยาก				

นิยาม	ข้อที่	ข้อความถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เห็นด้วย 1+	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1	
	23	ข้าพเจ้าจะมีการติดตามเนื้อหาและบทเรียนที่ไม่ได้เข้าเรียน				
	24	เมื่อข้าพเจ้าต้องเรียนโดยใช้ความพยายามอย่างหนักส่งผลให้ประสบความสำเร็จ ข้าพเจ้าจะให้รางวัลกับตนเอง				
	25	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจในวิชาต่างๆจะพยายามทำความเข้าใจ โดยการถามเพื่อนหรืออ่านบททวนเองจนเข้าใจ				
ความอดทน	26	ถึงแม้จะมีอุปสรรคในการเรียนข้าพเจ้าก็จะฝ่าฟันให้ประสบความสำเร็จ				
	27	ข้าพเจ้าจะแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดกับการเรียน				
	28	แม้ว่าข้าพเจ้าจะถูกตำหนิให้แก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมในขณะที่เรียนหลายๆครั้ง ข้าพเจ้าก็เต็มใจแก้ไข				
	29	ข้าพเจ้าจะรู้สึกเบื่อหน่ายท้อแท้ ทุกครั้งที่เริ่มทำการบ้าน				
	30	ข้าพเจ้ามักจะเหนื่อย วิตกกังวล หรือไม่สบายใจหากต้องทำสิ่งที่ยากที่เผชิญหน้าอยู่				

แบบประเมินผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามเรื่องผลการให้ การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี โดยผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1

คำชี้แจง : โปรดเขียนเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าข้อความมีความสอดคล้องหรือถูกต้องเพียงใด

- +1 = แน่ใจว่าข้อความวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
 0 = ไม่แน่ใจว่าข้อความวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
 -1 = แน่ใจว่าข้อความวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

นิยาม	ข้อที่	ข้อความในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1	
ความตั้งใจ	1	ข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่นในการเรียนอย่างเต็มที่				
	2	ข้าพเจ้าตื่นแต่เช้าเพื่อมาโรงเรียนด้วยความตั้งใจเรียน				
	3	เมื่อข้าพเจ้าเข้าเรียนจะตั้งใจเรียนทุกครั้งที่ครูสอน				
	4	เมื่อครูหันหลังขณะสอนข้าพเจ้าจะคุยกับเพื่อนหรือเล่นเกม				
	5	ข้าพเจ้ามีความขยัน ตั้งใจในการเรียนทุกวิชาจนไม่มีเวลาว่าง				

นิยาม	ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เห็นด้วย +1	ไม่เห็นด้วย 0	ไม่เห็นด้วย -1	
	6	เมื่อจะทำสิ่งใดข้าพเจ้า มุ่งมั่น ตั้งใจจะทำให้สำเร็จ แต่หากมีอุปสรรคขัดขวาง ข้าพเจ้าจะรู้สึกท้อใจ				
	7	ข้าพเจ้าจะเสียสมาธิทุกครั้ง ที่มีสิ่งที่น่าสนใจมากกว่า การเรียนแทรกเข้ามา				
ความตั้งใจ	8	ข้าพเจ้ามุ่งมั่นตั้งใจเรียนใน ”นาที่สุคทัย“ ที่มีแรงกดดัน				
	9	ข้าพเจ้าพบว่าตัวเองรอให้มี แรงบันดาลใจก่อนที่จะ มุ่งมั่นในการเรียนในสิ่งที่ สำคัญ				
	10	เมื่อข้าพเจ้ามุ่งมั่นในการ เรียนอย่างเต็ม ความสามารถแล้วไม่ว่าผล จะออกมาเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าก็ยอมรับได้				
ความ รับผิดชอบ	11	ข้าพเจ้าจัดตารางเรียนและ วางแผนล่วงหน้าเพื่อเตรียม ที่จะเรียนในวันรุ่งขึ้น				
	12	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงาน ผลัดวันประกันพรุ่ง				
	13	ข้าพเจ้าเข้าเรียนตรงเวลา				
	14	ข้าพเจ้าทำการบ้านที่ครู มอบหมายเสร็จและส่ง ทันเวลาที่ครูกำหนดทุกครั้ง				

นิยาม	ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1	
	15	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการทำงานทุกชิ้น ที่ครูมอบหมายและเสร็จทันตามกำหนดเวลา				
	16	เมื่อต้องแบ่งเวลาในการเรียนกับการทำกิจกรรม ข้าพเจ้าจะคิดว่าการทำสิ่งใดก่อนและหลังเสมอ				
	17	เมื่อข้าพเจ้ามุ่งมั่นในการเรียนแล้ว ถ้าผลการเรียนออกมาไม่ดีข้าพเจ้าก็จะยอมรับข้อผิดพลาดและหาทางแก้ไขด้วยตนเอง				
ความเพียรพยายาม	18	ถ้าพบบทเรียนที่ยากๆ ข้าพเจ้าจะอ่านทบทวนและศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติม จนกว่าจะเข้าใจ				
	19	เมื่อมีเวลาว่างที่โรงเรียน ข้าพเจ้ามักจะนำการบ้านที่ครูมอบหมายขึ้นมาทำเสมอ				
	20	เมื่อได้รับการบ้านเพิ่มขึ้น ข้าพเจ้าคิดว่าจะต้องใช้ความพยายามเพิ่มมากขึ้น				
	21	ถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับคำชมเชยในการเรียน ข้าพเจ้าคิดว่า และ ”ไม่เป็นไร“ พยายามมุ่งมั่นต่อไป				

นิยาม	ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1	
ความเพียรพยายาม	22	ข้าพเจ้ามีความตั้งใจในการเรียนเพื่อให้เข้าใจเนื้อหา รายวิชาที่ยาก				
	23	ข้าพเจ้าจะมีการติดตามเนื้อหาและบทเรียนที่ไม่ได้เข้าเรียน				
	24	เมื่อข้าพเจ้าต้องเรียนโดยใช้ความพยายามอย่างหนักส่งผลให้ประสบความสำเร็จ ข้าพเจ้าจะให้รางวัลกับตนเอง				
	25	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจในวิชาต่างๆจะพยายามทำความเข้าใจ โดยการถามเพื่อนหรืออ่านบททวนเองจนเข้าใจ				
ความอดทน	26	ถึงแม้จะมีอุปสรรคในการเรียนข้าพเจ้าก็จะฝ่าฟันให้ประสบความสำเร็จ				
	27	ข้าพเจ้าจะแก้ไขปัญหาลูกอุปสรรคที่เกิดกับการเรียน				
	28	แม้ว่าข้าพเจ้าจะถูกตำหนิให้แก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมในขณะที่เรียนหลายๆครั้ง ข้าพเจ้าก็เต็มใจแก้ไข				
	29	ข้าพเจ้าจะรู้สึกเมื่อน่าเหนื่อยแต่ทุกครั้งที่เราเริ่มทำการบ้าน				

นิยาม	ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1	
ความ อดทน	30	ข้าพเจ้ามักจะเหนื่อย วิตกกังวล หรือไม่สบายใจหากต้องทำสิ่งที่ยากที่เผชิญหน้าอยู่				

ลงชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ

(นางสาวเพ็ญศรี ดำรงค์ศักดิ์)

หัวหน้ากิจกรรมแนะแนว โรงเรียนห้วยถนนวนิทยา อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

แบบประเมินผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามเรื่องผลการให้ การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี โดยผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2

คำชี้แจง : โปรดเขียนเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าข้อความมีความสอดคล้องหรือถูกต้องเพียงใด

- +1 = แน่ใจว่าข้อความวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
 0 = ไม่แน่ใจว่าข้อความวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
 -1 = แน่ใจว่าข้อความวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

นิยาม	ข้อที่	ข้อความถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1	
ความตั้งใจ	1	ข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่นในการเรียนอย่างเต็มที่				
	2	ข้าพเจ้าตื่นแต่เช้าเพื่อมาโรงเรียนด้วยความตั้งใจเรียน				
	3	เมื่อข้าพเจ้าเข้าเรียนจะตั้งใจเรียนทุกครั้งที่ครูสอน				
	4	เมื่อครูหันหลังขณะสอนข้าพเจ้าจะคุยกับเพื่อนหรือเล่นเกม				
	5	ข้าพเจ้ามีความขยัน ตั้งใจในการเรียนทุกวิชาจนไม่มีเวลาว่าง				

นิยาม	ข้อที่	ข้อความถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1	
ความตั้งใจ	6	เมื่อจะทำสิ่งใดข้าพเจ้ามุ่งมั่น ตั้งใจจะทำให้สำเร็จ แต่หากมีอุปสรรคขัดขวาง ข้าพเจ้าจะรู้สึกท้อใจ				
	7	ข้าพเจ้าจะเสียสมาธิทุกครั้งที่มีสิ่งที่น่าสนใจมากกว่าการเรียนแทรกเข้ามา				
	8	ข้าพเจ้ามุ่งมั่นตั้งใจเรียนใน “นาที่สุดท้าย” ที่มีแรงกดดัน				
	9	ข้าพเจ้าพบว่าตัวเองรอให้มีแรงบันดาลใจก่อนที่จะมุ่งมั่นในการเรียนในสิ่งที่สำคัญ				
	10	เมื่อข้าพเจ้ามุ่งมั่นในการเรียนอย่างเต็มความสามารถแล้วไม่ว่าผลจะออกมาเป็นอย่างไรข้าพเจ้าก็ยอมรับได้				
ความรับผิดชอบ	11	ข้าพเจ้าจัดตารางเรียนและวางแผนล่วงหน้า เพื่อเตรียมที่จะเรียนในวันรุ่งขึ้น				
	12	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงานผลัดวันประกันพรุ่ง				
	13	ข้าพเจ้าเข้าเรียนตรงเวลา				
	14	ข้าพเจ้าทำการบ้านที่ครูมอบหมายเสร็จและส่งทันเวลาที่ครูกำหนดทุกครั้ง				

นิยาม	ข้อที่	ข้อความถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1	
ความรับผิดชอบ	15	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการทำงานทุกชิ้นที่ครูมอบหมายและเสร็จทันตามกำหนดเวลา				
	16	เมื่อต้องแบ่งเวลาในการเรียนกับการทำกิจกรรม ข้าพเจ้าจะคิดว่าการทำสิ่งใดก่อนและหลังเสมอ				
	17	เมื่อข้าพเจ้ามุ่งมั่นในการเรียนแล้ว ถ้าผลการเรียนออกมาไม่ดีข้าพเจ้าก็จะยอมรับข้อผิดพลาดและหาทางแก้ไขด้วยตนเอง				
ความเพียรพยายาม	18	ถ้าพบบทเรียนที่ยากๆ ข้าพเจ้าจะอ่านทบทวนและศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมจนกว่าจะเข้าใจ				
	19	เมื่อมีเวลาว่างที่โรงเรียน ข้าพเจ้ามักจะนำการบ้านที่ครูมอบหมายขึ้นมาทำเสมอ				
	20	เมื่อได้รับการบ้านเพิ่มขึ้น ข้าพเจ้าคิดว่าจะต้องใช้ความพยายามเพิ่มมากขึ้น				
	21	ถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับคำชมเชยในการเรียน ข้าพเจ้าคิดว่า ”ไม่เป็นไร“และพยายามมุ่งมั่นต่อไป				

นิยาม	ข้อที่	ข้อความถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1	
ความเพียรพยายาม	22	ข้าพเจ้ามีความตั้งใจในการเรียนเพื่อให้เข้าใจเนื้อหา รายวิชาที่ยาก				
	23	ข้าพเจ้าจะมีการติดตามเนื้อหาและบทเรียนที่ไม่ได้เข้าเรียน				
	24	เมื่อข้าพเจ้าต้องเรียนโดยใช้ความพยายามอย่างหนักส่งผลให้ประสบความสำเร็จ ข้าพเจ้าจะให้รางวัลกับตนเอง				
	25	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจในวิชาต่างๆจะพยายามทำความเข้าใจ โดยการถามเพื่อนหรืออ่านบททวนเองจนเข้าใจ				
ความอดทน	26	ถึงแม้จะมีอุปสรรคในการเรียนข้าพเจ้าก็จะฝ่าฟันให้ประสบความสำเร็จ				
	27	ข้าพเจ้าจะแก้ไขปัญหามอุปสรรคที่เกิดกับการเรียน				
	28	แม้ว่าข้าพเจ้าจะถูกตำหนิให้แก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมในขณะที่เรียนหลายๆครั้ง ข้าพเจ้าก็เต็มใจแก้ไข				
	29	ข้าพเจ้าจะรู้สึกเบื่อหน่ายท้อแท้ ทุกครั้งที่เริ่มทำการบ้าน				

นิยาม	ข้อที่	ข้อความถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1	
ความ อดทน	30	ข้าพเจ้ามักจะเหนื่อย วิตกกังวล หรือไม่สบายใจหากต้องทำสิ่งที่ยากที่เผชิญหน้าอยู่				

ลงชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ

(นางสาวจรรยา ชินวุฒิ)

หัวหน้ากิจกรรมแนะแนว โรงเรียนพานทองสภานูปถัมภ์ อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามเรื่องผลการให้ การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี โดยผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3

คำชี้แจง : โปรดเขียนเครื่องหมาย \surd ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าข้อความมีความสอดคล้องหรือถูกต้องเพียงใด

- +1 = แน่ใจว่าข้อความวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
 0 = ไม่แน่ใจว่าข้อความวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
 -1 = แน่ใจว่าข้อความวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

นิยาม	ข้อที่	ข้อความในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1	
ความตั้งใจ	1	ข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่นในการเรียนอย่างเต็มที่				
	2	ข้าพเจ้าตื่นแต่เช้าเพื่อมาโรงเรียนด้วยความตั้งใจเรียน				
	3	เมื่อข้าพเจ้าเข้าเรียนจะตั้งใจเรียนทุกครั้งที่คุณครูสอน				
	4	เมื่อครูหันหลังขณะสอนข้าพเจ้าจะคุยกับเพื่อนหรือเล่นเกม				
	5	ข้าพเจ้ามีความขยันตั้งใจในการเรียนทุกวิชาจนไม่มีเวลาว่าง				

นิยาม	ข้อที่	ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1	
	6	เมื่อจะทำสิ่งใดข้าพเจ้ามุ่งมั่น ตั้งใจจะทำให้สำเร็จ แต่หากมีอุปสรรคขัดขวาง ข้าพเจ้าจะรู้สึกท้อใจ				
	7	ข้าพเจ้าจะเสียสมาธิทุกครั้งที่มีสิ่งที่น่าสนใจมากกว่าการเรียนแทรกเข้ามา				
ความตั้งใจ	8	ข้าพเจ้ามุ่งมั่นตั้งใจเรียนใน “นาที่สุดท้าย” ที่มีแรงกดดัน				
	9	ข้าพเจ้าพบว่าตัวเองรอให้มีแรงบันดาลใจก่อนที่จะมุ่งมั่นในการเรียนในสิ่งที่สำคัญ				
	10	เมื่อข้าพเจ้ามุ่งมั่นในการเรียนอย่างเต็มความสามารถแล้วไม่ว่าผลจะออกมาเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าก็ยอมรับได้				
ความรับผิดชอบ	11	ข้าพเจ้าจัดตารางเรียนและวางแผนล่วงหน้า เพื่อเตรียมที่จะเรียนในวันรุ่งขึ้น				
	12	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงานผลัดวันประกันพรุ่ง				
	13	ข้าพเจ้าเข้าเรียนตรงเวลา				
	14	ข้าพเจ้าทำการบ้านที่ครูมอบหมายเสร็จและส่งทันเวลาที่ครูกำหนดทุกครั้ง				

นิยาม	ข้อที่	ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1	
	15	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการทำงานทุกชั้น ที่ครูมอบหมายและเสร็จทันตามกำหนดเวลา				
	16	เมื่อต้องแบ่งเวลาในการเรียนกับการทำกิจกรรม ข้าพเจ้าจะคิดว่าการทำสิ่งใดก่อนและหลังเสมอ				
	17	เมื่อข้าพเจ้ามุ่งมั่นในการเรียนแล้ว ถ้าผลการเรียนออกมาไม่ดีข้าพเจ้าก็จะยอมรับข้อผิดพลาดและหาทางแก้ไขด้วยตนเอง				
ความเพียรพยายาม	18	ถ้าพบบทเรียนที่ยากๆ ข้าพเจ้าจะอ่านทบทวนและศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติม จนกว่าจะเข้าใจ				
	19	เมื่อมีเวลาว่างที่โรงเรียน ข้าพเจ้ามักจะนำการบ้านที่ครูมอบหมายขึ้นมาทำเสมอ				
	20	เมื่อได้รับการบ้านเพิ่มขึ้น ข้าพเจ้าคิดว่าจะต้องใช้ความพยายามเพิ่มมากขึ้น				
	21	ถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับคำชมเชยในการเรียน ข้าพเจ้าคิดว่า และ ”ไม่เป็นไร“ พยายามมุ่งมั่นต่อไป				

นิยาม	ข้อที่	ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1	
	22	ข้าพเจ้ามีความตั้งใจในการเรียนเพื่อให้เข้าใจเนื้อหา รายวิชาที่ยาก				
	23	ข้าพเจ้าจะมีการติดตามเนื้อหาและบทเรียน ที่ไม่ได้เข้าเรียน				
	24	เมื่อข้าพเจ้าต้องเรียนโดยใช้ความพยายามอย่างหนัก ส่งผลให้ประสบความสำเร็จ ข้าพเจ้าจะให้รางวัลกับตนเอง				
	25	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจในวิชาต่างๆจะพยายามทำความเข้าใจ โดยการถามเพื่อนหรืออ่านบททวนเองจนเข้าใจ				
ความอดทน	26	ถึงแม้จะมีอุปสรรคในการเรียนข้าพเจ้าก็จะฝ่าฟันให้ประสบความสำเร็จ				
	27	ข้าพเจ้าจะแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดกับการเรียน				
	28	แม้ว่าข้าพเจ้าจะถูกตำหนิให้แก้ไขปรับปรุงพฤติกรรม ในขณะที่เรียนหลายๆครั้ง ข้าพเจ้าก็เต็มใจแก้ไข				
	29	ข้าพเจ้าจะรู้สึกเบื่อหน่ายท้อแท้ ทุกครั้งที่เริ่มทำการบ้าน				

นิยาม	ข้อที่	ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1	
ความอดทน	30	ข้าพเจ้ามักจะเหนื่อย วิตกกังวล หรือไม่สบายใจ หากต้องทำสิ่งที่ยากที่เผชิญหน้าอยู่				

ลงชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ

(นางสาวอารี มั่งคั่ง)

หัวหน้ากิจกรรมแนะแนว โรงเรียนชลกันยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 2 สรุปผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามเรื่องผลการให้ การปรึกษาเชิง
จิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน
ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี
โดยผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน			ผลรวมคะแนน ทั้ง 3 คน ΣR	ค่า IOC
	1	2	3		
1	1	1	1	3	1.00
2	1	1	1	3	1.00
3	1	1	1	3	1.00
4	1	1	1	3	1.00
5	1	1	1	3	1.00
6	1	0	1	2	0.67
7	1	1	1	3	1.00
8	1	1	1	3	1.00
9	1	0	1	2	0.67
10	1	1	1	3	1.00
11	1	1	1	3	1.00
12	1	1	1	3	1.00
13	1	1	1	3	1.00
14	1	1	1	3	1.00
15	1	1	1	3	1.00
16	1	1	1	3	1.00
17	1	1	1	3	1.00
18	1	1	1	3	1.00
19	1	1	1	3	1.00
20	1	1	1	3	1.00
21	1	1	1	3	1.00
22	1	1	1	3	1.00

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน			ผลรวมคะแนน ทั้ง 3 คน ΣR	ค่า IOC
	1	2	3		
23	1	1	1	3	1.00
24	1	0	1	2	0.67
25	1	1	1	3	1.00
26	1	1	1	3	1.00
27	1	1	1	3	1.00
28	1	1	1	3	1.00
29	1	1	1	3	1.00
30	1	1	1	3	1.00

เกณฑ์การพิจารณา ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

$IOC \geq .50$ ข้อคำถามใช้ได้

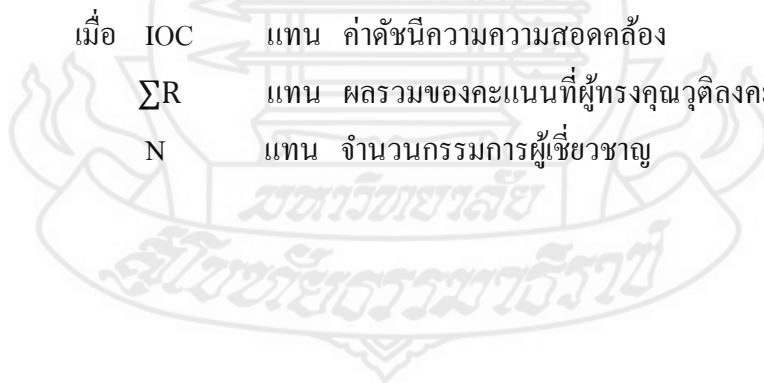
$IOC < .50$ ข้อคำถามใช้ไม่ได้

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง

ΣR แทน ผลรวมของคะแนนที่ผู้ทรงคุณวุฒิลงคะแนน

N แทน จำนวนกรรมการผู้เชี่ยวชาญ

ค่าความตรง จากกลุ่มผู้ทดลอง จำนวน 30 คน

กลุ่ม ตัวอย่าง คนที่	ผลการวิเคราะห์				
	จำนวน ข้อที่ตอบ	คะแนน รวม (Sum.)	ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	สัมประสิทธิ์การกระจาย (%) (C.V.)
1	30	116	3.87	0.73	18.89
2	30	144	4.80	0.48	10.09
3	30	131	4.37	0.56	12.73
4	30	138	4.60	0.50	10.83
5	30	122	4.07	0.37	8.98
6	30	101	3.37	0.49	14.56
7	30	97	3.23	0.73	22.51
8	30	116	3.87	0.78	20.07
9	30	111	3.70	1.21	32.64
10	30	128	4.27	0.64	14.99
11	30	139	4.63	0.56	12.00
12	30	119	3.97	0.89	22.43
13	30	112	3.73	0.45	12.05
14	30	102	3.40	0.77	22.65
15	30	146	4.87	0.35	7.10
16	30	132	4.40	0.77	17.50
17	30	147	4.90	0.31	6.23
18	30	123	4.10	0.61	14.82

การหาค่าความเที่ยงนำมาทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มทดลองคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
จำนวน 30 คน

กลุ่ม ตัวอย่าง คนที่	ผลการวิเคราะห์				
	จำนวน ข้อที่ตอบ	คะแนน รวม (Sum.)	ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	สัมประสิทธิ์การกระจาย (%) (C.V.)
19	30	108	3.60	0.56	15.65
20	30	120	4.00	0.00	0.00
21	30	88	2.93	0.25	8.65
22	30	106	3.53	0.68	19.29
23	30	118	3.93	0.58	14.83
24	30	110	3.67	0.88	24.11
25	30	106	3.53	0.51	14.36
26	30	99	3.30	0.95	28.86
27	30	103	3.43	0.68	19.77
28	30	111	3.70	0.47	12.60
29	30	135	4.50	0.51	11.30
30	30	127	4.23	0.86	20.28

ผลการวิเคราะห์	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10
จำนวนคน	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
คะแนนรวม	121	119	121	117	119	123	118	123	121	118
คะแนนต่ำสุด	3	3	3	3	2	3	2	3	3	2
คะแนนสูงสุด	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
ค่าเฉลี่ย	4.03	3.97	4.03	3.90	3.97	4.10	3.93	4.10	4.03	3.93
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.72	0.76	0.72	0.80	0.85	0.84	0.91	0.84	0.72	0.91
C.V.(%)	17.81	19.28	17.81	20.59	21.44	20.61	23.06	20.61	17.81	23.06
แปลผล	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก

วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10
ค่าอำนาจจำแนก	0.64	0.48	0.64	0.49	0.56	0.66	0.70	0.66	0.64	0.70
Sig	0.00	0.01	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
แปลผล	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes
ค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ 0.9482										

หมายเหตุ: ค่าอำนาจจำแนกแบบ Item Total Correlation และค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา

ผลการวิเคราะห์	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12	ข้อที่ 13	ข้อที่ 14	ข้อที่ 15	ข้อที่ 16	ข้อที่ 17	ข้อที่ 18	ข้อที่ 19	ข้อที่ 20
จำนวนคน	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
คะแนนรวม	118	121	118	118	123	115	118	119	121	119
คะแนนต่ำสุด	2	3	2	2	3	2	3	2	3	2
คะแนนสูงสุด	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
ค่าเฉลี่ย	3.93	4.03	3.93	3.93	4.10	3.83	3.93	3.97	4.03	3.97
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.91	0.72	0.91	0.91	0.84	0.79	0.83	0.85	0.72	0.85
C.V.(%)	23.06	17.81	23.06	23.06	20.61	20.65	21.04	21.44	17.81	21.44
แปลผล	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก

วิเคราะห์คุณภาพ เครื่องมือ	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12	ข้อที่ 13	ข้อที่ 14	ข้อที่ 15	ข้อที่ 16	ข้อที่ 17	ข้อที่ 18	ข้อที่ 19	ข้อที่ 20
ค่าอำนาจจำแนก	0.70	0.64	0.70	0.70	0.66	0.65	0.54	0.56	0.64	0.56
Sig	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
แปลผล	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes
ค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ 0.9482										

หมายเหตุ: ค่าอำนาจจำแนกแบบ Item Total Correlation และค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา

ผลการวิเคราะห์	ข้อที่ 21	ข้อที่ 22	ข้อที่ 23	ข้อที่ 24	ข้อที่ 25	ข้อที่ 26	ข้อที่ 27	ข้อที่ 28	ข้อที่ 29	ข้อที่ 30
จำนวนคน	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
คะแนนรวม	119	111	121	118	109	117	118	113	118	121
คะแนนต่ำสุด	3	2	3	3	2	3	2	2	2	3
คะแนนสูงสุด	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
ค่าเฉลี่ย	3.97	3.70	4.03	3.93	3.63	3.90	3.93	3.77	3.93	4.03
ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	0.76	0.88	0.72	0.83	0.81	0.80	0.91	0.90	0.91	0.72
C.V.(%)	19.28	23.70	17.81	21.04	22.26	20.59	23.06	23.83	23.06	17.81
แปลผล	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก

วิเคราะห์คุณภาพ เครื่องมือ	ข้อที่ 21	ข้อที่ 22	ข้อที่ 23	ข้อที่ 24	ข้อที่ 25	ข้อที่ 26	ข้อที่ 27	ข้อที่ 28	ข้อที่ 29	ข้อที่ 30
ค่าอำนาจจำแนก	0.48	0.50	0.64	0.54	0.45	0.49	0.70	0.38	0.70	0.64
Sig	0.01	0.00	0.00	0.00	0.01	0.01	0.00	0.04	0.00	0.00
แปลผล	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes
ค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ	0.9482									

หมายเหตุ: ค่าอำนาจจำแนกแบบ Item Total Correlation และค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา

ตอนที่ 3 แบบประเมินความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง แบบประเมินนี้ เป็นแบบประเมินความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียน ซึ่งมีทั้งหมด 30 ข้อ ให้นักเรียนอ่านข้อความเหล่านี้ทีละข้อ แล้วพิจารณาตอบตามความรู้สึกและสภาพที่เป็นจริง ของนักเรียนให้มากที่สุด โดยเขียนเครื่องหมาย \surd ลงในช่องที่ต้องการหลังข้อความนั้น ซึ่งกำหนดระดับไว้ 5 ระดับ คือ

เป็นจริงมากที่สุด (5) หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความที่ให้มาตรงกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงทั้งหมด

เป็นจริงมาก (4) หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความที่ให้มาตรงกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงเป็นส่วนใหญ่

เป็นจริงปานกลาง (3) หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความที่ให้มาตรงกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงเพียงครั้งหนึ่ง

เป็นจริงน้อย (2) หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความที่ให้มาตรงกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงเป็นบางส่วน

ไม่เป็นจริง (1) หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความที่ให้มาไม่ตรงกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง

นิยาม	ข้อที่	ข้อความ	เป็นจริงมากที่สุด (5)	เป็นจริงมาก (4)	เป็นจริงปานกลาง (3)	เป็นจริงน้อย (2)	ไม่เป็นจริง (1)
ความตั้งใจ	1	ข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่นในการเรียนอย่างเต็มที่					
	2	ข้าพเจ้าตื่นแต่เช้าเพื่อมาโรงเรียนด้วยความตั้งใจเรียน					
	3	เมื่อข้าพเจ้าเข้าเรียนจะตั้งใจเรียนทุกครั้งที่คุณสอน					
	4	เมื่อครูหันหลังขณะสอนข้าพเจ้าจะคุยกับเพื่อนหรือเล่นเกม					

นิยาม	ข้อที่	ข้อความ	เป็นจริง มากที่สุด (5)	เป็นจริง มาก (4)	เป็นจริง ปาน กลาง (3)	เป็นจริง น้อย (2)	ไม่เป็น จริง (1)
	5	ข้าพเจ้ามีความขยันตั้งใจ ในการเรียนทุกวิชาจนไม่มี มีเวลาว่าง					
	6	เมื่อจะทำสิ่งใด ข้าพเจ้า มุ่งมั่น ตั้งใจจะทำให้ สำเร็จแต่หากมีอุปสรรค ขัดขวาง ข้าพเจ้าจะรู้สึก ท้อใจ					
ความ ตั้งใจ	7	ข้าพเจ้าจะเลิขสมาธิทุก ครั้งที่มีสิ่งที่น่าสนใจ มากกว่าการเรียนแทรก เข้ามา					
	8	ข้าพเจ้ามุ่งมั่นตั้งใจเรียน ใน “นาที่สุดท้าย” ที่มีแรง กดดัน					
	9	ข้าพเจ้าพบว่าตัวเองรอให้ มีแรงบันดาลใจก่อนที่จะ มุ่งมั่นในการเรียนในสิ่งที่ สำคัญ					
	10	เมื่อข้าพเจ้ามุ่งมั่นในการ เรียนอย่างเต็ม ความสามารถแล้วไม่ว่าผล จะออกมาเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าก็ยอมรับได้					
ความรับ ผิดชอบ	11	ข้าพเจ้าจัดตารางเรียนและ วางแผนล่วงหน้าเพื่อ เตรียมที่จะเรียนใน วันรุ่งขึ้น					
	12	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงาน ผลัดวันประกันพรุ่ง					

นิยาม	ข้อที่	ข้อความ	เป็นจริง มากที่สุด (5)	เป็นจริง มาก (4)	เป็นจริง ปาน กลาง (3)	เป็นจริง น้อย (2)	ไม่เป็น จริง (1)
	13	ข้าพเจ้าเข้าเรียนตรงเวลา					
	14	ข้าพเจ้าทำการบ้านที่ครูมอบหมายเสร็จและส่งทันเวลาที่ครูกำหนดทุกครั้ง					
	15	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการทำงานทุกชิ้นที่ครูมอบหมายและเสร็จทันตามกำหนดเวลา					
	16	เมื่อต้องแบ่งเวลาในการเรียนกับการทำกิจกรรม ข้าพเจ้าจะคิดว่าควรทำสิ่งไหนก่อนและหลังเสมอ					
	17	เมื่อข้าพเจ้ามุ่งมั่นในการเรียนแล้ว ถ้าผลการเรียนออกมาไม่ดีข้าพเจ้าก็จะยอมรับข้อผิดพลาดและหาทางแก้ไขด้วยตนเอง					
ความเพียรพยายาม ความเพียรพยายาม	18	ถ้าพบบทเรียนที่ยากๆ ข้าพเจ้าจะอ่านทบทวนและศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจนกว่าจะเข้าใจ					
	19	เมื่อมีเวลาว่างที่โรงเรียน ข้าพเจ้ามักจะนำการบ้านที่ครูมอบหมายขึ้นมาทำเสมอ					
	20	เมื่อได้รับการบ้านเพิ่มขึ้น ข้าพเจ้าคิดว่าจะต้องใช้ความพยายามเพิ่มมากขึ้น					

นิยาม	ข้อที่	ข้อความ	เป็นจริง มากที่สุด (5)	เป็นจริง มาก (4)	เป็นจริง ปาน กลาง (3)	เป็นจริง น้อย (2)	ไม่เป็น จริง (1)
	21	ถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับคำ ชมเชยในการเรียนข้าพเจ้า คิดว่า “ไม่เป็นไร” และ พยายามมุ่งมั่นต่อไป					
	22	ข้าพเจ้ามีความตั้งใจใน การเรียนเพื่อให้เข้าใจ เนื้อหารายวิชาที่ยาก					
	23	ข้าพเจ้าจะมีการติดตาม เนื้อหาและบทเรียนที่ ไม่ได้เข้าเรียน					
	24	เมื่อข้าพเจ้าต้องเรียน โดย ใช้ความพยายามอย่าง หนักส่งผลให้ประสบ ความสำเร็จ ข้าพเจ้าจะให้ รางวัลกับตนเอง					
	25	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจใน วิชาต่างๆจะพยายามทำ ความเข้าใจโดยการถาม เพื่อนหรืออ่านบททวนเอง จนเข้าใจ					

ภาคผนวก ง

โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง (Reality Therapy)

โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง (Reality Therapy)

ครั้งที่	ขั้นตอนตามทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
1	ขั้นการสร้างสัมพันธภาพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยเป็นกันเอง ยอมรับและไว้วางใจซึ่งกันและกัน ระหว่างสมาชิกในกลุ่มและผู้นำกลุ่มกับสมาชิกกลุ่ม 2. เพื่อให้สมาชิกทราบวัตถุประสงค์ กฎระเบียบและบทบาทของผู้รับการปรึกษา 	<p>ผู้ให้การปรึกษากล่าวต้อนรับ ทักทาย และแนะนำตนเองและชี้แจง วัตถุประสงค์การให้การปรึกษาและให้สมาชิกกลุ่มปฏิบัติกิจกรรม “ผูกใจ รูกักสัมพันธ์” ซึ่งสมาชิกกลุ่มจะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน พูดประสบการณ์ของตนเองให้เพื่อนสมาชิกฟังเป็นการสร้างความคุ้นเคยของสมาชิกกลุ่ม</p>
2	การสำรวจพฤติกรรมในปัจจุบัน	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนกล้าที่จะพูดถึงความต้องการและความรู้สึกของตนเอง 2. เพื่อให้สมาชิกได้สำรวจพฤติกรรมปัจจุบันของตนเอง ในส่วนที่เป็นสาเหตุของปัญหาที่มีผลต่อความมุ่งมั่นในการเรียน 	<p>ผู้ให้การปรึกษาทักทายสมาชิกกลุ่ม พร้อมกับให้สมาชิกกลุ่มสำรวจความต้องการในชีวิตของตนเอง ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกสำรวจพฤติกรรมปัจจุบันของตนในส่วนที่เป็นสาเหตุของปัญหาในด้านการเรียนและการทำงานที่ได้รับมอบหมาย</p>
3	ผู้รับการปรึกษาประเมินพฤติกรรมตนเองในปัจจุบัน	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้สมาชิกสำรวจสาเหตุที่เป็นปัญหาต่อการเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน 2. เพื่อให้สมาชิกได้พิจารณาตนเองในด้านความมุ่งมั่นในการเรียน 	<p>ผู้ให้การปรึกษาให้สมาชิกกลุ่มสำรวจสาเหตุที่เป็นปัญหาที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนของตนเองแล้วร่วมกันอภิปรายเสนอแนะแนวทางในการปฏิบัติเพื่อเป็นการเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนของตนเอง</p>
4	การช่วยวางแผนสร้างพฤติกรรมที่รับฝึชชอบ	<p>เพื่อให้มีความตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่การเรียน</p>	<p>ผู้ให้การปรึกษาเปิดโอกาสให้สมาชิกพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในหัวข้อ “หลักการเรียนในความคิดเห็นของนักเรียนคืออะไร” พร้อมทั้งเสนอแนะวิธีที่จะช่วยทำให้การเรียนประสบความสำเร็จ</p>

ครั้งที่	ขั้นตอนตามทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
5	การช่วยวางแผนสร้างพฤติกรรมที่รับผิดชอบ	เพื่อให้รู้จักบริหารเวลา ได้อย่างเหมาะสม	เปิดโอกาสให้สมาชิกพิจารณาวางแผนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านการจัดการเวลาเลือกวิธีจัดการกับพฤติกรรมนั้นอย่างเหมาะสมและเป็นไปได้เพื่อปฏิบัติ ผู้นำกลุ่มช่วยชี้แนะให้สมาชิกเห็นความสำคัญ โดยการกำหนดเป้าหมายระยะสั้น ชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้จริง
6	การผูกมัดตนเองหรือการแสดงความมุ่งมั่น	เพื่อให้มีความตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่การทำงาน	ผู้ให้การศึกษาเปิดโอกาสให้สมาชิกพูดถึงความต้องการและเลือกวิธีการเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองให้เหมาะสม ผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มร่วมกันสรุปความคิดเห็นและวิธีการที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง เพื่อให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเรียนให้สำเร็จตามที่ตั้งใจไว้
7	การไม่ยอมรับคำแก้ตัวการไม่ใช้การลงโทษ	1. เพื่อให้สมาชิกได้ตระหนักถึงหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบที่ต้องนำไปปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ 2. เพื่อให้สมาชิกทราบถึงความตั้งใจที่จะพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนของตนเองสนับสนุนให้กำลังใจซึ่งกันและกัน	ผู้ให้การศึกษาให้สมาชิกร่วมกันแสดงความคิดเห็นถึงปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดความมุ่งมั่นในการเรียนของตนเองและให้สมาชิกทำใบสัญญาใจร่วมกัน โดยมีผู้นำกลุ่มเป็นพยาน
8	การไม่ยอมล้มเลิกความตั้งใจ	1. เพื่อให้มีความเพียรพยายามและอดทนเพื่อให้การเรียนสำเร็จตามเป้าหมาย 2. เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนทราบถึงวิธีการพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนของสมาชิกคนอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียนของตนเองให้เป็นประโยชน์และเหมาะสม	ผู้ให้การศึกษาให้สมาชิกสำรวจภาระงานที่ได้รับว่าปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ผู้นำกลุ่มให้กำลังใจเกิดความภาคภูมิใจ ถ้าปฏิบัติไม่ได้ตามแผน ผู้นำกลุ่มจะไม่รับฟังคำแก้ตัวคำหาหนีหรือลงโทษใดๆ แต่ให้ความหวังส่งเสริมให้สมาชิกเข้าใจค้นหาวิธีใหม่ เพื่อนำไปปฏิบัติได้จริงด้วยตนเอง

ครั้งที่	ขั้นตอนตามทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
9	การติดตามและประเมินผล	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้สมาชิกสำรวจตนเองหลังการให้การศึกษาว่ามีการเปลี่ยนแปลงด้านการพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนอย่างไรบ้าง 2. เพื่อให้สมาชิกประเมินตนเองจากประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มและฝึกปฏิบัติการพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนของตนเองให้สมาชิกในกลุ่มทราบ 	<p>ผู้ให้การศึกษาเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มบอกถึงความรู้สึกและพฤติกรรมความมุ่งมั่นในการเรียนของตนเอง หลังการเข้ากลุ่ม พร้อมทั้งเสนอแนะสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขในการเข้ากลุ่มและให้สมาชิกประเมินตนเองถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้ากลุ่ม</p>
10	การยุติกลุ่ม	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจและประเมินตนเองในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่แสดงถึงการพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียน 2. เพื่อสนับสนุนและให้กำลังใจแก่สมาชิกในกลุ่มในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองต่อไป <p>ภายหลังการยุติการให้การศึกษา</p>	<p>ให้สมาชิกรายงานผลการปฏิบัติตามแผนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านความมุ่งมั่นในการเรียนและประเมินพฤติกรรมตนเองว่าบรรลุเป้าหมายหรือไม่และผู้ให้การศึกษากล่าวสรุปการดำเนินงานกลุ่ม และให้กำลังใจสมาชิกที่น่าประทับใจ</p> <p>การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน</p>

ภาคผนวก จ

โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง (Reality Therapy)

ตารางที่ 3.1 โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง
(Reality Therapy)

ครั้งที่	ขั้นตอนตามทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ
1	ขั้นการสร้างสัมพันธภาพ	<p>1. เพื่อสร้าง</p> <p>ความคุ้นเคยเป็นกันเอง ยอมรับและไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกในกลุ่มและผู้นำกลุ่มกับสมาชิกกลุ่ม</p> <p>2. เพื่อให้สมาชิกทราบวัตถุประสงค์กฎระเบียบและบทบาทของผู้รับการศึกษา</p>	<p>ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม</p> <p>1. ขั้นนำเข้าสู่การให้การปรึกษา</p> <p>1.1 ผู้ให้การปรึกษา กล่าวต้อนรับ ทักทายนักเรียน และแนะนำตนเองและให้นักเรียนแต่ละคนแนะนำตนเอง พูดคุยอย่างเป็นกันเองกับเพื่อนในกลุ่มที่มารับการศึกษา เพื่อให้เกิดการละลายพฤติกรรม</p> <p>ความเครียด ความกดดันให้นักเรียนรู้สึกเป็นกันเอง</p> <p>2. ขั้นดำเนินกิจกรรม</p> <p>2.1 ผู้ให้การปรึกษาชี้แจงวัตถุประสงค์การให้การปรึกษาและให้สมาชิกปฏิบัติกิจกรรม “ผูกใจ รู้จัก สัมพันธ์” ซึ่งสมาชิกกลุ่มจะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันของตนเองให้เพื่อนสมาชิกฟังเป็นการสร้างความคุ้นเคยของสมาชิกกลุ่ม</p> <p>3. ขั้นสรุป</p> <p>3.1 ผู้ให้การปรึกษาและนักเรียนร่วมกันพูดคุยสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน</p>

ตารางที่ 3.1 โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง
(Reality Therapy) (ต่อ)

ครั้งที่	ขั้นตอนตาม ทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ
2	การสำรวจ พฤติกรรม ในปัจจุบัน	<p>1. เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนกล้าที่จะพูดถึงความต้องการและความรู้สึกของตนเอง</p> <p>2. เพื่อให้สมาชิกได้สำรวจพฤติกรรมปัจจุบันของตนเองในส่วนที่เป็นสาเหตุของปัญหา ที่มีผลต่อความมุ่งมั่นในการเรียน</p>	<p>1. ขั้นนำเข้าสู่การให้การปรึกษา</p> <p>1.1 ผู้ให้การปรึกษากล่าวทักทายนักเรียนในกลุ่มคุยถึงสิ่งที่ได้ทำมาเมื่อสัปดาห์ที่แล้วเกี่ยวกับการมาโรงเรียน ตื่นกี่โมง การเรียนการทำงานที่คุณครุมอบหมาย ชอบเรียนวิชาอะไร เป็นต้น</p> <p>2. ขั้นดำเนินกิจกรรม</p> <p>2.1 ผู้ให้การปรึกษาให้นักเรียนสำรวจพฤติกรรมปัจจุบันของตนเองในส่วนที่เป็นสาเหตุของปัญหาในด้านการเรียนและการทำงานที่ครุมอบหมายโดยให้นักเรียนแต่ละคนพูดแสดงความรู้สึกของแต่ละคนพูดว่าแต่ละคนมีปัญหาเหมือนหรือต่างกันอย่างไร</p> <p>3. ขั้นสรุป</p> <p>3.1 ให้นักเรียนพูดปัญหาของตนเองและรับฟังคํ่าของเพื่อนเหมือนหรือต่างกันและช่วยกันสรุปว่าสาเหตุของปัญหาเกิดจากอะไรบ้าง</p>

ตารางที่ 3.1 โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง (Reality Therapy) (ต่อ)

ครั้งที่	ขั้นตอนตามทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ
3	ผู้รับการปรึกษาประเมินพฤติกรรมตนเองในปัจจุบัน	<p>1. เพื่อให้สมาชิกสำรวจสาเหตุที่เป็นปัญหาต่อการเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน</p> <p>2. เพื่อให้สมาชิกได้พิจารณาตนเองในด้านความมุ่งมั่นในการเรียน</p>	<p>1. ช้่นนำเข้าสู่การให้การปรึกษา</p> <p>1.1 ผู้ให้การปรึกษาแจกลูกกวาดคนละ 1 เม็ด สมาชิกที่ได้ลูกกวาดสีเดียวกันจับคู่กันสัมภาษณ์ เก็บข้อมูลของคุณเอง โดยกำหนดหัวข้อว่า “สาเหตุที่เป็นปัญหาต่อการเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน”</p> <p>1.2 ผู้ให้การปรึกษาให้สมาชิกกลุ่มสำรวจสาเหตุที่เป็นปัญหา ที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนของตนเอง</p> <p>2. ช้่นดำเนินกิจกรรม</p> <p>2.1 สมาชิกพูดคุยกับคู่ของตนเองถึงสภาพสาเหตุที่เป็นปัญหาของตนเองที่ทำให้ขาดความมุ่งมั่น ในการเรียน</p> <p>2.2 สมาชิกแต่ละคนพูดถึงปัญหาของตน ด้วยสีหน้าและแววตาแบบหมดความหวัง ขาดเป้าหมายในชีวิตอย่างสิ้นเชิงไม่รู้ว่า เป้าหมายในชีวิตด้านเรียน ไปเพื่ออะไร เพื่อใคร ทำไมต้องตั้งใจเรียนมีการ เรียนตามใจพ่อแม่หรือผู้ปกครอง</p>

ตารางที่ 3.1 โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง
(Reality Therapy) (ต่อ)

ครั้งที่	ขั้นตอนตามทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ
4	การช่วยวางแผนสร้างพฤติกรรมที่รับผิดชอบ	เพื่อให้มีความตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่การเรียน	<p>1. ขั้นนำเข้าสู่การให้การปรึกษา</p> <p>1.1 ผู้ให้การปรึกษาเปิดโอกาสให้สมาชิกได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องต่างๆที่แต่ละคนพบเห็น</p> <p>2. ขั้นดำเนินกิจกรรม</p> <p>2.1 ผู้ให้การปรึกษาเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในหัวข้อ “หลักการเรียนในความคิดเห็นของนักเรียนคืออะไร” พร้อมทั้งเสนอแนะวิธีการที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในด้านการเรียน</p> <p>3. ขั้นสรุป</p> <p>3.1 ให้สมาชิกร่วมกันอภิปรายถึงหัวข้อ “หลักการเรียนในความคิดเห็นของนักเรียนคืออะไร” พร้อมทั้งเสนอแนะวิธีการที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในด้านการเรียน พร้อมทั้งเขียนแสดงความคิดเห็นลงในกระดาษเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ตนเองมุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จ</p>

ตารางที่ 3.1 โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง
(Reality Therapy) (ต่อ)

ครั้งที่	ขั้นตอนตามทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ
5	การช่วยวางแผนสร้างพฤติกรรมที่รับผิดชอบ	เพื่อให้รู้จักบริหารเวลาได้อย่างเหมาะสม	<p>1. ขั้นนำเข้าสู่การให้การปรึกษา</p> <p>1.1 ผู้ให้การปรึกษาพูดคุยอย่างเป็นกันเอง เพื่อให้ผู้รับการปรึกษารู้สึกผ่อนคลายความกังวล</p> <p>1.2 ผู้ให้การปรึกษาเปิดประเด็นว่าวันนี้เราจะคุยกันว่าพวกเราในกลุ่มสมาชิกมีการวางแผนในอนาคตของตนเองไว้อย่างไรบ้าง</p> <p>2. ขั้นดำเนินกิจกรรม</p> <p>2.1 เปิดโอกาสให้สมาชิกพิจารณาวางแผนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านการจัดการเวลาเลือกวิธีจัดการกับพฤติกรรมนั้นอย่างเหมาะสมและเป็นไปได้เพื่อปฏิบัติ ผู้นำกลุ่มช่วยชี้แนะให้สมาชิกเห็นความสำคัญ โดยการกำหนดเป้าหมายระยะสั้น ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้จริง</p> <p>3. ขั้นสรุป</p> <p>3.1 ผู้ให้การปรึกษาให้สมาชิกจับคู่กันพูดคุยถึงประเด็นว่าเรามีเป้าหมายในชีวิตไว้อย่างไรบ้างในช่วงระยะเวลาสั้นๆ พูดคุยในกลุ่มของตนเองและเขียนลงในกระดาษบันทึก</p>

ตารางที่ 3.1 โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง (Reality Therapy) (ต่อ)

ครั้งที่	ขั้นตอนตามทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ
6	การผูกมัดตนเองหรือการแสดงความมุ่งมั่น	เพื่อให้มีความตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่การงาน	<p>1. นำเข้าสู่การให้การปรึกษา</p> <p>1.1 เปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มพูดคุยกันอย่างสบายใจเพื่อให้ผ่อนคลายไม่เครียดลดความกังวลใจในการสนทนา</p> <p>2. ขึ้นดำเนินกิจกรรม</p> <p>2.1 ผู้ให้การปรึกษาเปิดโอกาสให้สมาชิกพูดถึงความต้องการและเลือกวิธีการเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองให้เหมาะสมจากพฤติกรรมปัจจุบัน ที่ตนเองเป็นอยู่ว่ามีพฤติกรรมการเรียนเป็นเช่นไร</p> <p>2.2 สมาชิกแต่ละคนพูดถึงตนเองว่าตนเองมีปัญหาในการเรียน ไม่อยากมาโรงเรียน ไม่ทันเพื่อน ไม่อยากทำการบ้าน การบ้านยากมาก ไม่เข้าใจจึงไม่อยากมาโรงเรียนที่มาโรงเรียน เพราะคิดเพื่อนอยากเจอเพื่อน ฯลฯ</p> <p>แต่ปัจจุบันเห็นถึงความสำคัญของการเรียน และคิดว่าแต่ละคนมีคุณค่าในตนเอง มีความสามารถในตัวเองจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มได้พูดคุยกับเพื่อนที่มีปัญหาคล้ายกัน ภัยเดียวกันว่าคิดได้ว่าควรจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนหันมามุ่งมั่นตั้งใจเรียน รับผิดชอบ ขยัน มีความมานะอดทนพากเพียรพยายามเพิ่มมากขึ้น</p>

ตารางที่ 3.1 โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง
(Reality Therapy) (ต่อ)

ครั้งที่	ขั้นตอนตามทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ
6	การผูกมัดตนเองหรือการแสดงความมุ่งมั่น (ต่อ)		<p>2.2 (ต่อ) เพื่อให้ตนเอง พ่อแม่ เพื่อนและบุคคลที่ตนรักตนเองเกิดความภาคภูมิใจในตนเองเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนซึ่งสมาชิกแต่ละคนมีความต้องการอยากเป็นตำรวจ ทหาร นักกีฬาทีมชาติ วิศวกร เป็นต้น</p> <p>2.3 สมาชิกพูดให้สัญญาว่าจะพยายามมุ่งมั่นในการเรียน อดทนต่อปัญหาอุปสรรคต่างๆที่จะเกิดขึ้นต่อการเรียน พยายามเอาชนะอุปสรรคต่างเหล่านั้นซึ่งเป็นสิ่งกีดขวางความสำเร็จในการเรียนของตน</p> <p>3. ขั้นสรุป</p> <p>3.1 ผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มร่วมกันให้สัญญาซึ่งกันและกันว่าจะทำตามสิ่งที่ตนเองสัญญาไว้ให้ได้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง ให้ถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้</p>

ตารางที่ 3.1 โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง (Reality Therapy) (ต่อ)

ครั้งที่	ขั้นตอนตามทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ
7	การไม่ยอมรับคำแก้ตัวการไม่ใช้การลงโทษ	<p>1. เพื่อให้สมาชิกได้ตระหนักถึงหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบที่ต้องนำไปปฏิบัติตามแผนที่วางไว้</p> <p>2. เพื่อให้สมาชิกทราบถึงความตั้งใจที่จะพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนของตนเอง สนับสนุนให้กำลังใจซึ่งกันและกัน</p>	<p>1. ช้่นนำเข้าสู่การให้การปรึกษา</p> <p>1.1 ผู้นำกลุ่มพูดคุยกับสมาชิกทุกคนให้ผ่อนคลายความกังวลใจต่างๆจากที่เป็นอยู่</p> <p>1.2 ผู้นำกลุ่มพูดให้สมาชิกตระหนักถึงหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบที่ต้องนำไปปฏิบัติ</p> <p>2. ช้่นดำเนินกิจกรรม</p> <p>2.1 สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนพูดรายงานว่าตนเองได้รับเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมารมาโรงเรียนให้เร็วขึ้น ด้นไวขึ้น โดยการตั้งนาฬิกาปลุก รับผิดชอบกิจวัตรประจำวันเร็วขึ้น โดยมีการจัดตารางเรียนไว้ในตอนเย็น หักห้ามใจ ไม่นอนต่อ ขยันทำการบ้านมากขึ้น ถ้าสงสัยหรือไม่เข้าใจจะถามเพื่อนที่เรียนดีในห้องหรือถามคุณครูให้หายสงสัย จะได้ทำการบ้านด้วยตนเองได้ส่งงานที่คุณครูมอบหมายให้ตรงเวลา ตั้งใจเรียนในชั่วโมงเรียนไม่หลับ ไม่คุย ไม่เล่นโทรศัพท์ เป็นต้น นักเรียนบางคนบอกว่าจะคิดเสมอเพื่อนๆทำได้เราก็ทำได้เหมือนกัน ให้กำลังใจตัวเองเสมอแม้ว่าจะยังไม่มีใครชมเราก็ตามกำลังใจพยายามเพื่อเปลี่ยนแปลงตนเองให้ดีขึ้นซึ่งบางคนก็เริ่มท้อบ้าง</p>

ตารางที่ 3.1 โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง
(Reality Therapy) (ต่อ)

ครั้งที่	ขั้นตอนตามทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ
7	การไม่ยอมรับคำ แก้ตัวการไม่ใช่ การลงโทษ	1. เพื่อให้สมาชิกได้ ตระหนักถึงหน้าที่ที่ ต้องรับผิดชอบที่ ต้องนำไปปฏิบัติ ตามแผนที่วางไว้ 2. เพื่อให้สมาชิก ทราบถึงความตั้งใจ ที่จะพัฒนาความ มุ่งมั่นในการเรียน ของตนเอง สนับสนุนให้ กำลังใจซึ่งกันและ กัน	2. ขั้นดำเนินการกิจกรรม(ต่อ) 2.2 ผู้ให้การปรึกษาพูดโน้มน้าวให้สมาชิก เกิดการตระหนักถึงหน้าที่ที่ตนเอง รับผิดชอบ พยายาม อดทน มีความมุ่งมั่น ในการเรียนปฏิบัติตนตามแผนที่วางเอาไว้ ไปเรื่อยๆอย่างต่อเนื่องให้ทำตามสัญญาที่ สัญญาไว้ให้ได้ให้กำลังใจ และพูดเสริมแรง ให้สมาชิกทุกคนมีกำลังใจต่อสู้ต่ออุปสรรค ให้ผ่านพ้นช่วงวิกฤตินี้ไปได้โดยพร้อม เพียรด้วยกัน 3.ขั้นสรุป 3.1 ผู้ให้การปรึกษาให้สมาชิกร่วมกันแสดง ความคิดเห็นถึงปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดความ มุ่งมั่นในการเรียนของตนเองและให้ สมาชิกทำตามสัญญาใจร่วมกันต่อไปอย่าง มุ่งมั่นและมีความหวัง

ตารางที่ 3.1 โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง
(Reality Therapy) (ต่อ)

ครั้งที่	ขั้นตอนตามทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ
8	การไม่ยอมล้มเลิกความตั้งใจ	<p>1. เพื่อให้มีความเพียรพยายามและอดทนเพื่อให้การเรียนรู้สำเร็จตามเป้าหมาย</p> <p>2. เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนทราบถึงวิธีการพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนของสมาชิกคนอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียนของตนเองให้เป็นประโยชน์และเหมาะสม</p>	<p>1. นำเข้าสู่การให้การปรึกษา</p> <p>1.1 ผู้ให้การปรึกษากล่าวเสริมแรงให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มเกิดความหวังที่จะฝ่าฟันอุปสรรคให้ประสบความสำเร็จ</p> <p>2. ขั้นตอนกิจกรรม</p> <p>2.1 ให้สมาชิกคิดวางเป้าหมายของตนเองคืออะไรและคิดว่าจะทำอะไรเพื่อให้ไปถึงเป้าหมายนั้นให้ได้</p> <p>2.2 จะไม่มีการล้มเลิกความตั้งใจแม้ว่าจะรู้สึกท้อแท้เหนื่อย ลำบากก็ตาม</p> <p>2.3 สมาชิกบางคนสามารถฝ่าอุปสรรคไปได้เริ่มรู้สึกว่าตนเองสามารถตั้งใจเรียนได้เหมือนเพื่อนที่เค้าขยันเรียนอยู่ก่อนแล้วตนเองสามารถทำได้เช่นกันทำให้มีกำลังใจเพิ่มมากขึ้นที่จะตั้งใจและอดทนต่อไปแม้ว่าต้องใช้ความพยายาม และความอดทนอย่างมากมาาก็ตาม แต่สมาชิกบางคนเริ่มท้อแท้เหนื่อย เบื่อ ในการมุ่งมั่นตั้งใจเรียนจากที่เคยปฏิบัติตัวอย่างสบายในการเรียนเริ่มจะถอดใจไม่ต้องการเปลี่ยนแปลงตนเอง</p>

ตารางที่ 3.1 โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง
(Reality Therapy) (ต่อ)

ครั้งที่	ขั้นตอนตามทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ
8	การไม่ยอมล้มเลิกความตั้งใจ	<p>1. เพื่อให้มีความเพียรพยายามและอดทนเพื่อให้การเรียนรู้สำเร็จตามเป้าหมาย</p> <p>2. เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนทราบถึงวิธีการพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนของสมาชิกคนอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียนของตนเองให้เป็นประโยชน์และเหมาะสม</p>	<p>2. ขั้นดำเนินกิจกรรม (ต่อ)</p> <p>เริ่มสิ้นหวังหมดกำลังใจ</p> <p>2.3 ผู้ให้การปรึกษาต้องเสริมแรงให้กำลังใจยกตัวอย่างให้ฟังและดูบุคคลที่ฝ่าฟันอุปสรรคจนประสบความสำเร็จในชีวิต เพื่อเป็นแรงผลักดันให้สมาชิกบางคนที่ยังเริ่มท้อแท้หันกลับมายืนหยัดต่อสู้กับอุปสรรคที่เกิดขึ้นในใจตนเองต่อไปให้ก้าวข้ามให้ผ่านพ้นไปได้</p> <p>3. ขั้นสรุป</p> <p>3.1 ผู้ให้การปรึกษาให้สมาชิกสำรวจภาระงานที่รับว่าจะปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ถ้าปฏิบัติไม่ได้ตามแผนผู้นำกลุ่มจะไม่รับฟังคำแก้ตัวคำหนีหรือลงโทษใดๆแต่ให้ความหวัง ส่งเสริมให้สมาชิกเข้าใจค้นหาวิธีใหม่ เพื่อนำไปปฏิบัติได้จริงด้วยตนเอง</p>

ตารางที่ 3.1 โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง (Reality Therapy) (ต่อ)

ครั้งที่	ขั้นตอนตามทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ
9	การติดตามและประเมินผล	<p>1. เพื่อให้สมาชิกสำรวจตนเองหลังการให้การปรึกษาว่ามีการเปลี่ยนแปลงด้านการพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนอย่างไรบ้าง</p> <p>2. เพื่อให้สมาชิกประเมินตนเองจากประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มและฝึกปฏิบัติการพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนของตนเองให้สมาชิกในกลุ่มทราบ</p>	<p>1. นำเข้าสู่การให้การปรึกษา</p> <p>1.1 ผู้ให้การปรึกษาให้สมาชิกสำรวจตนเองและเพื่อนๆ ว่ามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใดบ้างหลังจากเข้ากลุ่มการให้เข้าปรึกษา</p> <p>2. ขั้นตอนกิจกรรม</p> <p>2.1 ให้สมาชิกสำรวจตนเองหลังการให้การปรึกษาว่ามีการเปลี่ยนแปลงด้านการพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนอย่างไรบ้างเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มบอกถึงความรู้สึกและพฤติกรรมความมุ่งมั่นในการเรียนของตนเองหลังการเข้ากลุ่ม พร้อมทั้งเสนอแนะสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขในการเข้ากลุ่มและให้สมาชิกประเมินตนเองถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้ากลุ่ม</p> <p>2.2 สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มออกมาพูดแสดงความคิดเห็นซึ่งส่วนใหญ่สามารถปฏิบัติตนเปลี่ยนแปลงตนเองได้เป็นอย่างดีซึ่งสมาชิกบอกว่า “ตนเองนึกถึงสิ่งใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองถ้าสามารถฝ่าฟันอุปสรรคครั้งนี้ไปได้โดยนึกถึงพ่อแม่เพื่อนๆ คุณครูและบุคคลรอบข้างที่ตนเองรักและเคารพจะภูมิใจในตนเองมากเพียงใด</p>

ตารางที่ 3.1 โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง
(Reality Therapy) (ต่อ)

ครั้งที่	ขั้นตอนตามทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ
9	การติดตามและประเมินผล	<p>1. เพื่อให้สมาชิกสำรวจตนเองหลังการให้การปรึกษาว่ามีการเปลี่ยนแปลงด้านการพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนอย่างไรบ้าง</p> <p>2. เพื่อให้สมาชิกประเมินตนเองจากประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มและฝึกปฏิบัติการพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนของตนเองให้สมาชิกในกลุ่มทราบ</p>	<p>2. ขั้นดำเนินการกิจกรรม (ต่อ)</p> <p>2.2 ซึ่งสมาชิกบอกว่า “ตนเองนึกถึงสิ่งใหม่ๆที่จะเกิดขึ้นกับตนเองถ้าสามารถฝ่าฟันอุปสรรคครั้งนี้ไปได้โดยนึกถึงพ่อแม่เพื่อนๆ คุณครูและบุคคลรอบข้างที่ตนเองรักและเคารพจะภูมิใจในตนเองมากเพียงใดเหมือนฟ้าสาดใสรออยู่ที่ปลายอุโมงค์” นึกถึงความสำเร็จที่รออยู่จึงเกิดแรงพลังผลักดันให้ต่อสู้ กับอุปสรรคต่างๆ ซึ่งสมาชิกทุกคนสามารถฝ่าฟันผ่านพ้นได้ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง</p> <p>3. ขั้นสรุป</p> <p>3.1 ให้สมาชิกประเมินตนเองจากประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้ากลุ่ม และฝึกปฏิบัติการพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนของตนเองให้สมาชิกในกลุ่มทราบ</p>

ตารางที่ 3.1 โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง
(Reality Therapy) (ต่อ)

ครั้งที่	ขั้นตอนตามทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ
10	การยุติกลุ่ม	<p>1. เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจและประเมินตนเองใน การเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมที่แสดง ถึงการพัฒนาความ มุ่งมั่น ในการเรียน</p> <p>2. เพื่อสนับสนุน และให้กำลังใจแก่ สมาชิกในกลุ่มใน การเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของ ตนเองต่อไป ภายหลังการยุติการ ให้การปรึกษา</p>	<p>1. ชี้นำเข้าสู่การให้การปรึกษา</p> <p>1.1 ผู้ให้การปรึกษากล่าวชื่นชมสมาชิกที่ เข้าร่วมการให้การปรึกษากลุ่มและพร้อมที่ จะเปลี่ยนแปลงตนเองให้มีความมุ่งมั่นใน การเรียน</p> <p>2. ชี้นำดำเนินกิจกรรม</p> <p>2.1 ให้สมาชิกรายงานผลการปฏิบัติตาม แผนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านความมุ่งมั่น ในการเรียนและประเมินพฤติกรรมตนเอง ว่าบรรลุเป้าหมายหรือไม่</p> <p>2.2 สมาชิกแต่ละคนเกิดความภาคภูมิใจที่ ได้เข้าร่วมกลุ่มการให้การปรึกษาเชิง จิตวิทยาในครั้งนี้มากเพราะทำให้ตนเอง ตระหนักรู้ในศักยภาพของตนเองที่สามารถ เปลี่ยนแปลงเกิดความมุ่งมั่นในการเรียน เพิ่มมากขึ้น ประโยชน์ที่ได้รับร่วมด้วย คือ ทำให้ผลการเรียนเพิ่มสูงขึ้นด้วยในทุก รายวิชา กับสมาชิกทุกคนในกลุ่มทำให้พ่อแม่ คุณครูเพื่อนๆ และตนเองภูมิใจมาก</p>

ตารางที่ 3.1 โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง (Reality Therapy) (ต่อ)

ครั้งที่	ขั้นตอนตามทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ
10	การยุติกลุ่ม	<p>1. เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจและประเมินตนเองใน การเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมที่แสดง ถึงการพัฒนาความ มุ่งมั่นในการเรียน</p> <p>2. เพื่อสนับสนุน และให้กำลังใจแก่ สมาชิกในกลุ่มใน การเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของ ตนเองต่อไป</p> <p>ภายหลังการยุติการ ให้การปรึกษา</p>	<p>2. ขั้นตอนกิจกรรม (ต่อ)</p> <p>2.2 เห็นรอยยิ้มจากบุคคลรอบข้างทำให้ ตนเองรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองเป็นอย่างมากที่สามารถทำได้และสัญญาว่าจะ มุ่งมั่น ตั้งใจ เพียรพยายามอดทนมีความ รับผิดชอบในด้านการเรียนและการปฏิบัติ ตัวในด้านการใช้ชีวิตอย่างนี้ต่อไป</p> <p>3. ขั้นสรุป</p> <p>3.1 ผู้ให้การปรึกษากล่าวสรุปการ ดำเนินงานการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม และ ให้กำลังใจสมาชิกที่นำความสำเร็จให้ เกิดขึ้นในระดับหนึ่งในการเสริมสร้างความ มุ่งมั่นในการเรียนของตนเองได้และให้นำ ประสบการณ์นี้ไปประยุกต์ใช้ ใน ชีวิตประจำวันต่อไป</p>

ภาคผนวก จ

จุดประสงค์ วิธีดำเนินการ ข้อปฏิบัติการเข้ากลุ่ม และบทบาทของสมาชิกการเข้าร่วม
โปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง (Reality Therapy)

ผูกใจ รู้จัก สัมพันธ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยและเป็นกันเอง ขอมรับและไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม และผู้ให้การปรึกษา
2. เพื่อให้สมาชิกได้ทราบวัตถุประสงค์ กฎระเบียบและบทบาทของผู้รับการปรึกษา

อุปกรณ์

1. เอกสารเกี่ยวกับข้อปฏิบัติ และ บทบาทสมาชิก
2. ตารางโปรแกรมการให้การปรึกษา
3. แบบประเมินความมุ่งมั่นในการเรียน
4. ลูกกวาด
5. กระดาษบันทึก

วิธีดำเนินการ

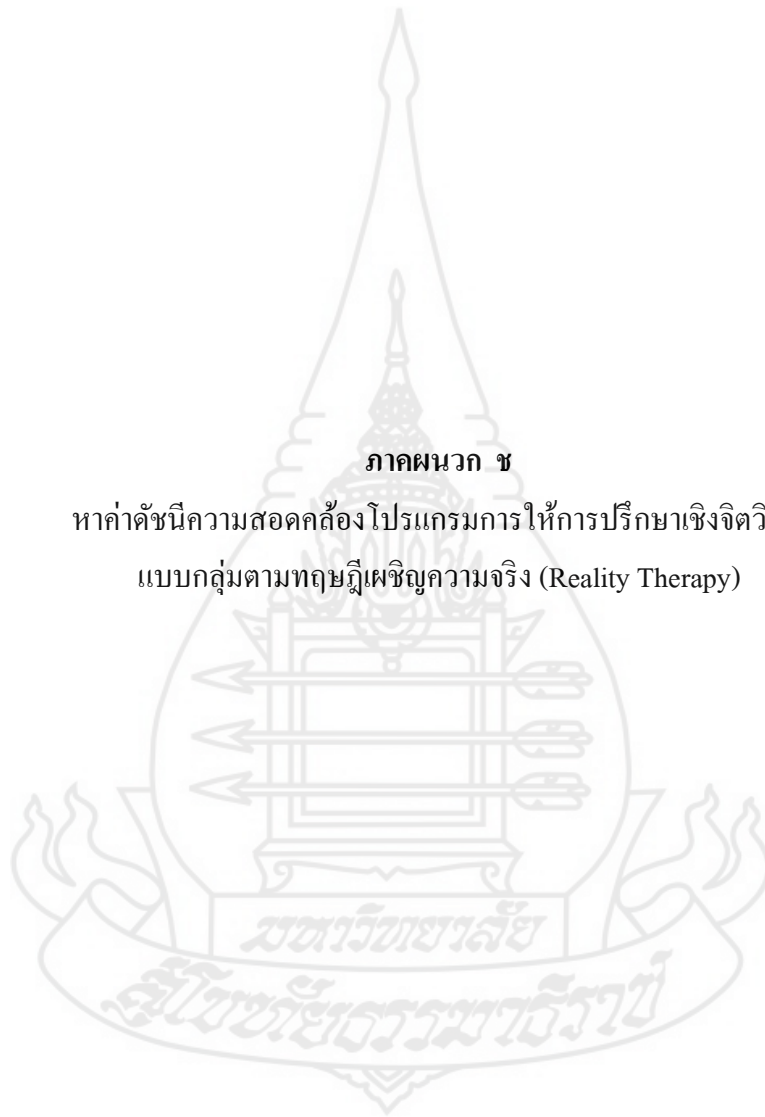
1. ผู้ให้การปรึกษากล่าวต้อนรับ ทักทาย แนะนำตนเองต่อสมาชิก
2. ผู้ให้การปรึกษาชี้แจงวัตถุประสงค์ ข้อปฏิบัติ ข้อผูกพัน วิธีการ เช่น การบันทึกภาพบันทึก และบทบาทของสมาชิก ระยะเวลา จำนวนครั้ง และสถานที่ในการให้การปรึกษา
3. ให้สมาชิกทำแบบประเมินความมุ่งมั่นในการเรียน
4. ผู้ให้การปรึกษาแจกลูกกวาดให้สมาชิกคนละ 1 เม็ด สมาชิกที่ได้ลูกกวาดสี่เม็ดด้วยกันจับคู่กันสัมภาษณ์แล้ว เก็บข้อมูลคู่ของตน โดยสมาชิกกำหนดหัวข้อเอง ภายในเวลา 10 นาที
5. ให้สมาชิกแต่ละคนแนะนำคู่ของตนแก่สมาชิกในกลุ่มจนครบทุกคน คนละ 3 นาที
6. เมื่อสมาชิกรู้สึกผ่อนคลายแล้ว ผู้ให้การปรึกษาเปิดโอกาสให้สมาชิกซักถามจนเป็นที่พอใจเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ
7. ให้สมาชิกช่วยกันสรุป ทบทวนสิ่งที่ได้จากการสนทนา ผู้ให้การปรึกษาสรุปเพิ่มเติม
8. การนัดหมาย การเข้ากลุ่มครั้งต่อไป กล่าวสวัสดิและขอบคุณ

ข้อปฏิบัติการเข้ากลุ่ม

1. ความลับของข้อมูล เรื่องราวต่างๆ ของกลุ่ม และของสมาชิกทุกคน ห้ามนำไปเปิดเผยนอกกลุ่ม
2. สมาชิกทุกคนมีความเท่าเทียมกันในอันที่จะแสดงความคิดเห็น และเสนอความคิดเห็นที่ละคน
3. รักและเคารพสมาชิกทุกคนในกลุ่ม พร้อมจะรับฟังสมาชิกโดยไม่จับขั้วกันขณะที่สมาชิกประชุมกลุ่ม
4. นำแฟ้มประจำตัวมาด้วยทุกครั้ง

บทบาทสมาชิก

1. สิ่งที่สมาชิกทุกคนพูด มีความสำคัญ การเปิดเผยให้สมาชิกรู้ว่ากำลังคิดอะไรอยู่ เป็นสิ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้สมาชิกเข้าร่วมเปิดเผยสิ่งที่เขากำลังคิดอยู่ด้วย
2. หากมีข้อสงสัยให้ถามได้เลย เพราะบางทีสมาชิกคนอื่นๆ ก็อยากจะรู้ในสิ่งเดียวกันนั้นได้ คำถามทุกคำถามมีความสำคัญเสมอ
3. การให้กำลังใจและร่วมสนับสนุนแก่สมาชิกเป็นสิ่งที่ดีมากและให้โอกาสสมาชิกได้มีส่วนร่วมทุกคน
4. พยายามฟังสมาชิกทุกคนในขณะที่พูดด้วยความตั้งใจ และให้ความสำคัญกับสิ่งนั้น
5. ปัญหาทุกปัญหา สามารถแก้ไขได้ด้วยความร่วมมือ ร่วมใจเอื้ออาทรต่อกัน แนวทางแก้ปัญหของสมาชิกบางคน อาจจะเป็นแนวทางแก้ปัญหของสมาชิกคนอื่นๆ ได้
6. การช่วยกระตุ้น และติดตามผล สมาชิกในกลุ่มจะเป็นการช่วยเหลือให้สมาชิกมีความรู้ที่ดี ไม่โดดเดี่ยวพร้อมที่จะพัฒนาปรับเปลี่ยนตนเอง เป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้

ภาคผนวก ข

หาค่าดัชนีความสอดคล้อง โปรแกรมการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยา
แบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง (Reality Therapy)

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องโปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง (Reality Therapy)

ครั้งที่	ขั้นตอนตามทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ		
				เห็นด้วย (+1)	ไม่เห็นใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-0)
1	ขั้นการสร้างสัมพันธภาพ	1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยเป็นกันเอง ขอมรับและไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม และผู้นำกลุ่มกับสมาชิกกลุ่ม 2. เพื่อให้สมาชิกทราบวัตถุประสงค์ กฎระเบียบและบทบาทของผู้รับการปรึกษา	ผู้ให้การปรึกษากล่าวต้อนรับ ทักทาย และแนะนำตนเอง และชี้แจงวัตถุประสงค์การให้การปรึกษาและให้สมาชิกกลุ่มปฏิบัติกิจกรรม “ผูกใจ รู้จักสัมพันธ์” ซึ่งสมาชิกกลุ่มจะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันพูดประสบการณ์ของตนเองให้เพื่อนสมาชิกฟังเป็นการสร้างความคุ้นเคยของสมาชิกกลุ่ม			
2	การสำรวจพฤติกรรมในปัจจุบัน	1. เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนกล้าที่จะพูดถึงความต้องการและความรู้สึกของตนเอง 2. เพื่อให้สมาชิกได้สำรวจพฤติกรรมปัจจุบันของตนเองในส่วนที่เป็นสาเหตุของปัญหาที่มีผลต่อความมุ่งมั่นในการเรียนเรียน	ผู้ให้การปรึกษาทักทายสมาชิกกลุ่มพร้อมกับให้สมาชิกกลุ่มสำรวจความต้องการในชีวิตของตนเองผู้นำกลุ่มให้สมาชิกสำรวจพฤติกรรมปัจจุบันของตนในส่วนที่เป็นสาเหตุของปัญหาในด้านการเรียนและการทำงานที่ได้รับมอบหมาย			
3	ผู้รับการปรึกษาประเมินพฤติกรรมตนเองในปัจจุบัน	1. เพื่อให้สมาชิกสำรวจสาเหตุที่เป็นปัญหาต่อการเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียน 2. เพื่อให้สมาชิกได้พิจารณาตนเองในด้านความมุ่งมั่นในการเรียน	ผู้ให้การปรึกษาให้สมาชิกกลุ่มสำรวจสาเหตุที่เป็นปัญหาที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนของตนเองแล้วร่วมกันอภิปรายเสนอแนะแนวทางในการปฏิบัติเพื่อเป็นการเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการเรียนของตนเอง			

ครั้งที่	ขั้นตอนตามทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ		
				เห็นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-0)
4	การช่วยวางแผนสร้างพฤติกรรมที่รับผิดชอบ	เพื่อให้มีความตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่การเรียน	ผู้ให้การปรึกษาเปิดโอกาสให้สมาชิกพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ในหัวข้อ “หลักการเรียนในความคิดเห็นของนักเรียนคืออะไร” พร้อมทั้งเสนอแนะวิธีที่จะช่วยทำให้การเรียนประสบความสำเร็จ			
5	การช่วยวางแผนสร้างพฤติกรรมที่รับผิดชอบ	เพื่อให้รู้จักบริหารเวลาได้อย่างเหมาะสม	เปิดโอกาสให้สมาชิกพิจารณาวางแผนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านการจัดการเวลาเลือกวิธีจัดการกับพฤติกรรมนั้นอย่างเหมาะสมและเป็นไปได้เพื่อปฏิบัติ ผู้นำกลุ่มช่วยชี้แนะ ให้สมาชิกเห็นความสำคัญ โดยการกำหนดเป้าหมายระยะสั้น ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้จริง			
6	การผูกมัดตนเองหรือการแสดง ความมุ่งมั่น	เพื่อให้มีความตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่การทำงาน	ผู้ให้การปรึกษาเปิดโอกาสให้สมาชิกพูดถึงความต้องการและเลือกวิธีการเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองให้เหมาะสม ผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มร่วมกันสรุปความคิดเห็นและวิธีการที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง เพื่อให้มีความตั้งใจ และมุ่งมั่นในการเรียนให้สำเร็จตามที่ตั้งใจไว้			

ครู - ช	ขั้นตอนตามทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ		
				เห็นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็น ด้วย (-0)
7	การไม่ยอมรับคำ แก้ตัวไม่ใช้การ ลงโทษ	1.เพื่อให้สมาชิกได้ตระหนักถึงหน้าที่ที่ต้อง รับผิดชอบที่ต้องนำไปปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ 2.เพื่อให้สมาชิกทราบถึงความตั้งใจที่จะพัฒนา ความมุ่งมั่นในการเรียนของตนเองให้กำลังใจ ซึ่งกันและกัน	ผู้นำกลุ่มพูดคุยกับสมาชิกทุกคนให้ผ่อนคลายความกังวล ใจต่างๆพูดคุยให้สมาชิกตระหนักถึงหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ ต้องนำไปปฏิบัติ สมาชิกชกในกลุ่มพูดรายงานว่าตนเอง ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้บ้างร่วมกัน แสดงความคิดเห็น ถึงปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดความมุ่งมั่นในการเรียนของ ตนเองและให้สมาชิกทำสัญญาใจร่วมกัน โดยมีผู้นำกลุ่ม เป็นพยาน			
8	การ ไม่ยอมล้มเลิก ความตั้งใจ	1. เพื่อให้มีความเพียรพยายามและอดทน เพื่อให้การเรียนสำเร็จตามเป้าหมาย 2. เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนทราบถึงวิธีการ พัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนของสมาชิกคน อื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมในการเรียนของตนเองให้เป็น ประโยชน์และเหมาะสม	ผู้ให้การปรึกษากล่าวเสริมแรงให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มเกิด ความหวังที่จะฝ่าฟันอุปสรรคให้สำเร็จให้สมาชิก วางเป้าหมายของตนเองคืออะไรจะอย่างไรให้ไปถึง เป้าหมายนั้นไม่มีการล้มเลิกความตั้งใจแม้ว่าจะรู้สึกท้อแท้ เหนื่อย ลำบากก็ตามผู้นำกลุ่มให้กำลังใจเกิดความ ภาคภูมิใจ ถ้าปฏิบัติไม่ได้ตามแผนผู้นำกลุ่มจะไม่รับฟังคำ แก้ตัวตำหนิหรือลงโทษใดๆแต่ให้ความหวังส่งเสริมให้ สมาชิกเข้าใจค้นหาวิธีใหม่เพื่อนำไปปฏิบัติได้จริงด้วย ตนเอง			

ครู- ท	ขั้นตอนตามทฤษฎี	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ		
				เห็นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็น ด้วย (-0)
9	การติดตามและประเมินผล	<p>1. เพื่อให้สมาชิกสำรวจตนเองหลังการให้การปรึกษาว่ามีการเปลี่ยนแปลงด้านการพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนอย่างไรบ้าง</p> <p>2. เพื่อให้สมาชิกประเมินตนเองจากประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มและฝึกปฏิบัติการพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนของตนเองให้สมาชิกในกลุ่มทราบ</p>	<p>ผู้ให้การปรึกษาเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มสำรวจตนเองและเพื่อน ๆ ว่ามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใดบ้างหลังจากเข้ากลุ่มการให้การปรึกษา และบอกถึงความรู้สึกพฤติกรรมของตนเองหลังการเข้ากลุ่ม พร้อมเสนอแนะสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขในการเข้ากลุ่มให้สมาชิกประเมินตนเองถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้ากลุ่ม</p>			
10	การยุติกลุ่ม	<p>1. เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจและประเมินตนเองในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่แสดงถึงการพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียน</p> <p>2. เพื่อสนับสนุนและให้กำลังใจแก่สมาชิกในกลุ่มในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองต่อไปภายหลังการยุติการให้การปรึกษา</p>	<p>ผู้ให้การปรึกษากล่าวชื่นชมสมาชิกที่เข้าร่วมการให้การปรึกษากลุ่มและพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองให้มีความมุ่งมั่นในการเรียนให้สมาชิกรายงานผลการปฏิบัติตามแผนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านความมุ่งมั่นในการเรียนและประเมินพฤติกรรมตนเองว่าบรรลุเป้าหมายหรือไม่และผู้ให้การปรึกษากล่าวสรุปการดำเนินงานกลุ่ม และให้กำลังใจสมาชิกที่นำประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป</p>			

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางประภาสรี ทรัพย์วีริยา
วัน เดือน ปีเกิด	5 ธันวาคม 2511
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี
ประวัติการศึกษา	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (กศ.บ) วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิทยาลัยครูเทพสตรี จังหวัดลพบุรี พ.ศ. 2536
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนพนัสพิทยาคาร อำเภอพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (คศ.3)

